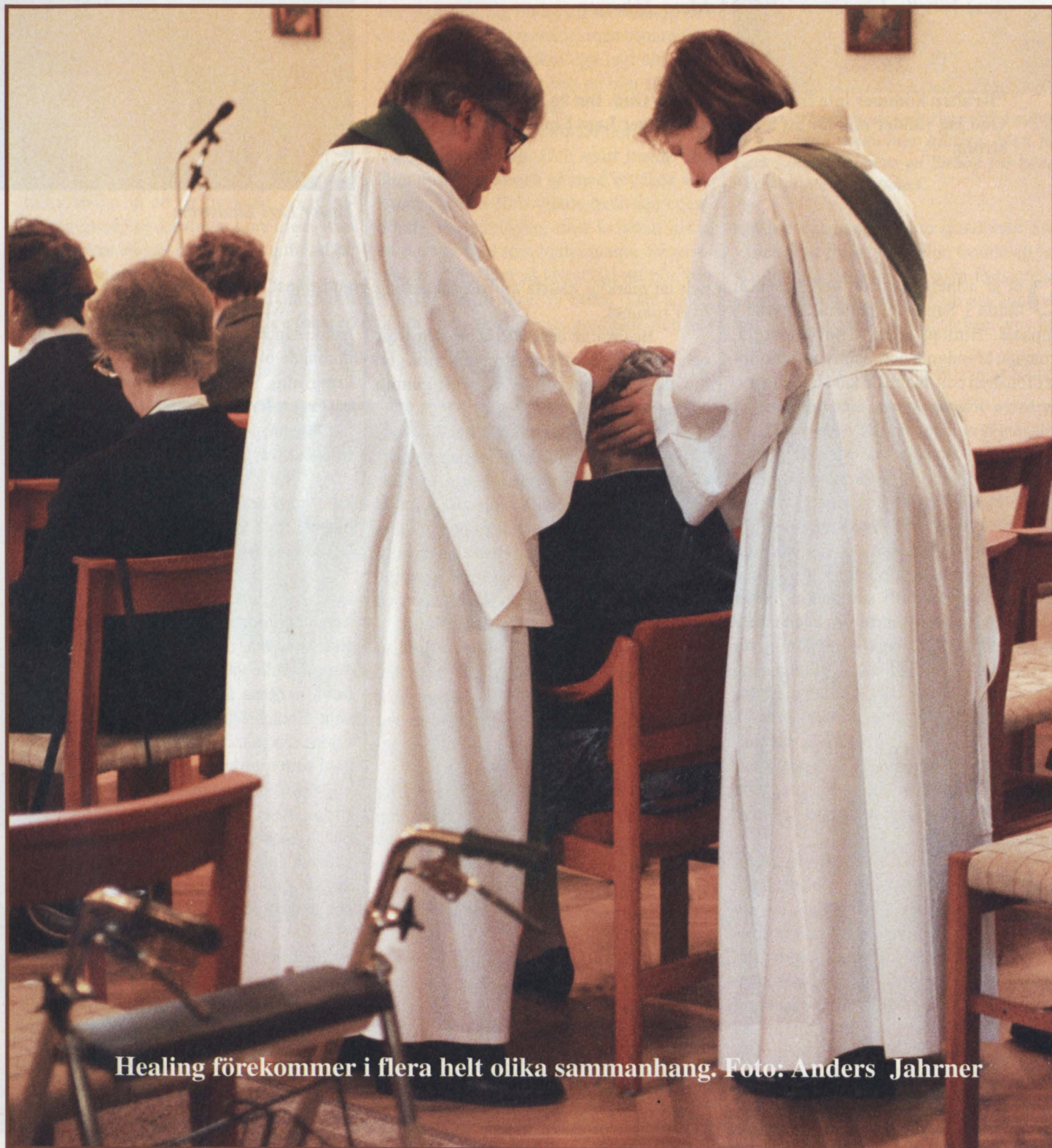

Nr 5, 2003 årgång 40
50:- inkl moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Healing förekommer i flera helt olika sammanhang. Foto: Anders Jahrner

Pastor Lars Lindström helar med förbön och handpåläggning

Text Viveka Lindgren Foto Anders Jahrner

"Kraften kommer inte från mig, utan från Gud. Det är till Gud jag vänder mig för att kunna hela", säger Lars Lindström.

Pastor Lars Lindström

Det är allhelgonafton och ljusen är tända i Samariterhemmets kyrka i Uppsala. Himlen är dovt novembergrå, grinande brandgula pumpahuvuden skymtar i fönstren och bland de kala träderna virvlar torra löv omkring, det rasslar på grusgångarna som om de döda verkligen sluppit ut ur sina gravar! Men de många ljuslågorna lyser på kyrkans vitkalkade väggar med ett mildt sken och skapar en stämning av lugn och förtröstan i det dystra höstmörket. När prästen kommer gående längs altargången i sin vita klädnad går ett förväntansfullt sus genom bänkraderna. Pastor Lars Lindström inleder med en minnesgudstjänst med ljusständning för dem som gått bort under året, bibelläsning och bön, psalmerna sjungs sedan med stor inlevelse av församlingen. Men det som gör gudstjänsten till något utöver det vanliga är den ceremoni med förbön och handpåläggning som sedan följer. En stor grupp besökare går fram och knäböjer i en ring runt altaret.

– Vår uppståndne och levande Herre Jesus Kristus, som är med oss här och nu, genomströmmar hela din varelse, för andens, själens och kroppens hälsa och giver dig sin frid, amen! ber Lars Lindström framför var och en av de knäböjande samtidigt som han lägger sina händer på deras huvud. Han går sedan ut bland några av dem som sitter kvar i bänkarna och utför samma helande ritual med dem. Därefter sjunger alla unisont: "Herre, hör min bön!"

och en märklig känsla av frid sänker sig över rummet.

Besökarna talar efteråt om den tröst och hjälp de upplever att ceremonin ger, hur de genomströmmas av kraft genom själva beröringen.

För Lars Lindström är handpåläggning och förbön självklara inslag i gudstjänsten. Han har arbetat som präst i 22 år på Samariterhemmet i Uppsala, som är sjukhuskyrka, pensionärshem och tidigare också utbildade diakoner. Huset har en högtidlig, lite klostertlik atmosfär med spetsiga, gotiska fönster, långsträckta korridorer och tunga, gammaldags möbler i mörkt trä.

På pensionärshemmet möter vi Ethel Carlsson som aldrig glömmer den dagen för mer än tio år sedan då en lång tid av sjukdom och lidande plötsligt var över. Hon är 85 år men rör sig lätt och ledigt i rummet.

– Min rygg var helt förstörd efter många års tungt arbete inom vården. Jag hade en ständig och fruktansvärd värk och ingen behandling hjälpte. Till slut var jag tvungen att sluta mitt arbete, trots att jag verkligen trivdes som sjuksköterska, berättar hon.

– Senare genomgick jag en ryggoperation, men utan resultat. Jag var förtvivlad, värken tog på krafterna trots alla smärtstillande medel och jag fick allt svårare att röra mig. Men jag har alltid varit troende och som en sista utväg bad jag pastor Lars Lindström att be för mig under en

gudstjänst här i Samariterhemmets kyrka.

– När han la sin hand på mitt huvud hände något obeskrivligt och underbart. Jag domnade bort, verkligheten försvann omkring mig, jag märkte inte att de övriga besökarna lämnade lokalen, en efter en. När jag till slut vaknade upp ur detta mystiska tillstånd, var jag ensam kvar vid altaret!

När Ethel Carlsson så småningom kom hem upptäckte hon att värken som plågat henne under så lång tid var oförklarligt försvunnen.

– Jag kunde knappt tro att det var sant! Nu kunde jag till och med röra mig helt obehindrat, jag böjde mig ner och sträckte armar och ben i riktningar som tidigare skulle varit helt otänkbara. Och under alla dessa år har smärtorna inte återvänt. En del säger att min ryggkota råkade vridas rätt just då. Men jag vet att det var Gud som gjorde mig frisk, och jag känner mig också oerhört tacksam mot Lars Lindström, säger Ethel Carlsson.

Lars Lindström minns själv sin häpnad när hon tre dagar efter handpåläggningen gick emot honom med raska steg och utan kryckor.

– I min förvåning tappade jag nyckelknippan jag då höll i. Och jag trodde att jag drömde när Ethel Carlsson hur vikt som helst böjde sig ner och plockade upp den åt mig! "Akta din rygg!" utbrast jag förskräckt. "Det behöver jag inte längre. Jag är botad nu!" svarade hon då. Jag förstod att Gud besvarat min bön den gången.

Sedan Samariterhemmet öppnade 1882 har här funnits en tradition att be för de sjuka.

– Helandet fanns en gång som en naturlig del av den tidiga kristna rörelsen – Jesus botade ju själv sjuka och lytta. Men på 400-talet blev det en gåva som ansågs förbehållen helgonen. Under reformationen försvann traditionen helt, men handpåläggning och smörjelse i olja började praktiseras igen, särskilt i vissa frikyrkor i slutet av 1800-talet, berättar Lars Lindström som skrivit en avhandling om tro och helande.

– Men prästerna ska inte ses som magiska undergörare. Kraften kommer inte från mig när jag utför handpåläggningen, utan från Gud. Det är till Gud jag vänder mig för att kunna hela.

– Skeptiker menar ju att det enbart är vårt psyke som påverkar – människor blir friska bara för att de tror på själva ritualen. Men jag är övertygad om att den gudomliga kraften genom beröringen ger de sjuka styrka så att de psykiskt orkar bekämpa sjukdomen, betonar Lars Lindström och berättar att han bestämde sig för att bli präst redan som 17-åring.

– Jag växte upp i ett kristet hem, men under en period i de tidigare tonåren tog jag avstånd från kyrkan och tyckte att religionsfrågor mest var sentimentala och

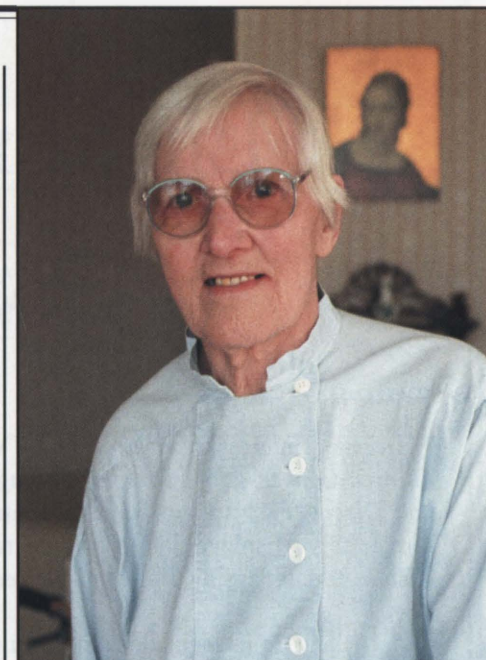
pinsamma. Men tron har en betvingande styrka. En dag visste jag helt enkelt att jag skulle bli präst, det var ett självklart val. Och då föll alla bitar med ens på plats i mitt liv.

Under åren har han mött flera människor som blivit hjälpta av förböner och handpåläggning, men deras historier är svåra att berätta, säger han, eftersom de är så privata. Men han minns ett fall för flera år sedan när han var i England i samband med arbetet med sin avhandling. Det var en kvinna som var svårt sjuk i MS.

– Jag mötte henne när hon praktiskt taget hade gett upp. Hennes kropp tynade bort och hon låg bara och väntade på döden. Hon var inte troende, men senare fick jag veta att en prästkollega lagt sin hand på hennes panna och bett en bön att Jesus skulle göra henne frisk.

– Dagen efter kunde hon sitta upp till allas förvåning! Och snart kunde hon lämna rullstolen och gå med kryckor. Läkarna var helt förbryllade över den egenomliga vändningen, men kvinnan insåg att det var Gud som hjälpt henne. Så småningom blev hon så återställd att hon beslöt sig för att resa till Israel. Där hände något ännu märkligare, berättade hon senare för mig.

– Hon gick Jesu lidandes väg i Je-

Ethel Carlsson hade svår ryggvärk i många år och inga mediciner hjälpte. Men när Lars Lindström läste en förbön för henne i kyrkan blev hon botad.

rusalem och kände då hur sjukdomen återvände med full styrka. Hon trodde att hon skulle falla ihop och dö, men fortsatte sin vandring mot slutmålet. Och när hon kom fram till platsen för korsfästelsen blev hon med ens frisk igen!

En otrolig berättelse – men sann!

Litet om healingforskning

"Det är ett faktum att healing har studerats i laboratorier med imponerande resultat."

Jeffrey Mishlove

På Internet finns utskrifter av en serie TV-intervjuer, *Thinking Allowed Conversations On The Leading Edge Of Knowledge and Discovery*, <http://www.williamjames.com/transcripts/>, som Jeffrey Mishlove, PhD, har gjort med kända nytänkare. Hela materialet ägs av *Thinking Allowed Productions Home Page*.

Bland de intervjuade finns Stanley Krippner, PhD, en känd amerikansk parapsykolog, som bland annat intresserat sig för healing. Han är professor i psykologi vid *Saybrook Institute* in San Francisco, där han också leder *Center for Consciousness Studies*. Han har varit ordförande i *Association for Humanistic Psychology* och i *Parapsychological Association*, som är parapsykologernas internationella sammanlutning. Tillsammans med dr Alberto Villoldo har han skrivit två böcker om healing, *Healing States* och *The Realms of Healing*.

BERNARD GRAD

Stanley Krippner berättar litet i intervjun om laboratorieförsök som gjorts att med healing åstadkomma förändringar i levande organismer. Biologen och fysiologen Bernard Grad vid *McGill University* i Kanada använde råttor, som kirurgiskt hade tillfogats skada, och lät helare lägga sina händer på dem. Sedan lät han medicinstuderande lägga händerna på råttorna, och resultaten jämfördes. De råttor som behandlats av helarna blev friska mycket snabbare än de andra.

Grad gjorde också försök där helarna fick hålla sina händer runt en vattenflaska för att påverka vattnet i den. Samtidigt användes kontrollflaskor som inte fick någon behandling eller blev hållna av personer som inte var helare. Frön vattnades, och den som gjorde detta visste inte vilket vatten som hade behandlats av helare och vilket som var kontrollvatten. Resultatet blev i stort sett att de frön som fått healingbehandlat vatten hade mer rötter och blad och utvecklades till större växter än de andra.

I ett experiment lät Bernard Grad personer med psykiska åkommor försöka påverka vattnet. Det visade sig att de växter som fick detta vatten hämmades i sin utveckling. Men tyvärr, säger Krippner, gjorde Grad inte tillräckligt många experiment av det slaget, så resultatet blev inte tydligt.

Grads experiment anses klassiska vad gäller healing.

JUSTA SMITH

En annan forskare som gjort experiment med healing är dr Justa Smith. Hon lät en helare försöka påverka ett provrör innehållande enzymer, som skadats genom strålning. Enzymerna i de healingbehandlade provrören jämfördes med enzymer, som inte fått någon behandling eller där provröret hållits av personer, som inte var helare eller där provröret hade omgett av ett

elektromagnetiskt fält. När det elektromagnetiska fältet användes, förbättrades enzymerna på liknande sätt som när en helare hade behandlat dem. Detta kan antyda att helaren påverkade enzymerna med sitt eget elektromagnetiska fält.

Men Krippner påpekar att inte alla dr Smiths experiment fick ett positivt utfall, även om de flesta fick det.

DOLORES KRIEGER

En annan healingforskare är dr Dolores Krieger, sjuksköterska och lärare vid *New York University*. Hon gjorde healing med händerna utan att patienterna vidrördes. Försökspersonerna var patienter på ett sjukhus. Hon fann att hemoglobinvärdet steg vid handpåläggning, men inte när sjuksköterskor tillbringade extra mycket tid hos patienterna, talade med dem eller satt hos dem. Många har upprepat dr Kriegers experiment, och nästan alla har fått positiva resultat. Kriegers arbete har dock utsatts för en del kritik.

DOUGLAS DEAN

Under arbetet med sin doktorsavhandling lät Douglas Dean helare hålla sina händer omkring ett provrör eller en flask med vatten och fann att det uppkom förändringar i vattnets ultravioletta och/eller infraröda spektrum. Icke-helare kunde inte åstadkomma dessa förändringar. Stephen Schwartz och hans medarbetare i Los Angeles har upprepat Deans experiment och fått liknande resultat. Att vattenmolekylerna tycks påverkas av healing är en viktig upptäckt; där finns kanske en förklaring till hur healing verkar.

Krippner nämner bland betydande healingforskare även William Braud och Lawrence LeShan.

Hur skall man nu förklara dessa resultat? frågar intervjuaren. Rör det sig om medvetandets påverkan på materien (*mind over matter*, psykokinesi)? Ja, det kan vara en möjlighet att förklara det, svarar Krippner, men han uttrycker sig mycket försiktigt beträffande hur healing skall kunna förklaras: vi vet ännu inte.

Stanley Krippner har rest över hela jorden i samband med sin forskning. Han har därvid träffat, studerat och lärt känna helare i många skilda kulturer. Några av dem har imponerat på honom. Men inom området finns också många charlataner, säger han, många som är välmenande men vilseledda, och det finns många som bara är ute efter att tjäna pengar.

SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Viveka Lindgren:
Pastor Lars Lindström helar 2

Litet om healingforskning 4

Gunnar Martin Aronsson:
Sjukdom, hälsa och healing 4

Gunnar Martin Aronsson:
Thomas Wettergren, en helare 9

Therése Lindberg:
Han läker jorden 10

Göran Brusewitz:
En psi-konferens i London 12

Viveka Lindgren:
Medier hjälper polisen 14

Michael Behe, en dissident i den
vetenskapliga världen 15

SM:
Hur är den sanna bilden
av verkligheten? 16

Kerstin Stina Carlsson:
Alan Watts och
det glada budskapet 18

Hans Ljungqvist
Colin Wilson och Faculty X 20

Bertil Falk:
Krönika 31

Bertil Falk:
Yeats – en ockult nobelpristagare 32

Parapsykologins framtid 35

Skepsis och pseudoskepsis

Vi känner alla till begreppet *skepsis*. Det betyder tvivel, kritisk misstro – men inte absolut avvisande.

När vi tvivlar på något, är vi *skeptiska* till detta. Om någon säger åt oss att Bibeln är Guds ord, Muhammed Guds profet, att de döda i sinom tid skall uppstå ur sina gravar, att en delfin talar genom ett visst medium, då kanske vi möter dessa uttalanden med tvivel, *skepsis*. Men om vi säger bestämt att *det där är inte sant*, då går vi ett steg längre och uttrycker en *bestämd övertygelse*.

Några människor betecknar sig som *skeptiker*, bland andra sådana som anser att det saknas bevis för s k paranormala fenomen.

En *skepsis* är i allmänhet begränsad. Få människor har en generell skeptisk inställning till informationer. Något väljer man att tro på, det kan vara "vetenskapen", Bibeln, en viss förkunnare eller någon ledande filosof.

När vissa människor kallar sig skeptiker utan att precisera *vad* de är skeptiska till, antyder detta en generell skeptisk inställning. Men sådan är i verkligheten inte deras attityd. De är skeptiska till *vissa* tankar, påståenden och metoder, medan andra godtas, ofta utan kritisk eftertanke. Deras *skepsis* brukar göra halt inför uttalanden från huvudströmmen inom dagens vetenskap, samtidigt som de är skeptiska till det som strider mot vad som där förklaras vara sant. De är inte *skeptiskt medvetna*, är inte ideella skeptiker, utan *negativt inställda* till *vissa* saker.

Det kunde vara lämpligt att dessa personer i sin självbeskrivning tydligt förklarade *vad* de är skeptiska till och *vad* de *inte* är skeptiska till.

De kunde till exempel klart ut säga: Vi är skeptiska till sådant som strider mot väl etablerade grundtankar inom dagens naturvetenskap, såsom påståenden om paranormala händelser, reinkarnation och "flygande tefat" från världsrymden och även till alternativ medicin – däremot *inte* till den ateistiska/

materialistiska/mekanistiska beskrivningen av verkligheten, utan den tror vi på.

Själv blir jag lätt skeptisk till utläggningar från s k skeptiker. Jag känner en misstro, ser svagheterna i deras resonemang. På liknande sätt blir jag ofta skeptisk till uttalanden från religiöst troende – jag tycker inte att de övertygar.

Ibland blir jag också skeptisk till mina egna slutsatser. Jag har ju sett att vad jag suttit och tänkt fram och har tyckt varit säkert, ändå till slut har visat sig osäkert eller felaktigt. Jag kommer kanske att tänka på något som jag inte tidigare riktigt observerat och som förändrar bilden.

Jag tycker att de som brukar beteckna sig som skeptiker bör tänka över vilken inställning de faktiskt har. Att vara skeptisk till vissa saker men inte till de motsatta kan uppfattas som *pseudoskepsis*, i synnerhet när den tvivlande inställningen, som ofta är fallet, grundas på klena kunskaper inom ett aktuellt område.

Att ha ett totalt förtroende för *the main stream* inom dagens naturvetenskap är vanligt hos dem som har sin utbildning inom vetenskapen. Men för några i vetenskapsvärlden eller utanför denna kan den där övertygelsen verka illa grundad – de är skeptiska till den. Världsbilder avlöser ju varandra – kartan över verkligheten ändras – vad som anses sant i dag kan den vetenskapliga världen ha lämnat bakom sig i morgon.

Öppenhet för radikalt nya tankar om världen är inget som kännetecknar den typiske skeptikern. Han är i stället en person med en stark *övertygelse*.

Att rätt beskriva verkligheten är inte lätt. Vi är små varelser i ett väldigt universum. Ändå har vi en stor tilltro till vår förmåga att förstå det svårförklarliga.

Vi är stolta små kryp. Finns det någon eller några som iakttar oss från en position av högre kunskap om världen och ler åt vår naivitet – eller betraktar våra tankeförsök med förståelse och sympati?

SM

Gunnar Martin Aronsson

Sjukdom, hälsa och healing

Frågan om sjukdom och hälsa återkommer genom mänsklighetens historia. Hur kommer det sig att vi blir sjuka? Hur kan vi återställa vår hälsa? Kan vi förebygga sjukdom och i så fall hur? Filosofer, präster, medicinmän och schamaner har uttalat sina tankar om detta, liksom vår tids naturvetenskapligt utbildade läkare.

Vad är egentligen healing?

Begreppet healing, eller helande, har ingen klar definition, så jag väljer en arbetsdefinition: "Healing är ett sammanfattande begrepp för alla de metoder och förmågor som syftar till att återställa hälsan."

Brottet mot den kosmiska ordningen

Mänsklighetens historia är full av berättelser om helande. Uråldriga myter innehåller ofta förklaringen till varför människor blir sjuka, men även de antropologiska forskningsresultaten tycks peka åt samma håll: sjukdomar sägs bero på brott mot den "kosmiska ordningen" och mot de som handhar denna ordning. Vi må sedan indela dessa i ett pantheon av smågudar eller polariserade i goda andar och onda andar. Principen är densamma, vare sig det gällt ett brott mot stammens taburegler eller en förbannelse, som någon kastat över en stammedlem.

Det ankom på medicinmannen eller schamanen (ordet betyder "den som vet") att ta reda på sjukdomsorsaken och hjälpa den sjuke och därmed hela stammen (eftersom hela stammen hotades) tillbaka till hälsa och balans. Hälsa, helande, inträder, när "brottet" har sonats av den sjuke eller när den förbannelse som har utsänts har neutraliserats genom lämpliga åtgärder; viktigast är att den sjukas medicinman allierar sig med gudarna eller med de kosmiska krafterna och bär fram den sjukas ursäkt och/eller ber om de allierades motkraft för att ta bort förbannelsen.

Medicinmannen kunde ofta via framkallad trans lämna sin kropp och besöka andevärlden och där inhämta "recept" för den sjuka, dvs ett åtgärdsprogram, som ofta kombinerade ren materiell medicin med föreskrifter om hur den sjuka skulle sona sitt brott genom att handla på ett visst sätt. Genom denna direktkontakt med andevärlden fanns en auktoritativ kraft att iscensätta för stammens läkare, vilket, med moderna ögon sett, innebar att suggestions- eller placeboeffekten torde ha blivit mycket kraftfull, vilket torde ha underlättat läkningsprocessen (dvs på ett liknande sätt som dagens västerländska läkare omedvetet fungerar).

I metoden ingick ofta någon typ av "offer", ett "försoningsoffer" till gudarna eller andarna för att blidka deras vrede. Det kunde röra sig om en botgöringsramsa, en rituell rening, ett växtoffer eller ett djuroffer. Visserligen kunde den sjuka ibland dö, men då var det andarnas vilja, ödet eller en åldrad människas naturliga död. Detta accepterades tydligen av stammedlemmarna som en del av den kosmiska ordningen, varför medicinmannen inte kunde lastas för

detta. Människan och stammen var infogade i en högre ordning, och denna ordning måste man underkasta sig. Endast när det gällde uppenbara "störningar" i stammedlemmarnas liv fanns ett handlings- och förhandlingsutrymme via medicinmannen. Sjukdom och hälsa har alltså i de tidiga kulturerna haft en religiös eller magisk aspekt.

Synen på sjukdom och helande i den judisk-kristna kulturen

Denna "offerkultur" kom även in i judendomen (måhända förmedlat av sumernas myter och traditioner). Kristi offer var, enligt den kristna ortodoxin, ett sätt för mänskligheten att "sona sina synder mot Gud", dvs återskapa den helhet, och helhet med Gud och hans skapelse människan, som hade brutits upp i och med Adams och Evas "ur-synd" i Herrens lustgård.

Jesus som helare

I den judiska miljö där Jesus framträdde, fanns tron att sjukdom är resultatet av synd mot Gud. Exempelvis finns historien om hur Jesus och lärjungarna möter en man som var född blind (Joh. 9:1-12) och lärjungarna frågar: "Rabbi, vilken har syndat, denne eller hans föräldrar, så att han har blivit född blind?" Varvid Jesus svarar: "Det är varken denne som har syndat eller hans föräldrar, utan så har skett för att Guds gärningar skulle uppenbaras på honom." Han spottar så på jorden och "gjorde en deg av spotten och lade degen på mannens ögon". Mannen återfår sin syn.

Dessutom driver Jesus ut "onda andar", dvs fungerar som en psykolog eller psykiater, med en modern omskrivning.

Jesus lovar också att lärjungarna själva skall kunna fungera som helbrägdagörare: "Dessa tecken skall följa dem som tror: ...de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska" (Markus 16:18).

Genom att lärjungarna av Jesus, i samband med avskedet, förklaras bli de apostlar han sänder ut i världen har de också makten att läka sjuka och att "driva ut den Onde" på liknande sätt som Jesus gjort.

Hildegard av Bingen

I 1100-talsabedissan Hildegard skrev en rad läkeböcker. Hennes kunskap om helande kom genom Guds ord. "I allt skapat, i träd, plantor, djur och ädla stenar, finns gömda hemliga krafter, som ingen människa kan känna till, om de inte avslöjas av Gud." Hälsan

Ma Oftedal utför healing. Foto Cornelia Nordström. Copyright Pressens Bild.

var en manifestation av individens enhetsupplevelse med Gud, som är "källan till allt liv och all vitalitet". Sjukdomar däremot är satans verk och ett förkroppsligande av allt ont. Satan försökte skilja människan från Gud genom att utsätta henne för de kosmiska influenser som kan förstöra denna harmoni.

Enligt Hildegard fanns det 24 sätt varpå de fyra elementens vätskor kunde göras disharmoniska och dessa 24 olika kombinationer visade sig i 24 olika grundsjukdomar. Den helande kraften som kunde rätta till dem kallade hon viriditas, "grönska", men också "kraft" och "skapande" (samma ordstam som viril).

Hildegards helanden var inte "mirakelhelanden" utan kombinationer av dietföreskrifter, kristen tro och understundom ädla stenar.

Föremål och naturobjekt med helande krafter

Detta för oss in på helande föremål. Reliker från helgon sägs ofta ha läkande krafter och har därför varit stöldbegärliga. "Heliga" skal-lar, benkonotor, hårtofsar och svepningar växlade ägare i medeltidens Europa, alla med rykte om sig att vara äkta. Även det kristna korset och andra amuletter, från voodoodyrkan till folklig buddhism, sägs ha inneboende krafter. Kanske kan detta fungera som en tröst eller extra säkerhet åt de som inte har tillgång till en verklig helare? Den aska, vibuhti, som gurun Sai Baba trollar fram för de troende, sägs ha magiska och läkande egenskaper.

Vissa naturliga källor fick från 1700-talet rykte om sig att kunna hjälpa människor till hälsa, och hela kurorter, som Lourdes i Frankrike, växte fram runt dessa källor. På Haiti finns Saut d'Eau, där jungfru Maria setts två gånger under 1800-talet och vars vatten anses vara läkande.

Kroppsliga obalanser som förklaringar till sjukdom

Läkekonstens fader i västvärlden, Hippokrates (c:a 460-360 f. Kr) menade att orsaken till alla sjukdomar var obalans i de fyra kroppsvätskorna: blodet (som kopplades ihop med elementet *luften* samt det varma och fuktiga; sangvinisk karaktär) gul galla (som kopplades ihop med *eld* samt varm och torr; den koleriska karaktären) svart galla (*jorden* samt kall och torr; den melankoliska karaktären) slemmet (*vattnet* samt kallt och fuktigt; den flegmatiska karaktären).

De olika karaktärerna behövde olika slags medicinering. Intressant nog gör den indiska ayurvedamedicinen en liknande koppling: de tre grundprinciperna *vata* (luft och rymd) *pitta* (eld och vatten) och *kapha* (jord och vatten) styr rörelsefunktionen, ämnesomsättningen respektive strukturen i kroppen. De tre principerna kan kombineras till tio olika kroppstyper, vilka alla behöver olika slag av läkemedel (och kan anknytas till olika slag av yogaprogram).

Sjukdom innebär en obalans i kroppens dynamiska system. Om detta torde såväl Hippokrates som ayurvediska läkare och andra alternativmedicinare vara ense.

Homeopatins potentieringar och blomstermedicinens essenser

1800-talsläkaren och homeopatins grundare Samuel Hahnemann var inte alls främmande för Hippokrates teorier, som många tror. Men han menade att hälsan berodde på en funktionell polaritet mellan den mänskliga essensen och vitalkraften, den kraft som gör att organismen är att betrakta som levande. Han iakttog hur livskraften ökade under läkningsprocessen till dess att hälsotillståndet blivit starkare än sjukdomstillståndet. Därför gäller det att tillföra en minimal dos, "potentiering" av sjukdomsämnet så att den instinktiva vitalkraften lättare aktiveras och ökar i styrka. Lika botas av lika, "similia similibus curantur".

På 30-talet kom Edward Bachs blomstermedicin. I likhet med Hahnemann gick Bachs tankegångar ut på att de verkliga sjukdomsorsakerna framförallt låg på ett subtilt plan, långt finare än bakterie- och virusplanet. Hans blomsterelixirer – 38 st – sägs kunna påverka allt från känslor/tankar av skuld till resignation och blyghet. Blommor har enligt den andligt fokuserade Bach en inneboende läkekraft. Med hjälp av sin intuition menade han sig kunna precisera på vilka områden blomsteressenserna kunde hjälpa.

Läkeedom via bön och förändrat tänkande

Sedan 1959 sägs den avlidne masshelaren Bruno Gröning fortsätta att hålla kontakten med sin "vänkrets", där friska och sjuka kan lära sig att ta emot en andlig kraft, den "läkande strömmen". Ett vittne skriver: "Under tre år led jag av depressioner"... Jag låg nästan ständigt i sängen. Psykoterapi gav bara tillfällig hjälp. Redan kort efter min introduktion i Bruno Grönings lära, i mars 1995, kände jag plötsligt en själslig befrielse så att jag för första gången på länge skrattade... Nu finns i mig en oanad livsglädje och jag är befriad från ett svårt själsligt lidande." Men även rent fysiska åkommor, såsom reumatism, kärlkramp och blindhet sägs ha botats. "Försättningen är tron på det goda, liksom viljan till friskhet", skriver Gröning. "Människan är överallt omgiven av läkande vågor som hon bara behöver ta upp."

Kristna trosgrupper kan vara övertygade om förbönens kraft, den som sker "i Jesu namn", och uppenbarligen har många människor, som varit föremål för bön eller "mottagit den Helige

ande” direkt i gudstjänstlokalen, faktiskt upplevt en markant förbättring av hälsotillståndet.

En forskningsstudie vid San Francisco General Hospital med 393 hjärtpatienter indelade i två grupper visade att den grupp som blivit föremål för förbön behövde mindre antibiotika, mindre respiratorhjälp och hade en högre grad av överlevnad än den andra gruppen. Läkaren Larry Dossey studerade bönen kraft under en femårig studie och kom till slutsatsen att en patient kan använda bön som ett medicinskt verksamt behandlingssätt, eftersom psyket därigenom stärks att hantera de påfrestningar en sjukdom kan innebära.

Sjukdom som en produkt av hjärnan och därmed en illusion

Christian Science grundare Mary Baker Eddy menade att all sjukdom var en produkt av hjärnan, och därför en illusion. Genom direktkontakt med Gud via bönen kunde denna villfarelse försvinna och läkedom på ett naturligt sätt inträda.

Inom den så kallade new age-litteraturen finns en uppsjö av behandlingsmetoder som kan betecknas som healing: akupunktur, medicinsk qi gong, aromaterapi, chakrabalansering, frigörande andning (holotropisk andning), aura-soma (färgterapi) kinesiologi, kristallhealing, bioenergetik m m.

Allt detta anses fungera som instrument för läkedom. Ändå är det ganska förbryllande att alla dessa olika metoder existerar för att i princip avhjälpa samma grundproblem, nämligen obalans i kroppens funktioner.

Den etablerade läkevarens syn på komplementärmedicin

Idag finns få broar mellan den etablerade medicinska forskningen och de s k komplementära, eller alternativa, behandlingsmetoderna. Akupunktur har accepterats, men nästan enbart i dess smärtlindrande funktion. Att kroppen skulle ha ett otal ”energimeridianer” som den kinesiska medicinen menar, är inte accepterat. Vissa massageformer anses välgörande, men då enbart på grund av att muskelgrupper stimuleras, osv. Subtil massage som exempelvis rosenterapi förblir suspekt eller i alla fall en kliniskt obevisad läkemotod. Alla ovan nämnda ”new-age”-metoder anses otillförlitliga, och några stämplas som rent kvacksalveri.

Handpåläggningshealing

Den enda ”healing” som kan ske vid handpåläggning är enligt den nuvarande läkarvetenskapen att endorfiner och andra ”lyckosubstanter” kan frigöras vid beröring. Vilket i sin tur underlättar läkeprocesser. Men handpåläggningsformer som exempelvis reiki, silva eller de som ”mirakelhelare” (Oskar Estebany, Serge Alalouf, Matthew Manning) använder sig av kan enligt nuvarande vetenskaplig uppfattning inte ge något annat resultat än de som placeboeffekten (sockerpiller) åstadkommer, dvs enbart en psykologisk påverkan. Patienten suggererar sig själv att tro att han/hon kommer att bli friskare, och denna suggestion påverkar i sin tur immunsystemet, varvid vita blodkroppar aktiveras.

Placebo innebär ur detta materialistiska perspektiv att hela-rens verksamhet egentligen är att beteckna som likvärdig med en illusionists arbete, när denne ”låtsas” utföra mirakulösa handlingar men egentligen bedrar folk.

Vanligtvis föreskriver en helare inte heller något läkemedel som skulle kunna påverka patienten efter mötet. Och även om biologisk eller homeopatisk medicin rekommenderas, anses inte hel-

ler dessa ha någon effekt.

Summa summarum: en healer utför ingen medicinsk behandling och ett eventuellt positivt resultat härrör inte från en osynlig kraft, vare sig denna kommer från helaren, Jesus, ett helgon eller Gud, utan skapas helt och hållet av patienten själv.

Vilken är sjukdomars orsak enligt den materialistiska medicinen?

Frågan är mer intressant än man kan tro: efter att ha letat igenom flera medicinska verk i frågan har jag ännu inte funnit något bestämt svar. Visst kan någon hävda, att orsaken är ärftlig, ”infektion”, bakterier eller virusangrepp. Men inom den estoriska medicinen hävdar man lika bestämt att detta inte är orsaker, utan verkningar från ett föregående orsaksmönster; dvs någon form av obalans. Medan den ordinarie medicinen söker dämpa feber, menar flera representanter från den komplementärmedicinska sidan, att febern är ett sätt för kroppen att hantera själva obalansen och absolut inte bör dämpas. Medvetenhet om att många av de bakterier och virus som utpekats som ansvariga för sjukdom finns även i en frisk organism är också något som utmanar den materialistiska medicinens tolkning.

Reiki, ki, prana, orgonenergi

Den vanligaste förklaringsmodellen utgår sålunda från en osynlig livskraft, i Indien kallad prana, i Kina qi. Filosofen Pythagoras benämnde den vital energi, psykoterapeuteten Reich orgon, som han kopplade till sexualkraften. Senare forskning har myntat begreppet HEM, Human Energi Field.

En reikihealer vid namn Lena Johansson får sammanfatta: ”Universum är uppbyggt av livskraft som penetrerar och flödar genom kroppen i en ständig ström.”

Slutfunderingar kring helande, sjukdom och hälsa

Troligen står vi inför ett paradigmskifte när det gäller synen på och förståelsen av vad sjukdom egentligen är och hur sjukdom skall behandlas.

Nya insikter tvingar oss att tänka och förstå tillvaron på ett nytt sätt. Då ingenting verkar kunna hindra komplementärmedicinen och den ”intuitiva” läkekonsten att ta en större plats i våra liv, torde det bero på att den nuvarande, på materialistiskt tänkande baserade sjukdomssynen, står vid vägs ände: Människor som undviker att förändra sina levnadsvanor insjuknar ofta återigen en tid efter att de blivit botade av skolmedicinen antingen i en variant av sjukdomen eller som en följd av medicinens ibland destruktiva bieffekter.

Men detta paradigmskifte torde inte innebära en fullständig övergång till det som idag betecknas som komplementära behandlingsmetoder, eftersom den moderna medicinen har många utmärkta tekniker som kan användas bl a i akuta lägen, innan livsförändringar kan komma in som den avgörande delen av behandlingen. Men att slå broar mellan den nuvarande skolmedicinen och den komplementära medicinen, med dess mer övergripande förståelse av människan, inte bara som en fysisk varelse, utan också som en social, psykisk och andlig varelse – torde vara rätt väg mot framtiden.

Viktigaste källor:

Lademan, Healing, 1991.

Edgar Cayce, Health Through Drugless Therapy. A.R.E. Press, 1975.

Louis N. Magner, A History of Medicine. Dekker, 1992.

Olav Hammer, På spaning efter helheten. New Age, en ny folktro?, W&W 1997.

Internetkällor.

Thomas Wettergren en helare som vill ha forskning om healing

Av Gunnar Martin Aronsson

Thomas Wettergren är en helare som är intresserad av att delta i ett större medicinskt forskningsprojekt om healing, vilket inkluderar både helare och kliniska medicinska forskare.

– Även jag själv vill veta vad det är som gör att healing ofta fungerar, säger Thomas. Dessutom är jag intresserad av att diskutera healingfrågor med andra helare, exempelvis om alla typer av skador och sjukdomar kan påverkas, och att undersöka när behandlingens effekter är tillfälliga och när de är permanenta, om helande på avstånd är möjligt och isåfall hur, osv.

Thomas har själv upplevt såväl lyckad healing som mindre lyckad. Känslan efter en lyckad healing var dock dubbel.

– Dels var det ett slags tillfredsställelse över att det hade fungerat och att jag kunnat hjälpa en annan människa, dels blev jag orolig för att det inte skulle fungera nästa gång, med en annan patient. Och om det kom ut att jag var verksam som helare, skulle jag hinna med alla? När det gäller fall som jag inte lyckats med, har jag ibland undrat om det kan bero på att exempelvis ärftliga sjukdomar är mer svårbehandlade än andra. Jag hade en patient med hudsjukdomen psoriasis. Han påverkades starkt emotionellt av behandlingen och kände sig som berusad. Han blev häpen över sina egna reaktioner. Men sjukdomen blev kvar.

Tidigare i livet var Thomas övertygad om att världen enbart var ett rent materiellt fenomen, men det fanns vissa händelser som förvånade honom: när han var yngre hade han ibland en upplevelse av att kunna påverka människor med sina känslor och tankar.

– Om en människa befann sig en bit ifrån mig och den människan gjorde att jag påverkades känslomässigt, kunde jag – utan att använda någon form av normal kommunikation, utan bara genom att jag kände och tänkte något om honom eller henne – lägga märke att den personen oftast vände sig om mot mig och tycktes reagera kraftigt. Jag har undersökt om det kan finnas andra förklaringar, men funnit det mest rimligt att någon typ av paranormal kommunikation ägde rum. Och jag sätter den förmågan i samband med min healingförmåga.

– De flesta personer som kommer till mig har smärtor. Och vanligtvis vet de inte vad som orsakar smärtan. En kvinna hade ont i hela den vänstra kroppshalvan, uppiifrån och ned. Hon hade en dotter som var sjukgymnast och en svärson som var ortoped, och hon hade konsulterat dem utan att man kommit fram till varken orsak eller bot. På två healingbehandlingar försvann hennes besvär helt och kom inte heller tillbaka, såvitt jag vet idag.

Thomas har också funderat över uttrycket "wounded

healers", dvs att en person med förmåga att hela har haft vissa svåra erfarenheter i livet och att detta har bidragit till uppkomsten av healingförmågan. Men Thomas har inget bestämt svar på den frågan.

– Däremot menar jag bestämt att patientens attityd till helaren eller till behandlingen inte spelar någon roll. Jag hade en patient, en äldre professor, som sedan lång tid hade haft ont i höften. Jag gjorde som jag brukade, började massera från huvudet, ner mot nacken och ryggen. Då blev han otålig: "Det är höften jag har problem med!" "Jo, jag kommer dit", sa jag, och fortsatte. Jag lade då märke till att han hade svåra spänningar i ländryggen. Jag lade handen över det stället. När jag var beredd att börja med höften frågade jag: "Vilken höft var det nu då?" Då reste han sig och blev plötsligt häpen, han kunde inte säga vilken höft det var han hade ont i. Smärtan var borta. Och den kom inte tillbaka senare, vad jag vet.

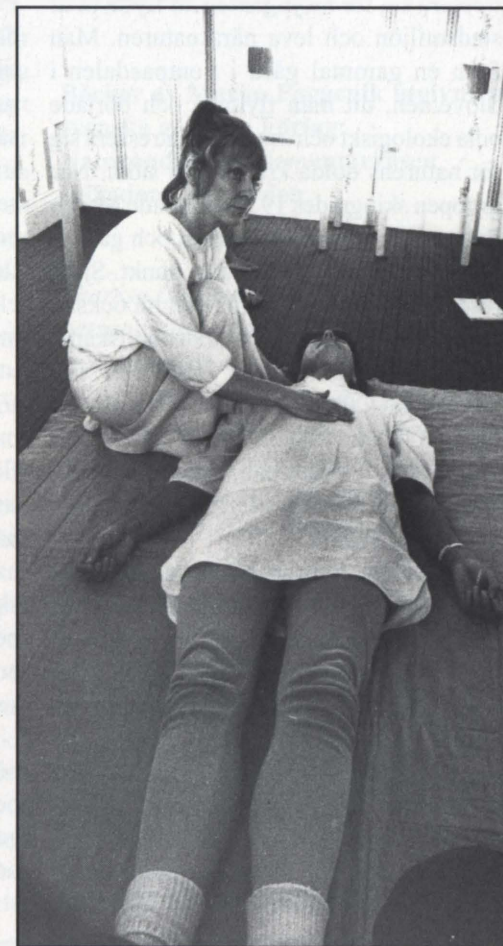
Thomas berättar också om en kvinna med ryggmärgsförträngning. Läkarna sa att de kunde operera, men bara själva ländryggen. Hon avstod från att operera sig, och då fanns i princip bara smärtstillande medel att tillgå.

– Hon hade själv varit sjuksköterska och hade ingen tanke på att healing skulle kunna fungera. Hon förlorade greppet om dagarna, blev mager, deprimerad, trött och tablettberoende.

Inför behandlingen sa jag till henne, att hon måste sluta med tabletterna, vilket hon också gjorde. Hon reagerade oerhört starkt på behandlingen, sa att hon frös, att hon kände sig hypnotiserad av mig. Hela hennes personlighet förändrades, hon blev efter två behandlingar fullt normal, smärtfri, glad och spänstig. För henne var det en oerhörd, explosiv upplevelse. Och jag vet att förändringen hållit i sig sedan dess.

Thomas är själv inte säker på om han vill fortsätta som helare, eftersom verksamheten fortfarande är ifrågasatt. Men ett seriöst forskningsprojekt skulle kunna bidra till att höja dess anseende, menar han.

– Jag vill ha till stånd begripliga resonerang kring healing tillsammans med läkare, helbrägdagörare och forskare, så att vi kan reda ut detta med healing och förhoppningsvis få det accepterat som en vårdform bland andra.

Han läker jorden

Aldrig tidigare har människan kunnat manipulera naturen efter eget gottfinnande så som sker i vår tid. Regnskogar – jordens lungor – skövlas, vitala naturområden byggs över, asfalt och betong täcker tidigare bördiga eller jungfruliga marker.

Marko Pogacnik är född 1944 i Slovenien. Han har studerat bildhuggeri och är diplomerad vid konstakademin i Ljubljana. Under åren 1965–1970 var han medlem i konstnärgruppen OHO, som bland annat arbetade med landskapskonst. Han har haft flera separatutställningar, bl.a. i München, vid Biennalerna i Paris och Venedig och på Museum of Modern Art i New York.

I början av 70-talet hade några av medlemmarna i OHO-gruppen börjat intressera sig för möjligheten att flytta ut ur stadsmiljön och leva nära naturen. Man fann en gammal gård i Sempasdalen i Slovenien, dit man flyttade och började odla ekologiskt och samtidigt intressera sig för naturens dolda krafter och sidor. När gruppen skingrades 1979, stannade Marko Pogacnik med sin familj kvar, och gården utgör fortfarande deras fasta punkt. Själv reser Marko runt i Europa och nu också i Brasilien i alltmer omfattande landskaps- och jordläkningsarbeten. "Jordläkare" vill han inte bli kallad fast andra gärna använder den benämningen. "Jorden är till sitt väsen frisk", säger han, "det är i stället fråga om att rätta till övergrepp som människan har begått".

Under flera år sökte han på olika sätt kommunicera med naturens osynliga nivåer, och då öppnade sig för honom en "kanal" till naturväsendenas värld. Han fick, säger han, "en tretton månaders introduktionskurs i deras värld". Dessa särregna upplevelser beskriver han i boken *Naturandar och Elementarväsen*. Allt sedan dess säger sig Marko ha kunnat kommunicera med och iaktta de väsen som är förbundna med naturrikerna och vårdar de-

ras levande krafter, väsen som i tidigare kulturer varit kända och respekterade. Redan Paracelsus beskrev på 1500-talet olika naturväsen och gjorde en schematisk uppställning där han namngav olika kategorier.

Här kommer nu en modern människa och förnyar bekantskapen med dessa bortglömda väsen. Vad är det då Marko Pogacnik gör? Vad är det för jordläkningsmetoder han använder och lär ut, metoder som sprider sig från det ena landet till det andra så att hans insatser efterfrågas inte bara av några privatpersoner med udda intressen utan också av stadsförvaltningar, kommuner, myndigheter, föreningar m.fl.?

En av hans tidiga insatser att läka naturen från mänskliga övergrepp var projektet med slottsparken i Tünnich vid Köln. Parken är en vidsträckt och mycket vacker naturpark med gamla anor. Genom att man tillåtit brunkolsbrytning i dess närhet, hade grundvattnet sjunkit med 230 meter. Vid sådana drastiska sänkningar dör vanligtvis träden. Här samlades nu människor till seminarier, ledda av Marko, och man arbetade med olika metoder som bl. a. meditation och sång för att understödja elementarvärldens väsen i deras arbete med att bevara de eteriska livskrafterna. Dessutom skapade Marko ett antal komsogram-försedda stenar som restes på olika vitala punkter i landskapet. Vidare fick vatten flöda igenom vattensulpturer. Vetenskapligt har man med elektroskopanalys kunnat påvisa att vattnets molekyllära struktur har förändrats sedan de passerat genom skulpturerna, och efter det genomförda arbetet, som skedde i flera etapper, har parkens skönhet och vitalitet och dess gamla, vackra träd kunnat bevaras.

Marko Pogacnik berättar i sina böcker om många erfarenheter med träd och deras väsen, faunerna. "Faunen" säger han, "står i intim förbindelse med centra och strömningar hos trädets vitala, eteriska struktur – det eteriska trädet – genom vil-

Resning av en litopunktursten på gränsen mellan Nordirland och republiken Irland 1992. Litopunkturstenar är stenpelare som installeras i ett landskaps kraftlinjer eller kraftcentra. I stenarna har man mejslat in harmoniserande tecken, s. k. kosmogram, som sprider budskap i landskapet. Litopunkturstenar installerade i landskapet kan jämföras med akupunktur-nålar instuckna i den mänskliga kroppen.

ket han kan påverka utvecklingen av det fysiska trädet". Gripande berättar han om faunen i den avhuggna linden som var stympad till en hög stubbe, vilket innebar att faunen fortfarande var knuten till den. Marko erfor hur väsendet gång på gång hämtade kraft från roten för att föra den upp till kronan – men då trädet var berövat sin krona, kastades faunen på ett mycket plågsamt sätt gång på gång tillbaka.

Marko har en metod för att bistå ett väsen som på det sättet är utsatt för lidande. Han fäster det han kallar för dess fokuspunkt vid en sten, en kristall, och ber om dess tillstånd att förflytta det till en annan och lämpligare plats, t.ex. i fallet ovan till ett tynande träd i behov av hjälp. (Det trädet visade sedan omvitnat en helt annan växt och vitalitet.)

Han berättar också om det han kallar för kungsträd, som växer så att grenarna bugar mot jorden och bildar ett rum. I detta rum vistas en mängd elementarväsen av olika slag. "Sådana träd måste under alla omständigheter skyddas."

Också på ett annat sätt kan han göra iakttagelser, och inte bara i naturen utan också i städer – i stadslandskap som han säger. Vid ett tillfälle gjorde han en undersökning i Berlin av en sträcka där tidigare Berlinmuren varit rest och fann, då han använde sitt inre skådande, att mellan ett rött och ett gult band löpte en djup, svart kanal. Det var "den osynliga muren", den som kvarstod efter det att den synliga muren rivits ner, vilken ännu manifesterade sitt mörka inflytande på platsen. Mycket skräck och smärta har här upplevts av människor, många har också dödats, då de försökt fly från den ena stadsdelen till den andra under den tid då familjeband och gemenskaper obarmhärtigt slets itu. Muren hade en sträckning av 160 km och Marko säger att ett arbete behöver göras där men att det kräver mycket tid.

I städer söker han också upp de stjärnformiga centra som förser områden vida omkring med kraft och vitalitet men som ofta är överbyggda, kanske av motorvägar, kanske av stora parkeringsplatser. Det gäller då att etablera ett sidocenter, ett ersättningscenter och förbinda det med ursprungscentrets vitalitet och på det sättet bidra till att återfå en i rätt bemärkelse levande stad.

Det är frestande att berätta den ena episoden efter den andra i fråga om jordläkningsinsatser och samarbete med eller iakttagelser av elementarväsen. Vi får veta att väsen som man ser vid heliga källor (som källan i Lourdes) kan vara upphöjda elementarväsen, källnymfer som tar till sin uppgift att överföra läkekraft till människor. Han berättar om landskapstempel, som är platser med mycket stor koncentration av olika väsen och som inte sällan är svårt skadade av människans framfart. Han berättar om hur väsen beledsagar musiker i arbete under en konsert och vad det innebär att ha högtalaranläggningar!

Man kan fråga sig hur det kan komma sig att Marko Pogacniks arbete blir så föga ifrågasatt, utan att det i stället sprider sig från land till land. Han säger att arbetet ger synliga resultat.

Hur kommer människor i kontakt med honom? Han säger själv att det sker genom att de läser hans böcker eller hör talas om honom, och sedan tar de kontakt med honom för en föreläsning eller ett seminarium – ofta leder det ena till det andra.

Marko Pogacnik var i Järna här i Sverige i september förra året och höll tre kvällsföreläsningar och ledde ett jordläknings-

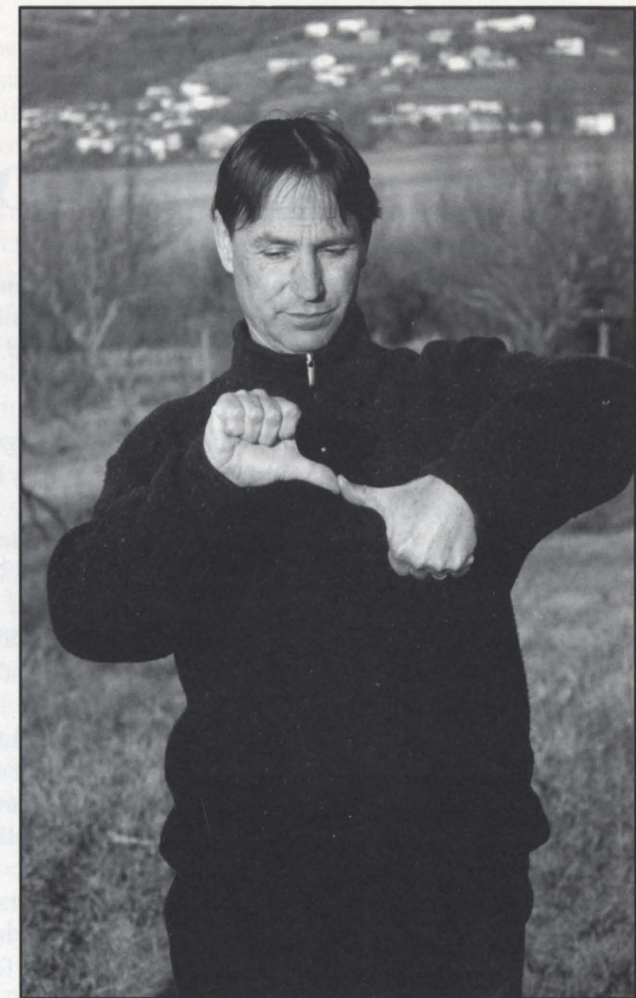
seminarium. Det var mycket intressant att möta konstnären, författaren, geomantikern, människan Marko Pogacnik, en mycket sansad och förtroendeingivande person.

Marko skulle inte tycka om att jag gjorde en presentation av honom utan att nämna den medverkan han har av sin fru Marika, som hugger in kosmogrammen på stenarna och deltar i seminarier, samt hans döttrar Ana och Ajra, som var för sig har kontakt med ett änglaväsen vilket det är möjligt att rådfråga när problem uppstår. Det kan vara så att en plats är skadad av skändligheter som begåtts i det förgångna som avrättningar, vanhelgande av heliga platser osv.

När man frågar Marko hur han får sina budskap från olika elementarväsen, säger han att de kommer emot honom som block av information, som sedan det logiska förnuftet översätter till vanligt språk: "Detta är inte trans, du måste vara totalt vaken och närvarande men med en del av dig öppen för den intuitiva världen." Varje människa kan vara ett iakttagelseorgan", säger han.

Tänk också på att inte heller för Marko började det med att ta emot några block av meddelande som han genast kunde dechifrera! Han nämner också hur det kan vara fråga om iakttagelser genom kroppsreaktioner, genom känsel, genom en snabb inre glimt etc. En fullständigare kommunikation kräver övning och uthållighet.

Marko Pogacnik ser det som en i sann bemärkelse livsviktig uppgift att vi människor vaknar upp till medvetande om livets värdighet, helighet och okränkbarhet i fråga om jordens både synliga och osynliga nivåer. I sitt arbete väcker han mer och mer intresse och aktiverar allt fler människor på skilda orter. Under år 2000 aktiverade han också 85 jordläkningsgrupper i ett nätverk över ett stort område utmed en bestämd axel mellan Kreta och Skottland, Portugal och Finland som simultant arbetade med gemensamma aktioner och meditationer. Även grupper i Brasilien deltog. Detta nätverk skall arbeta vidare och inkludera allt fler grupper som gemensamt kan arbeta för jordens läkning och fortbestånd.

Marko Pogacnik demonstrerar ett kosmogram.

Böcker av Marko Pogacnik utgivna på svenska av Nova Förlag: Naturandar och elementarväsen Läkedom för jorden

Therése Lindberg har i många år haft arbetsuppgifter inom olika antroposofiska verksamheter och stiftelser. Hon arbetar också som skribent för tidskrifter och förlag samt översätter tyska artiklar. Förra året deltog hon i seminariet med Marko Pogacnik i Järna, och hon har översatt hans bok om naturandar till svenska.

Det som berättas i vidstående artikel syftar på en annan verklighet än den ordinära. Detta betyder inte att det inte kan vara sant. Det kan röra sig om en viktig sanning, ännu inte erkänd av vetenskapen.

SM

En psi-konferens i London

Lever vi i ett psi-fält? Ja, så kanske man kan sammanfatta huvudtanken bakom den konferens som ägde rum i London 4-5 april i år. Temat var *Living the Field*, och arrangör var Lynne McTaggart som skrivit en bok med namnet *The Field*.

Lynne McTaggart har under några år på heltid ägnat sig åt att intervjua ledande forskare inom parapsykologi och biomagnetism för att sammanställa sin bok *The Field*. Inspirerande för mig är att boken i stort sett täcker samma ämnesområde som min egen bok "En ny världsbild växer fram". En skillnad är att hon knyter an till forskning som Hal Puthoff utfört om ett *zero-point-field*, alltså ett nollpunktsfält. Detta fält menar hon kan knyta samman alla de fenomen som hon skriver om.

Nollpunktsfältet är ett fält på subatomnivå bestående av stora mängder kvantenergi i s k tomma rymden. Ett fält är en matris eller ett medium som förenar två eller flera punkter i rummet, vanligtvis via en kraft, såsom gravitationen eller elektromagnetismen.

I fysikekvationer drar de flesta fysiker bara bort nollpunktsenergin, eftersom de tror att den inte påverkar något, då den finns överallt. Dock har några vetenskapare vid forskningens frontlinjer, såsom astrofysikern i Texas, Hal Puthoff, nyupptäckt betydelsen av detta nollpunktsfält, som en sista pusselbit för att besvara flera stora frågor i vetenskapen – såsom vad gravitationen är – som har förbryllat forskare i många år. Arthur C. Clarke trodde att deras upptäckter om denna nollpunktsenergi var så avgörande att han kallade deras rapport för en "milstolpe".

Till skillnad från andra konferenser med anknytning till *Parapsychological Association*, som jag deltagit i, var denna välbesökt. PA-konferenser brukar ha omkring 100 deltagare, men till denna kom tio gånger så många, 1200 personer, sa professor Erlendur Haraldsson, en av de få deltagare som jag kände sedan tidigare och som på konferensen talade om några av de fall han följt upp som antyder reinkarnation. Det var en bredd på rapporteringen som uppenbart var intressant för många.

En annan stor skillnad mot tidigare konferenser var de *workshops* som arrangerades, där vi deltagare fick prova på *healing, remote viewing* (fjärrseende) och även telepati med djur. Det var mellan 80 och 140 personer i varje workshop! Detta praktiska och aktiverande inslag var mycket uppskattat och något att ta efter för andra arrangörer.

Medicinaren Larry Dossey var en uppskattad gäst från USA, framför allt känd för sin healingforskning. Under rubriken *The power of prayer* redogjorde han för ett flertal vetenskapliga rapporter om healing på avstånd, ett fenomen som blir allt mer uppmärksammat och granskat och bl a tagits upp i svenska Läkartidningen.

En annan aktuell och omtalad forskare som deltog var Gary Schwartz från USA, som gjort försök med medier för att ta reda på om de kunde få kontakt med "andra sidan". Försöken har uppmärksamats och också fått kritik. Han lär planera än mer rigorösa försök, som vi ser fram emot att få läsa om.

Många av konferensdeltagarna var trosvissa, övertygade om att psi-fenomen finns. En god synpunkt i sammanhanget är att man kan vara öppen, det som skeptiker brukar kalla troende, och samtidigt kritisk, främst intresserad av den vetenskapliga forskningen om de märkliga fenomenen.

Ett globalt medvetande?

Dr Roger Nelson från PEAR-laboratoriet vid Princeton-universitetet höll, under rubriken *Telegram from Gaia – the power of Group Consciousness*, ett föredrag om sitt projekt *Global Consciousness*. Nelson har under mer än 35 år samlat data från s k slumptalsgeneratorer, som dygnet runt genererar en lång rad ettor och nollor i en serie av 200 stycken per sekund. Nu har man ett 40-tal speciella slumptalsgeneratorer utplacerade runtom i världen, och deras siffror sänds kontinuerligt via Internet till en centraldator som avläser och sammanställer resultatet. Slumpen ska ge 100 av varje sort i varje serie. Enskilda experiment har visat att vissa människor tycks kunna påverka detta utfall så att det signifikant skiljer sig från slumpen. *Global Consciousness*-projektet ska undersöka om hela mänsklighetens medvetande, omedvetet, påverkar utfallet av ettor och nollor när något oväntat inträffar som engagerar människors uppmärksamhet. Händelserna den 11 september 2001 blev ett testobjekt för projektet. Vid detta tillfälle påverkades slumptalsgeneratorerna tydligt till att ta fram siffror utanför vad rena slumpen skulle ha åstadkommit.

Roger Nelson visade grafiska kurvor från flera tillfällen, bl a 11 september, som visade på någon sorts påverkan. Han menar alltså att när många människor har sitt medvetande fokuserat på en och samma händelse, så påverkar detta slumptalsgeneratorer att skapa signifikant fler, eller färre, ettor än nollor.

Nelsons metodik är svår att bedöma, och många har invändningar, bl a mot metoden att generera slumpal och mot de statistiska metoder som används. Å andra sidan tror jag inte att de begått några enkla fel, eftersom projektet har överlevt i 35 år. Framtiden får utvisa vem som har rätt.¹⁾

Inspirerande

Rupert Sheldrake var den för mig klart mest inspirerande föreläsaren (och vi hoppas få honom till Stockholm till våren). Han är känd för böcker som *Seven experiments that could change the world* och kommentaren "a book recommended to be burn" från redaktören Sir John Maddox i ärevördiga *Nature* (som vändes till positiv PR). Under senare år har han givit ut böckerna *Dogs that know when their owners are coming home* och nu senast *The feeling of being stared at* som kom ut i våras (2003). Han kan göra experiment i miljöer som vanliga parapsykologer inte

skulle välja, t ex skolor, och han gör experiment med upplevelser som är mycket vanliga, t ex att man kan förutsäga vem som ringer i telefon, något många nämner som ett exempel på paranormal förmåga men väldigt få har testat.

Annars uppehöll han sig främst kring olika experiment med telepati med djur. Han berättade, under rubriken *The secret life of animals*, om försök med hundar för att se om de reagerar speciellt just när matte eller husse är på väg hemåt. Det viktiga är förstås att variera tidpunkten och att filma hunden hela tiden, så att man ser säkert att det bara är då som hunden går fram till dörren. Dessa experiment verkar kunna visa att det finns en telepatisk kontakt mellan hund och ägare, men de har förstås också utsatts för kritik.

Ett annat djur han gjort experiment med är en papegoja, som han dokumenterat på video och visat på olika kongresser under senare år, så även på denna. När Sheldrake fick höra talas om denna talande papegoja, N'kisi, åkte han till New York där papegojan fanns och specialfilmade den. Den tycks kunna "se" vad som händer i rummet intill med matte Aimee Morgana: på ena halvan av filmen syns papegojan, på den andra det som händer i rummet intill och som papegojan tycks "se", för där finns flera tydliga överensstämmelser.

En annan vanlig upplevelse är att känna på sig att man är iakttagen, och Sheldrake har testat både om man kan uppleva att man är direkt iakttagen och uppleva om någon tittar på ett foto av en. Experiment med "att vara iakttagen" (*to be stared at*) har gjorts av flera parapsykologer under senare år, med försiktigt positiva resultat. Och Sheldrake har på sin hemsida (www.sheldrake.org) lagt upp information om sådana experiment, så man kan själv göra försök utifrån de instruktioner och mallar som finns där. Han har själv utfört

Rupert Sheldrake

Öppenhet

Inom sanningssökande, vetenskapligt eller privat, är öppenhet en god inställning, som kan ge användbara resultat. Motsatsen är att vara så fixerad vid vissa idéer, som man tagit till sig, att allt som strider mot dessa förefaller orimligt och därför avvisas med bestämdhet. Att kunna tänka sig att verkligheten är annorlunda än man tidigare trott, ja radikalt annorlunda, det är en förtjänstfull inställning. Men den måste förenas med en kritiskt ifrågasättande attityd.

Att vara öppen betyder inte att man okritiskt godtar. Men det innebär att man är intresserad och kan tänka sig att det som avviker från det vanliga, kan vara verkligt.

Om man t ex hör eller läser om Rupert Sheldrakes

många experiment av detta slag, många i skolmiljö och med positiva resultat. Just hans förmåga att lägga ut information och möjlighet till experiment *online* är utmärkande för honom. Det inspirerar verkligen.²⁾

Den kanske vanligaste upplevelsen, som han gjort experiment med, är att man vet vem som ringer innan man lyfter på luren. Den vanligaste invändningen är att man haft anledning att vänta sig samtal av denna person, så det behöver inte vara något paranormalt. Det Sheldrake har gjort är att utse fyra personer som alla är lika kända och bekanta för försökspersonen. Sedan har slumpen fått avgöra vem av de fyra som ringt. Även detta experiment beskriver han noga på sin hemsida, så man vet hur man ska genomföra det för att det ska vara vetenskapligt noggrant.

Alla dessa försök kring vanliga upplevelser var det som inspirerade mig mest på denna konferens.

En fortsättning på konferensen blir det den 20–21 september 2003 på Paragon Hotel i London, *Deeper into the Field*. Bland de inbjudna är parapsykologen och författaren Stephan Schwartz samt laserfysikern och parapsykologen Russell Targ, som forskar om fjärrseende (bl a för CIA och militären) och healing och som vi arrangerar ett föredrag med i Stockholm 25 och 26 september i Bryggghuset, se vår hemsida www.parapsykologi.se

Mer om nollpunktsenergin kommer vi att få höra i höst i ett föredrag vi ordnar med William Roll (den 20 oktober i Bryggghuset), då han pratar om poltergeist och elektromagnetism och levitation (som ju upphäver gravitationen).

Anm.

1. Roger Nelsons försök med slumptalsgeneratorer har vi presenterat i Parapsykologiska Notiser och Nyheter nr 18.
2. Experiment med healing och *to be stared at* finns bl a i Parapsykologiska Notiser och Nyheter nr 17.

Göran Brusewitz är ordförande i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning.

försök, tänker man, om man är öppen, att den mannen kan ha kommit på något.

En del forskare är entusiastiska och djärva. De kan inte nöja sig med det som anses fastslaget, utan måste gå vid sidan av det etablerade inom exempelvis vetenskapen. Dessa personer kan nog hitta sanningar som de mer traditionellt tänkande inte har en chans att upptäcka.

Vi skall vara glada att det finns folk som är öppna för nya, djärva idéer och provar dem. Dessa personer kan i framtiden komma att framstå som pionjärer och hyllas.

Men allt nytt bör granskas av fria, öppna sinnen. En del av detta håller måttet och kan införlivas med vårt vetande.

SM

Medier hjälper polisen

Av Viveka Lindgren

Saida Andersson Foto Stig Eidegren, Pressens Bild

Man hör sällan talas om brottsfall som klarats upp med hjälp av medier. Men sådana finns.

Ett av vårt lands mest kända medier var Saida Andersson i Boden. Hon var särskilt omtalad för sin förmåga att finna borttappade föremål med hjälp av sitt fjärrseende. Men hon tipsade även polisen om var försvunna människor, mordvapen och döda kroppar fanns.

Kriminalinspektör Staffan Ahlin vid Stockholmspolisen tillhör dem som tagit hjälp av Saida för att lösa ett fall med ett mystiskt försvinnande för ett antal år sedan.

– Det var natten till julafton 1995, en 20-årig man kom aldrig hem efter ett restaurangbesök vid Berzelii Park.

– Han var vid den tiden inneboende hos en kvinnlig vän i Gamla stan. Hon tyckte det var underligt att han aldrig hörde av sig på julafton och anmälde honom försvunnen hos polisen, berättar Staffan Ahlin.

Man antog att ett brott eller en olyckshändelse låg bakom det oförklarliga försvinnandet, eftersom väninnan meddelade polisen att hennes inneboende alltid brukade berätta om han skulle resa bort tillfälligt. Det mest troliga var att han gått hem längs kajen på natten, fallit i det iskalla vattnet och drunknat.

– Under de närmaste dagarna blev det ett stort pådrag, då man förhörde dem han varit i kontakt med och sökte efter honom i området kring Berzelii Park. Man dök också i Nybroviken och i Strömmen, där man trodde att kroppen kunde finnas.

Men trots att botten genomsöktes noggrant på flera tänkbara platser hittade man ingenting. Försvinnandet blev ett ouppklarat mysterium och skulle så ha varit än i dag om inte Staffan Ahlin bestämt sig för att pröva en lite annorlunda metod.

– Letandet ledde ju ingen vart, vi stod fortfarande och stampade på ruta ett. Så tänkte jag på Saida som bl a medverkat i TV-programmet Café Luleå, då tittare hade ringt om försvunna saker som hon i flera fall hade lyckats spåra upp med hjälp av sin

klärvoajanta förmåga.

– Varken jag eller mina kollegor hade någonsin tidigare anlitat medier. Men jag tänkte att det är ju inte fel att pröva alla möjligheter. Vi hade inget att förlora, eftersom vårt sökande inte hade gett några som helst resultat.

Staffan Ahlin kontaktade Saida, som fick veta mannens ålder, exakta födelsedatum och vilken väg hem från restaurangen som man trodde att han hade gått den där kvällen.

– Saida beskrev hur det såg ut där vi borde leta. Hon nämnde olika riktmärken som vi skulle kunna gå efter. Det skulle vara en böjd kaj, belägen mellan några speciella lampor, osv. En stor båt som verkade vara Af Chapman, skulle också finnas på ett visst avstånd från den rätta platsen. Där, på botten, låg hans kropp, sa hon bestämt.

– Det var tydligt att hon menade ett särskilt ställe alldeles vid Skeppsbron, ganska nära slottet. Just där hade vi inte alls dykt tidigare, eftersom detta inte stämde riktigt med den väg vi förmodade att mannen hade gått den där natten. Jag tvivlade på att detta skulle leda någon vart, och egentligen trodde jag inte på övernaturliga förmågor. Men jag tyckte ändå att det var värt ett sista försök innan vi gav upp sökandet, minns Staffan Ahlin.

Man dök snart efteråt för att leta på botten intill Skeppsbron. Där, just på den plats som Saida beskrivit, påträffades den försvunne 20-åringens kropp!

– Vi får ofta in tips under brottsutredningar från folk som påstår sig ha klärvoajanta gåvor. De brukar inte leda någonstans, och vi tar dem inte så mycket på allvar, säger Börje Öhman, chef för kriminalpolisen i Västernorrland. Men ett fall var ganska märkligt. Det var det omskrivna "taximordet" i Sundsvall, som länge gäckade polisen, innan det slutligen fick sin lösning.

En taxichafför anmälde försvunnen en lördagkväll.

– Man misstänkte tidigt att det handlade om mord, och det gjordes en grundlig spaning med helikopter över skogarna kring Sundsvall, där kroppen kunde ha dumpats. Men man fann ingenting.

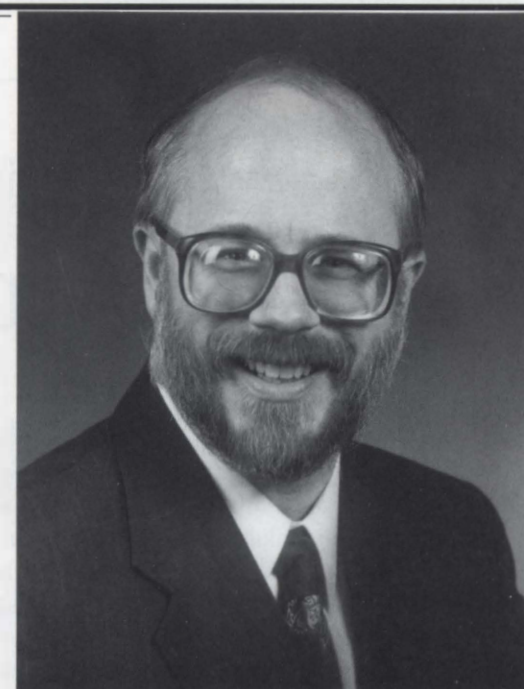
– Tidigt, redan under den första veckan, fick vi in ett tips från ett medium. Damen berättade mycket detaljerat hur taxiresan gått till och att de åkt i riktning mot campingområdet Sandnäset. Hon beskrev de två passagerarna, hur de var klädda, att de begått flera grova brott tidigare. Den äldre uppfattade hon som ledaren, medan den yngre mer var som hantlangare.

Mediet betonade att passagerarna och föraren blivit osams, att den yngre mannen tvingat sig fram i förarsätet och tagit över körningen. Färden skulle sedan ha fortsatt en och en halv mil på en grusväg upp mot en höjd, där vägen slutar. Där hade båda mördade taxiföraren, hävdade hon.

– Så småningom greps i Haparanda två ryska män som varit passagerare den kvällen. De erkände sig senare skyldiga till rån-mord, berättar Börje Öhman och tillägger att både hans kollega, som tagit emot tipset, och han själv blev oerhört häpnad, när det visade sig att nästan varje deltagare i mediets beskrivning stämde med vad som faktiskt hade hänt den där natten.

Michael Behe en dissident i den vetenskapliga världen

Michael Behe tror inte att slump, mutationer och naturligt urval förklarar världen. Universum har skapats med avsikt, av en intelligenta kraft, menar han.

Michael Behe blev 1978 doktor i biokemi vid *University of Pennsylvania*, USA. Han är nu *associate professor* vid institutionen för biologi, *Lehigh University* i *Bethlehem*, Pennsylvania, USA.

1996 utgav dr Behe boken *Darwin's Black Box*, där hans centrala tes är att många biologiska system i naturen är så komplexa på molekylnivå att de inte kan förklaras i enlighet med Darwins hypotes utan måste ses som följd av ett intelligent skapande.

I sitt resonemang tar Michael Behe bland annat upp det mänskliga ögat som exempel på en mycket komplex struktur. Alla de olika sofistikerade delarna i ögat måste samverka för att det skall bli en bild av yttervärlden. Skulle någon del saknas, blir det inget riktigt seende, kanske ren blindhet.

Charles Darwin förstod att det kunde komma invändningar mot hans teori om en evolution genom naturligt urval, och han tog bland annat upp problemet med ögat. Skulle det ha uppkommit genom gradvisa förändringar eller blivit till plötsligt, i färdigt skick? I det senare fallet hade det varit något av ett under.

Darwin kunde inte peka på en verklig utvecklingsväg för ögat, hur det förändrats under utvecklingens gång, men han löste problemet genom att påpeka att skilda djurarter har ögon, som byggts upp på alldeles olika sätt, ända från enkel ljuskänslighet hos en fläck någonstans på kroppen till det ytterligt komplicerade mänskliga ögat, som fotograferar av yttervärlden som en kamera. Han tänkte sig att vägen till människögat har gått över en rad mindre komplicerade varianter av ett öga.

Och Darwin lyckades övertyga de allra flesta om att människans öga har utvecklats gradvis under de många generationerna av levande varelser. Däremot gjorde han inget försök att visa hur den ursprungliga ljuskänsliga fläcken skulle ha fungerat. Detta var en gåta som då inte kunde lösas. Man visste på Darwins tid inget om vad som händer när en foton träffar ögats näthinna. Inte heller visste man något om alla andra ytterst komplicerade processer i kroppen, exempelvis hur kroppen bekämpar infektioner, hur energi utvinns ur födan, hur musklerna åstadkommer rörelse.

Förr trodde man att en cell var något mycket okomplicerat och att den kunde ha uppkommit ur något enkelt slam. Idag vet vi att en cell är mycket komplicerat byggd. Den innehåller tusentals olika slag av organiska molekyler, proteiner och nukleinsyror, och delar som är specialiserade på olika processer.

Behes mycket uppmärksammade bok har som nämnt titeln *Darwin's Black Box*. Med "svart låda" menar man något som finns och fungerar, men är utforskat. Verkligheten var på Darwins tid långt ifrån så utforskad som idag. Biologin var i stort sett en enda svart låda: cellen, ögat, matsmältningen, immunförsvaret osv – ingen visste hur biologiska processer skedde.

Darwin tänkte så gott han kunde utifrån den tidens kunskap. Idag vet vi mer, eftersom många svarta lådor nu har öppnats, och vi har lättare att inse att biologiska former är så komplicerade att de knappast kan ha uppkommit genom slumpens kombinationer i förening med naturligt urval.

Behe citerar några insiktsfulla ord av Darwin: "Om det kunde visas att det finns något komplext organ som omöjligt kan ha bildats genom talrika eftervarandra följande små modifikationer, skulle min teori fullständigt bryta samman."

Behe menar att ögat är ett sådant organ. Ett öga kan inte ha uppkommit genom gradvisa små förbättringar i ett ursprungligt system. Alla detaljer måste ha funnits med från början. Ögat måste en gång ha blivit till som ett färdigt och fungerande system med alla delar på plats.

Det finns, påpekar Behe, ett överflöd av exempel på system som har en sådan komplexitet att de inte kan ha uppkommit genom gradvisa förbättringar på grund av naturligt urval, exempelvis fotosyntesen och blodets koaguleringsförmåga. Alla delar i systemet måste ha varit med från början.

Det sägs ofta att vetenskapen måste undvika slutsatser med smak av något övernaturligt, skriver Behe. Han invänder att detta tycks honom vara både dålig logik och dålig vetenskap. Vetenskapen är inget spel där man i förväg godtyckligt bestämmer vilka förklaringar som är tillåtna. I stället är vetenskapen ett försök att komma fram till objektiva sanningar om den fysiska världen.

Här kan inte redogöras för alla väsentliga detaljer i dr Behes resonemang. Läs på nätet vad han skrivit; adressen är www.arn.org/docs/behe/

Det finns på nätet en massa om Michael Behe och hans kloka åsikter.

SM

Hur är den sanna bilden av verkligheten?

Willis Harman framstår som en av de intressantaste och viktigaste nytänkarna i vår tid. På svenska finns boken "Inspirationens ögonblick" med undertiteln "Om hur idéer uppstår och hur man kan utveckla sina dolda resurser" (Hagaberg 1987) som Harman skrivit tillsammans med Howard Rheingold. Den engelska originaltiteln är *Higher Creativity*.

I bokens förord berättar Harman att han är tekniker och framtidsforskare (född 1918). Han har undervisat i elektroteknik, systemanalys och statistisk kommunikationsteori bl a på Stanford-universitetet i USA, och han har skrivit läroböcker i de ämnena. Till en början var han en välartad del av det vetenskapliga etablissemangen, visade inga avvikelser från en vanlig akademisk personlighet, men så hade han en del överraskande upplevelser som fick honom att börja omvärdera sitt liv och dess grunder. Bland annat hade han en ut ur kroppen-upplevelse: han befann sig ett par meter uppe i luften och såg ned på sin egen kropp, som låg på en soffa med ögonen slutna. Upplevelsen gjorde honom bestört, för den stämde inte med hans vetenskapliga bild av verkligheten, men han insåg att han faktiskt inte var sin kropp och att han *alltid hade vetat detta*.

Han såg att den världsbild han som naturvetare tagit till sig började rämna. Han insåg att mycket av det som tas för självklara sanningar om världen i själva verket är illa grundade kollektiva övertygelser, vilka det är svårt för oss att ifrågasätta, eftersom alla i vår närhet delar våra övertygelser.

Harman började också förstå att det mänskliga medvetandet måste utforskas bättre. Människans inre upplevelser har mycket stor betydelse för vilket samhälle, vilken värld, som hon skapar. Han tänkte bland annat på William James, en amerikansk forskare som ville utforska de mystiska inre tillstånden i medvetandet och som poängterade att dessa mentala tillstånd är förknäpade med upplevelser av sanningsdjup som aldrig nås av det intellektuellt resonerande förståndet.

Det blev allt klarare för Willis Harman att nutidens naturvetenskap med dess positivistiska och reduktionistiska förklaringar inte säger allt väsentligt om världen. Vissa fenomen inom fysiken och biologin kräver andra förklaringar. Parapsykologer bland andra undersöker viktiga aspekter av verkligheten, som hittills förbisetts.

Det undermedvetna är vår hjälpare

Harman och Rheingold tar upp den roll som det undermedvetna spelar för allt mänskligt skapande. De skriver att det medvetna jaget skickar beställningar till det omedvetna, som bearbetar det material det får och till sist skickar upp sin lösning till det medvetna jaget. Den medvetna delen av människans psyke vet ingenting om det undermedvetnas arbete, som är dolt, men effektivt. Och det arbetar ständigt utifrån de uppdrag det får från det med-

vetna jaget. Vår hjärna har ett problemlösningsprogram, menar Harman och Rheingold. Detta sätter vi i gång utan att vi är medvetna om det. Allt vi behöver göra är att mata in korrekta data i det omedvetna, så börjar det arbeta. Men vi måste medvetet lämna problemet, ta en paus, för att det undermedvetna skall kunna arbeta effektivt. Därför kommer ofta lösningen på ett problem sedan vi en stund kopplat av med något annat, eller på morgonen dagen därpå. Men den lösning som det undermedvetna skickat upp i dagsmedvetandet behöver ofta bekräftas genom tester; detta kan gälla t ex kemiska formler.

Det är i det omedvetna som många av människans stora skapelser och upptäckter har arbetats fram. Sedan dyker det upp i det medvetna jaget som ingivelser, fantasier, drömmar. Det dolda medvetandet har brutit igenom till det medvetna jaget och gett svaret på ett problem som en människa arbetat med kanske i veckor, månader.

Samma gäller för den vanliga människans lösning av sina problem. Man letar till exempel efter ett personnamn, men hittar det inte i minnets djup. Men det undermedvetna letar, och finner det och skickar upp svaret till medvetandet. Nu kom jag på det! tänker vi.

Harman och Rheingold tar också upp *det inre lyssnandet* och menar att genom det har skatter upptäckts. Ibland kan meddelanden komma via en inre röst.

För Freud var det undermedvetna en skräphög, medan Myers såg det som en guldgruva. Freuds bedömning blev tyvärr under lång tid den dominerande.

Som ett exempel på det undermedvetnas betydelse nämner Harman och Rheingold att den moderna naturvetenskapliga metoden och dess rationalism har *drömts* fram – av Descartes. Och många konstnärer har skapat betydande verk i ett speciellt medvetandetilstånd, ibland ett slags trans.

Inte sällan tycker den som får en ingivelse på ett oförklarligt sätt att den kommer till honom utifrån, kanske från en ande eller från Gud. Puccini menade att hans opera *Madame Butterfly* dikterades för honom av Gud. Harman och Rheingold citerar också den engelske diktaren Shelley som sagt att "en efter en bekräftar de största författarna, diktarna och konstnärerna att deras verk kommer till dem från andra sidan medvetandets tröskel".

Kulturen skapar vår bild av verkligheten

Det vi tror, eller tror oss veta, om verkligheten, är inte alltid väl grundat i vår erfarenhet. Det är i hög grad den kultur vi lever i som skapar våra föreställningar, skriver Harman och Rheingold. Människor som växt upp i olika kulturer uppfattar världen på olika sätt. I viss mån kan vi bara se det som vår kultur tillåter oss att se. Det ligger en oerhörd styrka i de suggestioner som kulturen ger oss. Det är också så, menar författarna, att vi omedvetet

väljer bort all information och alla erfarenheter som inte passar in i det trossystem som vi har fått.

Harman och Rheingold understryker att vetenskapen är en ideologi, ett trossystem, som liksom andra trossystem håller sig med dogmer och tabun. En vetenskapsman har fördomar och blinda fläckar på grund av det trossystem som han har accepterat som sanning. Vetenskapen är inte så objektiv som vi gärna vill tro.

Kanalisering

Harman och Rheingold tar också upp fenomenet kanalisering. Det mesta som har kanaliserats fram är tämligen trivialt, men det finns kanaliserat material som blivit berömt, t ex *A Course in Miracles*, Seth-materialet och Alice Baileys skrifter. Seth har kanaliserats av Jane Roberts, ett talmedium, *A Course in Miracles* av Helen Schucman, som hörde en inre röst.

Författarna skriver att flera kanaliserade skrifter innehåller anmärkningsvärt likartade utsagor om universum, t ex att tiden inte är vad den synes vara och att den inte alls existerar på det sätt som vi tror. Flera moderna matematiker och fysiker har sagt liknande saker om tiden.

Ett annat påstående som ofta görs i kanaliserat material är att ljuset är något grundläggande och ursprungligt.

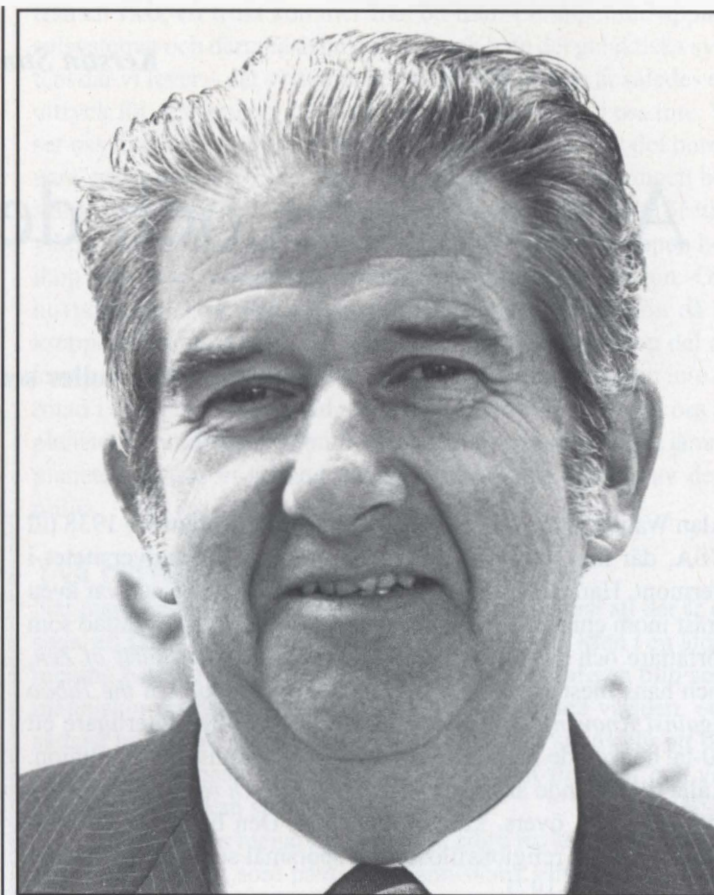
Det materiella universum beskrivs ofta i kanaliserade skrifter som en väv av sammanhängande vibrationer. Och detta är också inom nutida fysik en vanlig tanke. Fysikern Fritjof Capra skriver: "Den materiella världen är, enligt nutidens fysik, inte ett mekaniskt system av separata föremål, utan förefaller snarare vara en komplex väv av relationer."

I det kanaliserade materialet hävdas ofta att medvetande, inte materia, är det ursprungliga, grundläggande. Den framstående fysikern James Jeans sa att "universum börjar se ut mer som en stor tanke än som en stor maskin". I en vetenskaplig artikel om kvantteorin sägs det att "universum är medvetande".

Mystiken

Harman och Rheingold lyfter också fram mystiken som en källa till kunskap om verkligheten. Michael Murphy, en av grundarna av Esalen-institutet i USA, som sammanfört många av den nya tidens stora tänkare, sammanfattar deras gemensamma uppfattning så här: "Den centrala idén [...] är att det finns en grundläggande verklighet, gudom eller existentiell grundval som transcenderar den vanliga världen, men ändå finns i den." *The Encyclopedia of Mysticism* har följande att säga: "Mystiker tror att det finns ett yttersta väsen, en dimension i tillvaron utanför det som kan upplevas genom sinnena. Detta yttersta väsen är absolut vara. Det beskrivs ofta, men inte undantagslöst, i personliga termer och kallas för Gud. Det är källan och grunden till allt som är." Och Upanishaderna förklarar: "Atman (gudomen) är det som uppfyller universum."

Det moderna västerländska samhällets grundläggande problem är en kris som gäller livets mening, anser Harman och Rheingold. Roten till det onda är uppfattningen av världen som en mekanisk blandning av slump och urverk. Det är ett livlöst materiellt universum som nutidens vetenskap beskriver. En sådan värld är det inte roligt att leva i. Religionerna har försvagats; deras inspirerade uttalanden ägnas allt mindre intresse.

Willis W. Harman

Foto Per Frisk

En mystisk upplevelse av världen kan ha en stor betydelse för en människa. Harman och Rheingold citerar Abraham Maslow, som berättar om egna patienter som haft mystiska upplevelser. "Denna händelse är inte av så enkel art som man kan tro av enbart orden. Att få en tydlig förnimmelse (i stället för en rent abstrakt och språkligt filosofisk föreställning) av att universum är en enda helhet och att man själv ingår i det – att man är en del av det, tillhör det – kan bli en så djupgående och skakande upplevelse att det kan förändra människans karaktär och världsåskådning för all framtid."

Detta var ett referat av några viktiga delar av boken "Inspirationens ögonblick". Förlaget, Hagaberg, existerar inte längre. Men boken kan lånas genom vilket folkbibliotek som helst.

En tidigare artikel om Harmans och Rheingolds bok, med rubriken "Utnyttja ditt undermedvetna!" fanns i Sökaren nr 6, 1993.

SM

Men ett nytänkande är på gång. Allt fler tar till sig nya viktiga tankar. Det sker i nutiden faktiskt en förvandling av människors medvetande. Hela samhällen börjar vakna upp. Harman talar om "medvetandets tidsålder", som nu följer på vetenskapens tidsålder. Det är förändringar i medvetandet som skall skapa en ny värld för människorna att leva i.

Alan Watts och det glada budskapet

Vi är alla olika roller som Gud spelar i världen.

Alan Watts (1915–1973) föddes i England men flyttade 1938 till USA, där han tog en doktorsgrad i teologi vid universitetet i Vermont. Han blev professor, dekanus och forskare och var även präst inom episkopalkyrkan. Han blev känd och uppskattad som författare och filosof. Hans första bok hette *The Spirit of Zen*, men hans mest kända och lästa bok är *The Book On the Taboo Against Knowing Who You Are*. Alan Watts skrev ytterligare ett 20-tal böcker, de flesta inom ämnesområdet jämförande religion. Källa till följande artikel är hans bok *Myt och religion* (Svenska förlaget 2003, övers. Lars G. Larsson). Den består av en serie föreläsningar i religionsfilosofiska spörsmål som han höll under perioden 1956–1971.

Om andlig auktoritet

Under sitt sista TV-framträdande 1973 fick Alan Watts frågan vad han saknade i kristendomen och vad som hade fått honom att rikta blicken mot österländska religioner. Han svarade då att inom de etablerade västerländska religionerna hade kunskapen om den transcendenta eller mystiska erfarenheten gått förlorad och därmed hade också den ursprungliga källan till andlig auktoritet försvunnit. I västerlandet vilar i stället den slutgiltiga auktoriteten på "Guds ord" som sägs vara överlämnat till oss genom t.ex. Bibeln. I öst däremot betraktas doktriner som sekundära i jämförelse med sökarens egen transcendenta eller mystiska erfarenhet.

Om Bibeln anser Alan Watts att den enbart bör betraktas som ett historiskt dokument, inklusive i stort sett Nya testamentets fyra evangelier, och inte som en avgörande auktoritet. Vid sekelskiftet ansåg man inom den kritiska bibelforskningen att Johannes-evangeliet, som skiljer sig mycket från de tre första evangelierna, var av senare datum än de andra, men det håller inte Alan Watts med om. I stället anser han att olikheten beror på att de tre första evangelierna handlar om den öppnare (exoteriska) lära som Jesus predikade för allmänheten och att det sista, Johannes-evangeliet, handlar om den hemliga (esoteriska) lära som Jesus gav sina närmaste lärjungar.

Om gudomlig inspiration

Alan Watts håller med om att Bibeln i viss mening kan anses vara gudomligt inspirerad, men inte så att några människor fått den dikterad för sig av en allvetande varelse. Han tror att inspiration sällan kommer i form av dikterade ord, utan att det i stället är en sorts visdom som man får genom en mystik erfarenhet. Skriver man på grundval av en sådan erfarenhet, kan man sägas vara gudomligt inspirerad. Inspirationen kanske också kommer i form

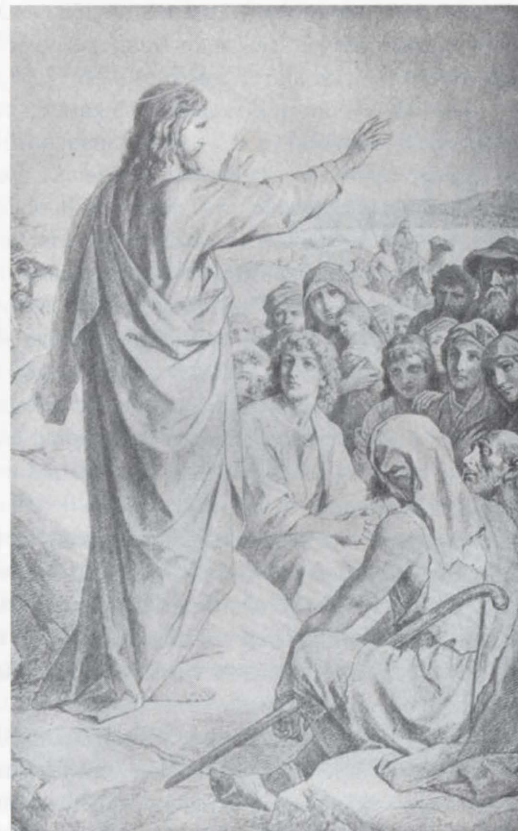
av drömmar eller via arketypiska budskap från det kollektivt undermedvetna. Men eftersom inspirationen alltid sker hos människor, är det sannolikt att den på ett eller annat sätt förvrängs, då man alltid uttalar sig via sitt eget språk, dvs inte bara språket som sådant, som t.ex. engelska eller svenska, utan också genom det bildspråk och de begrepp som man har tillgång till på grund av den kultur och den religion man vuxit upp med.

Jesus, en vanlig människa

Alan Watts menar att Jesus, precis som Buddha, Sri Ramakrishna och Ramana Maharshi, var en vanlig människa, ingen gud, men att han tidigt i livet fick starka upplevelser av s. k. kosmiskt medvetande. Sådana upplevelser kan hända vem som helst, och de förekommer över hela världen. Med en sådan erfarenhet följer en överväldigande insikt om att man har missförstått sin identitet. Så här beskriver Alan Watts denna insikt. "Jag är inte bara gamle Alan Watts. Det är endast ytan. I stället finner jag att jag är en manifestation av ett evigt någonting, ett namn som inte kan nämnas, precis som Guds namn var tabu för hebréerna. Jag är och plötsligt förstår jag varför allting är som det är. Det är glasklart. Inte heller känner jag någon åtskillnad mellan det jag gör och det som händer mig. Jag känner att jag är upphovet till allting som pågår precis som jag är upphovet till min andning." Har man kinesisk bakgrund skulle man kalla detta "Taos flöde", och är man hindu säger man "Brahmans maya". Maya betyder magisk kraft, den kreativa illusionen, skådespelet. I vår västerländska bibliskt påverkade kultur kanske vi kallar det Gud eller Guds vilja eller Guds gåring.

Alan Watts menar att det är rimligt att anta att det var just en sådan erfarenhet som fick Jesus att säga: "Jag är och var innan Abraham blev till. Jag är vägen, sanningen och livet. Jag är uppståndelsen och livet. Jag är det levande brödet som har kommit ner från himmelen. Jag och Fadern är ett och den som har sett mig har sett fadern". Det "jag" som Jesus använder sig av i ovanstående citat, syftar alltså inte på personen Jesus utan på en "manifestation av ett evigt någonting, ett namn som inte kan nämnas" eller "det gudomliga inom oss alla" som Alan Watts förklarar det.¹⁾ Som vi vet var det just dessa yttranden som fällde Jesus. Samma öde rönt en berömd sufimystiker som haft samma upplevelse av kosmisk identitet.

Vi känner alla till vad som sedan hände. Jesus misstolkades, förklarades vara Guds ende son och upphöjdes över alla andra. Evangelium betyder glatt budskap, men i den form det har nu är det svårt att inse det glada. Det glada budskapet borde i

Hur Jesus såg ut vet vi inget om. I konsten finns många, men ganska likartade, beskrivningar av hans utseende.

stället vara att Jesus kom som en mäktig Guds son som ville få oss att inse att vi alla är Guds mäktiga söner och döttrar.

Alan Watts anser att den religion vi nu har är en "oerhört exkluderande religion som utan att ens undersöka andra religioners dogmer redan på förhand är övertygad om sin egen överlägsenhet. Den gör anspråk på att vara unik utan att inse att den vore långt mer trovärdig om den vore katolsk, det vill säga universell, om den på nytt formulerade de sanningar som varit kända i alla tider och som framträtt i alla världens stora kulturer". Han anser vidare att kyrkan inte kan få någon större betydelse så länge den inte tar sig an Jesu egentliga lära och ser honom som en stor mystiker i ordets rätta bemärkelse. "En mystiker är inte en person som har magiska krafter och kan tala med andar och liknande. En mystiker är en person som förverkligar föreningen med Gud. Det är evangeliets kvintessens".

Mera om identitet

Om man tror att det ovanstående är sant, går de allra flesta människor omkring med en identitetsupplevelse som är falsk och står i motsättning till tillvarons fakta. På grund av det handlar vi på ett sätt som inte överensstämmer med vår naturliga omgivning, och eftersom detta handlande förstärks av en synnerligen kraftfull teknik, ser vi hur vi håller på att fördärva vår miljö genom våra försök att besegra och bemästra den. Vi tror att vår omgivning är något annat än vi själva, och det börjar vi nu få betala priset för.

Alan Watts säger så här: "Det bör vara uppenbart att människan hör ihop med universum även om vi brukar säga: 'Jag kom till världen.' /.../ Det är inte sant att jag kom till världen. Jag kom ut ur världen på samma sätt som en blomma kommer

från en växt, en frukt kommer från ett träd. Ett äppelträd äpplar, solsystemet och därmed även galaxen och hela det galaktiska system där vi lever – det systemet befolkar. Människan är således ett uttryck för dess energi och dess natur." Men så ser vi oss inte. Vi ser oss inte som ett uttryck för hela universum trots att det borde vara uppenbart att vi inte kan existera om inte omgivningen består av jord, luft, vatten och lagom värme och att allt detta är lika viktigt för oss som det som finns innanför vår hud. Kroppen hör ihop med den synnerligen komplicerade naturliga miljön. Om huvudet hör ihop med kroppen och kroppen med miljön då är kroppen lika mycket en del av miljön som huvudet är en del av kroppen. Det är förstås lätt att bli lurad, eftersom kroppen inte är rotad i marken som ett träd. Men trots att vi kan förflytta oss är planetens grundläggande miljö densamma, och om vi skulle lämna planeten, måste vi ta med oss en konserverad version av dess miljö.

Två betydelser av begreppet myt

När man säger att något är en myt, menar man oftast att det är en saga, en fabel, en osanning eller en föråldrad idé. Men i en äldre mening betyder det inte något osant utan är snarare en bild som människor använder sig av för att förstå livet och världen, och sådana bilder har människor i alla tider använt sig av för att beskriva sina djupaste tankar om hur universum fungerar och vilken roll människan spelar däri.

Alan Watts menar att det är två stora myter enligt den senare definitionen, som påverkat människans sätt att tänka. Den första är myten att universum är ett hantverk, någonting skapat. Så är det inom judendomen, kristendomen och islam. Den andra myten är att universum är ett skådespel i vilket allting i världen spelas, på samma sätt som en skådespelare spelar roller. Detta är myten inom de österländska religionerna med ursprung i Indien, och den har fascinerat Watts mer än den judisk-kristna myten.

Tre gudsmodeller

Den judisk-kristna föreställningen om Gud baserar sig på en politisk modell, anser Alan Watts. Vi behöver bara tänka på de titlar Gud begåvats med som t.ex. Konungarnas Konung eller Herrarnas Herre. De flesta kanske inte bokstavligen tror att Gud sitter på en tron, men dessa bilder påverkar ändå vara känslor för Gud. Bilder är mycket starkare än intellektuella begrepp och västvärlden har dominerats av denna politiska modell av Gud. Världen är för Gud vad undersåtar är för sin kung eller vad hantverket är för sin skapare.

Hinduerna ser i stället universum som Guds skådespel. Då blir världen aktiv och är inte färdigskapad. Gud är den som låtsas vara hela världen. Alla är egentligen Gud. Du är den mask Gud bär när han spelar dig.

Den tredje modellen är den kinesiska. Det är en organisk modell, att universum är en enda stor organism som lever och växer – ett intelligent system.

Kommentar

I den här artikeln har jag bara kunnat visa på en del av de mycket intressanta spörsmål som tas upp i den bok som varit min källa. Därför rekommenderar jag alla intresserade att läsa boken. "Den utgör en fascinerande intellektuell resa" som det står på bokens omslag.

1) Se även artikeln *Skiftet* i Sökaren nr 3, 2003 angående denna identitet.

Hans Ljungqvist:

Colin Wilson och Faculty X

Colin Wilson föddes 1931 i en arbetarfamilj i Leicester, England. 1954 drevs han av sina allt starkare författardrömmar till London, där han tänkte skriva en roman om ett mordfall baserat på historien om Jack Uppskäraren. Detta till föräldrarnas förtyvlan; de tyckte att han slösade bort sina chanser att få ett hederligt välbetalt åtta-till-femjobb genom att ge sig ut på ett så uppenbart vansinnigt företag. Colins knappa reskassa tvingade honom att på sant romantiskt konstnärsmåner bo på billiga hotell, där han i skumma rum skrev, sov och avnjöt sina konservesmiddagar. Han har beskrivit hur han vid ett tillfälle, sittande på en skranglig och gnisslande säng, verkligen kände sig som en inkarnerad syntes av karaktärerna hos sina favoritförfattare: Dostojevskijs *Raskolnikov* och den unge fattige och fågelfrie författaren i Knut Hamsuns *Svält*. För att spara pengar tog Colin på sommaren sin packning, sina vita böror i tomatsås och sin impregnerade sovsäck och kamperade med stadens uteliggare under valvet till någon bro. Varje morgon vid niotiden bar det med raska steg och ett vetgirigt sinne av till anrika Brittish Museum i vars läsesal han läste in betydande delar av världslitteraturen.

Colin Wilsons författardebut kom 1956. Det blev inte den tänkta romanen om ett brott, den kom senare. Nej, boken ifråga hette *The Outsider* och är en existentiell filosofisk analys av själva meningssökandet utifrån känt folk som Kafka, Hemingway, Hesse, Sartre och T. S. Eliot. Boken blev direkt en braksuccé. Den litterära världen jublade, en ny bokstavsbollande gladiator hade anträt arenan. Tjugofyraåringen blev bokstavligen en megastar över en natt. *The Outsider* blev startskottet på en mer än lovligt produktiv skrivarkarriär. Jag har själv för länge sedan tappat räkningen på hur många verk som bär denne mans namn, men det lär vara en bra bit över 100 (!) stycken.

Det finns en röd tråd som löper igenom hela Wilsons författarskap. Detta är sökandet efter vad han själv kallar *Faculty X*. Hela hans författarkarriär finns till stora delar redan utstakad i debutromanen från 1956. Låt oss ta en närmare titt på det hyllade mästerverket – låt oss ta del av analysen av *outsidern*.

En outsider är enligt Wilson *en som ser och känner djupet i tillvaron*. Detta, att leva med denna djupception av tingen, är förståeligt nog inget problemfritt företag. Outsidern återfinns ofta inom s. k. konstnärskretsar, men det finns inget automatiskt samband. Det är själva djupupplevandet som är outsiders signum, inte det artistiska skapandet. Det står dock helt klart att den kreativa verksamheten lindrar den känsla av utanförskap som följer outsiders som vore den hans skugga. Outsidern är en visionär. Han lockas framåt av något som ligger bortom synranden, bortom bergen, höghusen och golfbanorna. Kort sagt: en främmande få-

gel i konsensusverkligheten.

Wilson visar hur outsiders hela ökenvandring tar sin början i ett eller flera vibrerande tillstånd av förhöjt medvetande. Efter dessa upplevelser är vardagen inte längre nog. Outsidern har smakat nektar och vill likt biet vid blomman förbli. Han vet att det finns ett tillstånd av intensivt existerande. Det är denna doft av höga tillstånd som driver outsiders framåt.

Det som förenar de personer som Wilson skärskådar i sin debutbok, är just att de är kreativa människor som fått sina glimtar men sen av någon okänd orsak ej kunnat livnära sig andligen på dessa. Till skillnad från de erfarenheter av kosmiskt medvetande som R. M. Bucke beskriver, har deras upplevelser ej lett till ökad harmoni, utan till leda vid vardagens grottekvarn. Wilson menar att outsiders vid ett eller flera tillfällen fått en närkontakt med *Faculty X* men sedan inte vetat hur han skulle gå vidare. Han pinas av diskrepansen mellan det höga och det alldagligt normala.

Wilson sammanfattar sina iakttagelser av outsiders: denne vill komma från sitt utanförskap, han vill uppnå en balans, vill få en ännu djupare perception och förståelse av tillvaron men framför allt vill han hitta ett sätt att viljemässigt återvända till det *flow*, den *maximalupplevelse*, som han då och då vibrerar av. Outsidern vill lära sig hur *Faculty X* fungerar, han söker febrilt efter existensens instruktionsbok.

Den svenska medicinarkårens egen Robin Hood, läkaren Björn Rosendal, redovisar i en av sina böcker ett fenomen som är en klar spegling av Wilsons teser. Han talar där om *den kresensitiva personligheten*. Rosendal, som hämtat sitt material från över 30 års verksamhet som läkare, skriver att den kresensitiva personligheten har *hög sensibilitet/sensitivitet, ett ständigt behov av att utvidga sina andliga gränser – att befinna sig i tillväxt, en förmåga att göra sig själv hög utan hjälpmedel, är en gränssridare – tar hela tiden risker*. Han hävdar vidare att utan närheten till det okända förlorar livet sitt intresse för personen ifråga. I det kittlande spänningstillståndet där på gränsen till det okända når den kresensitive ofta ett närmast medialt tillstånd, ett slags synskhet. Doktor Rosendal höjer i detta sammanhang ett varnande finger åt sina psykiatrikolleger och påpekar att detta inte på något sätt får sammanblandas med symptombilden hos t. ex. manodepressiva klienter. Den kresensitiva personligheten är en outsider som söker efter *Faculty X*.

Wilson hade inte formulerat sin teori om *Faculty X* när han skrev *The Outsider*. Debutboken utvecklade själva frågan men svaret kommer först i en senare bok, *The Occult*, från 1971. I förordet till denna berättar Wilson att han formulerade teorin om

Faculty X en snöig vinterdag i Washington 1966. Med *Faculty X* åsyftar Wilson ett sjätte sinne, ett mentalt organ som vi alla är bärare av, en fördold förmåga; denna får oss att flyta fram i *flow* och se den mening som ligger till grund för tillvaron.

Wilson menar att den s. k. *ockultismen* till syvende og sidst handlar om *Faculty X*. Ockultism är, enligt honom, samlingsnamnet på de olika försök som människan gjort under historiens gång för att lära sig bemästra sin dolda potential och finna *flow*. I Wilsons romantiska historieuppfattning har människan ända sedan historiens gryning varit mer eller mindre medveten om sina slumrande själsförmögenheter och att det går att brinna av mening. I en fjärran forntid var detta en allmän insikt, men sedan har denna kunskap successivt fallit i glömska, bl. a. på grund av en alltför stark betoning på femsinnig rationalitet. Men, säger Colin, kunskapen har dock aldrig helt fallit i glömska, det har funnits och finns förvaltare. Ännu ett eko av *den oförgångliga filosofin*.

I tegelstenen *The Occult* ger han sig alltså ut i den obygd som kallas det ockulta, och han bjuder läsaren att själv plocka sina vildhallon. Nog tusan är det en spännande utflykt. Vägen genom de 800 (!) sprängfyllda sidorna kantas av trollkarlar, charlataner, galningar, poeter, parapsykologer och annat löst folk. Texten lockar till både skratt och förundran.

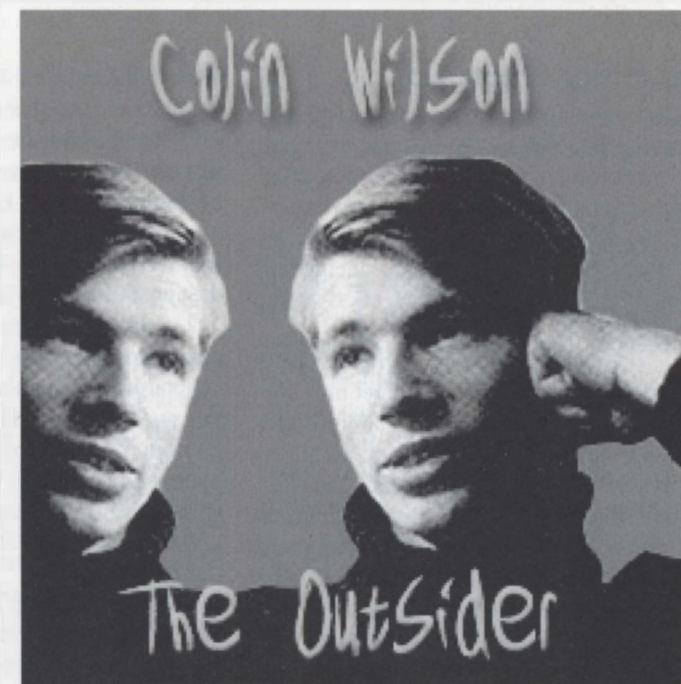
Wilson tolkar de fenomen han samlat mellan pärmar med hjälp av en psykologisk begreppsapparat. *Faculty X* är en syntes av medvetet och omedvetet. Men med *det omedvetna* menar han något långt mer vidsträckt och omfattande än vad man inom akademiska kretsar lägger i termen. Colin reser i andra rymder. Han ser vårt normala vardagsmedvetande som en liten ö i ett jättelikt medvetandehav, ett hav av mening. När vi bara identifierar oss med den lilla ön är vår perception av oss själva och tillvaron kraftigt beskuren. Om detta trånga upplevande håller i sig över tid, leder det till en känsla av leda och meningslöshet.

Dock, efter regn kommer sol. Hos de flesta av oss människor ändrar sig upplevandet över tid. Det lilla byter plats med det stora och det kommer ljus över nejden. Äventyret vänder åter och lockar oss ånyo framåt. Vad Wilson hävdar i sitt författarskap är att denna process kan ställas under medvetandets kontroll. Det är just detta som outsiders anar, men han vet inte hur och på vilket sätt det ska gå till. Hur ser då mr Wilsons mirakelkur ut?

Jo, säger han, vi måste aktivt träna den mentala muskel som kallas *Faculty X*, och detta gör vi genom att *kultivera viljan*. Människan sover, morrar Wilson. Hon går genom livet som en sömngångare, en automat styrd av vanemönster. En robot har tagit över hela navigationen. I den kreativa akten, när vi är i *flow*, har vi för en stund lyckats inta kommandobryggan och skutan är vår. Tyvärr, fortsätter Wilson, så är detta tillstånd i regel mycket snabbt övergående – *Rune Robot* är en tuff motståndare. Men med viljans hjälp kan vi steg för steg återta makten på båten. *Allt är möjligt, bara man vill*, klargör Colin.

Det första, och kanske viktigaste, steget är nämligen att *vilja*. *Faculty X* är nära förbunden med vår perception av tillvaron. All perception är intentionell, vare sig vi är medvetna om det eller inte. Det är vi själva som bestämmer vad det är vi söker. Vi måste därför, säger Wilson, aktivt rikta vårt seende mot tillvarons inneboende mening. Att denna mening verkligen finns behöver vi inget ytterligare bevis på. När vi är i *flow* vet vi att det är så. Viljan ska alltså styra perceptionen.

För att illustrera sina tankars bärighet anger han ett praktiskt litet övnings exempel. Vad som krävs för genomförandet är

en bok som vi älskar och som får oss att bli totalt mentalt fokuserade. Med *totalt mentalt fokuserade* menas att vi glömmar tid och rum och helt uppslukas av innehållet. Alltså, vi sitter och läser denna bok. Viljeakten består i att kunna lägga ner boken när vi är som mest gripna av den och därefter rikta vår perception mot ett annat håll, t. ex. att gå ut på en promenad i Guds vackra värld. Vi kommer då att märka att vårt seende är mycket språkande och symfoniskt. Färgerna och formerna faller ner den skyddande skruden och möter ögat naket. Men i regel är det inte bara perceptionen, utan alla våra sinnen tar in maximalt – *närkontakt*.

Vi kan även, menar Colin, uppnå denna upplevelseintensitet utan yttre hjälpmedel. Vad vi då måste använda är *fantasin*. På samma sätt som fantasin kan jaga upp negativa känslor, kan den med hjälp av goda tankar förstärka känslan av meningsfullhet. Enligt Wilson är maximalupplevelsorna *explosioner av mening*. De olika tekniker som vi återfinner inom den ockulta/magiska traditionen är alla, direkt eller indirekt, metoder för skapande av önskvärda mentala tillstånd med hjälp av fantasi och vilja. Genom den i dessa sammanhang ofta förekommande ritualen görs även *roboten* delaktig i fantasiförvandlingen. Roboten får inte förstås som något negativt men det är vi som måste kontrollera den och inte tvärtom.

Vi drabbas inte av tankar, säger Wilson: vi är ansvariga både för deras skapande och deras vidare överlevnad i minnet. Det är genom att återvända till dem gång på gång som vi befäster deras mentala realitet. Vad vi alltså måste förstå, om vi nu ska tro denne outsiders författare, är att det inte finns några neutrala tankar. Antingen bidrar våra föreställningar till meningsupplevande eller så tar de oss ner till ledans och dysterhetens källarhål. Något mellanläge ges inte. Vi har ett konungarike som vi måste styra, *tankens värld*, men oftast glömmar vi bort detta och blir slavar åt de föreställningsmönster som vi själva en gång skapat. Kneptigt läge, men det går att bryta. *Med hjälp av fokuserad vilja*, predikar Wilson.

Ur Hans Ljungqvists bok *Kreativitetens hemlighet*, Bokförlaget Bjarner och Bruno, 2001.

Var Hitler vegetarian?

Det här med forskning är svårt, fast borde inte vara det. Vad är sant och vad är falskt? Det förefaller som om de flesta argumenterande texter (avhandlingar, skrifter, essäer, artiklar) driver en viss tes. Så eller så är det, allt annat är fel. Hur är det nu exempelvis med Hitler? Var han vegetarian eller var han det inte?

Personer som anser att vegetarianism är löjväckande har tydligen inget mot uppfattningen att Hitler var "idisslare". Personer som tar vegetariansimen som en allvarlig livssyn vill inte bli associerade med Hitler och söker efter "bevis" att han var köttätare. Finner man därvid att diktatorn nog trots allt var litet vegetarianskt lagd, så avfärdas han i alla fall som ingen riktig vegetarian utan bara som en sjukling med ont i magen.

Hur var det nu? Var Hitler vegetarian? All seriös forskning tyder på det. Hitlers rustningsminister Albert Speer, som efter Eva Braun och Martin Bormann samt möjligen Hermann Göring och Joseph Goebbels tycks ha varit den som stått Hitlers närmast under dennes sista levnadsår, berättar i sina memoarer en del om rikskanslerns matvanor.

Hitler hade matgäster till middag (lunch) i princip varje dag. Det betyder att han strängt taget aldrig åt sitt huvudmål ensam. Speer anger att man satte sig till bords vid tvåtiden, ibland fram mot klockan tre. Maten var påfallande enkel: soppa, kött och potatis med grönsaker samt efterrätt. Man fick välja mellan att dricka mineralvatten eller vanligt öl. Hitler blev serverad vegetarisk föda och drack "Fachinger".

Göring deltog sällan i dessa måltider och gav Speer sin förklaring: "Jag tycker rent ut sagt att maten där är för dålig". Göring var känd som en festprisse med prålande kläder, inte minst uniformer. Hitler var motsatsen. Han rökte inte och nyttjade inte starka drycker. Det påstås att den enda person som vågade röka i Hitlers närvaro var den finska överbefälhavaren Gustaf Mannerheim och det skedde under den senares 50-årsfirande, då Hitler gjorde en snabbvisit till Finland.

Hitlers ställföreträdare Rudolf Hess tog med sig matlåda med egen vegetarisk skaffning. När Hitler upptäckte detta blev han uppbragd och förbjöd Hess att ha mat med sig, vilket hade till följd att denne därefter sällan infann sig till Hitlers måltider.

Standardverket om Hitler är fortfarande Alan Bullocks studie i tyranni. Jag har inte läst någon större undersökning om Hitler, där inte hänsyn har tagits till Bullock, vilken slår fast att Hitler inte uppskattade stora fina sällskap, var likgiltig för klädseln, "rörde aldrig kött", d.v.s. var vegetarian, varken rökte eller konsumerade rusdrycker och

var avhållsam även när det gäller kaffe och te. Här kan tilläggas att Hitler för egen räkning lät tillverka ett öl vars alkoholhalt var högst en procent och att han drack örtte, mest pepparmyntte.

Rökfrihet och vegetarianism går ofta ihop. Tänk på "gräsätaren" Saxon som endast anställde ickerökare i sitt företag.

Erich Fromm anger i sin bok *Den destruktiva människan* att Hitler 1931 blev vegetarian och kopplar det samman med Hitlers avsky för jakt. Hitler var känd som stor djurvän och de djurskyddslagar som tillkom under nazisttiden kan vara de mest strikta som stiftats över huvud taget. Straffen var hårda. Djurplågare riskerade att hamna i koncentrationsläger.

Spelar det då någon roll om man påstår att det inte är "riktigt" att självhärskaren var vegetarian? Frånsett att man bör hålla sig till fakta, så är det av oerhörd vikt att Hitlers karaktär beskrivs sanningsenligt i alla detaljer, ifall man nu vill göra vetenskapliga försök att förklara hur en av världshistoriens mest destruktiva tyranner kunde komma till makten i ett stort europeiskt land.

Att spekulera om propagandajippon och väderspänningar ger dåligt forskningsresultat. Sådana förklaringar för tankarna till pseudovetenskap och skeptiker som vill motbevisa till exempel intressanta resultat inom parapsykologisk forskning med hypoteser om konspiration, fusk, otrolig slump och liknande företeelser, vilka ofta framstår som mer fantastiska än de parapsykologiska förklaringsmodellerna. Invandraren Hitler blev nog inte Europas mäktigaste politiker därför att han ibland släppte sig eller låtsades vara grönsaksälskare.

Även om man inte tycker om Hitler eller parapsykologi måste man i vetenskapliga sammanhang hålla sig till kända fakta.

Rolf Ejvegård

Svar

Tack för synpunkter! Jag tror idag att det inte var riktigt att nämna Albert Speer och John Toland bland Hitler-biografer som skriver att föhrern inte var vegetarian.

Men det finns ändå olika uppgifter om Hitlers vegetarianism. Rolf menar att man skall lita på Bullock, som skrivit ett "standardverk" om diktatorn; däremot skall man tydligen bortse från dem som gör gällande att han ibland åt kött. Hur Rolf vet att det är Bullock som är sanningssägaren känner jag inte till. Bullock slår inte fast, utan nämner endast i förbigående [s 346 i sv. övers.] att Hitler aldrig rörde kött. Någon tyngd har det korta uttalandet inte. Och någon utredning av Hitlers diet gör Bullock inte, åtminstone inte på det stället, och jag tvivlar på att han

skriver något mer djupgående om Hitlers mat (men vet det inte) eftersom hans stora bok knappast alls handlar om diktatorns privatliv. Vad Rolf syftar på när han skriver att "all seriös forskning" tyder på att Hitler var vegetarian, vet jag inte. Men visst var Hitler "litet vegetarianskt lagd".

Flera personer som stod Hitler nära har nämnt att han åt vegetariskt, bland dem hans rustningsminister Albert Speer, som i sin självbiografi nämner att föhrerns måltider var vegetariska, fast han tyckte om kaviar. Speer skriver också att Hitler ofta vid måltider hånade köttätare; köttbuljong beskrev han som "likte".

Men någon fullständig överblick över Hitlers matvanor redovisar inte Speer, som nämner att Hitler ofta intog sina måltider ensam i högkvarteret, "endast i sällskap med hunden" [s 240 i sv. övers.].

Att Hitler inte var en övertygad ideell vegetarian förstår man av att han förbjöd den vegetariska rörelsen i Tyskland och de ockuperade länderna. Och han gjorde ingen propaganda för vegetarism.

Robert Payne, som skrivit en högt värderad Hitlerbiografi, *The Life and Death of Adolf Hitler*, menar att Hitler inte var vegetarian. Han tyckte om korv [s 346].

Dione Lucas uppger i sin kokbok *Gourmet Cooking School Cookbook* (1964) att hon på 30-talet på ett hotell i Hamburg ofta fick göra i ordning en fågelrätt åt Hitler.

Roberta Kalechofsky skriver i en artikel, som ligger på nätet, att det är en definitionsfråga om man skall beteckna Hitler som vegetarian eller inte. Ibland beskrivs han i biografier som vegetarian, skriver hon, men att han tyckte om korv, kaviar och ibland skinka var välkänt.

Säkert var Hitler under en del av sitt liv åtminstone övervägande vegetarian, men det finns alltså uppgifter om att han gärna åt kött. Så bilden av hans diet är inte entydig. Därför kan man inte slå fast att den tyske diktatorn var vegetarian.

Man skall förstå att rätt definition av begreppet vegetarian är en person som helt utesluter kött och fisk ur födan – inte en som mest äter vegetabilier.

Beträffande de nazistiska djurskyddsideerna har jag läst i tidningen Djurens Rätt! att de tyvärr förverkligades illa.

Eftersom jag själv är vegetarian, är det en intressant fråga för mig om Adolf Hitler var vegetarian. Någon seriös utredning om föhrerns matvanor känner jag inte till, men en sådan vore av intresse. Än så länge får vi nöja oss med de motsäggande uppgifter som finns.

SM

Skrämselpropaganda?

Jag läser i Sökaren 4/03 om farlig Reikihealing. I 3/03 skrevs om "den farliga reinkarnationen", och jag reagerade i en insändare i 4/03, vilken bemöttes av artikelförfattaren och där det (taktiskt?) antogs att jag skulle ha känt mig angripen. Så är det inte... Men en viss karaktär av skrämselpropaganda, som kan göra läsare osäkra, kände jag mig manad att svara på. Så även nu.

I hela världen ges mängder av Reikikurser och ännu flera Reikibehandlingskurser. Jag vill inte ta ställning till de senares effekter, som jag vet för litet om, och jag känner mig illa berörd av att Reikikurser ofta är så fantastiskt dyra, åtminstone för högre grader. Detta gör inte ett gott intryck! Priser måste vara rimliga.

Med den stora mängd Reikihealing som utövas torde det, statistiskt sett, vara betydligt farligare att gå över en gata (med risk att bli påkörd) än att få en Reikibehandling. Och det fenomen som det talas om i de två artiklarna har ju inte specifikt med Reiki att göra. På de websidor som det hänvisas till, talas det om att mycket kan leda till att kundalinen väcks – meditation, andningsövningar, yoga, dans, bön och mycket annat. Som det står i en artikel på nätet: "Vem som bär på en outlöst latent psykos kan ingen av-göra".

Ordet kundalini är sanskrit och betyder något som är hoprullat. Detta är mest en liknelse för en energi som sägs ligga "hop-

rullad" i rotchakrat. Att väcka denna kraft är vad yogis och shamaner i alla tider har eftersträvat för att uppnå vad som också har kallats ett "kosmiskt medvetande". Men det är sant, som bland andra Martinus har sagt, att man inte lättvindigt skall sträva efter detta, utan göra det endast med ett rent sinne och utan någon som helst självisk avsikt. Annars kan det gå gale.

Hur är det då när kundalinkraften kommer i rörelse utan att man strävat efter det och kanske utan att man förstår vad som händer? Det är ju detta som har skett i ett fåtal fall. Är det en olyckshändelse, eller är det en enorm chans som man bör ta vara på? Enligt bland annat gamla indiska texter är det det senare som gäller.

Eftersom jag inte haft sådana upplevelser, kan jag bara teoretisera, dock med bakgrund av mycket som jag har lärt mig. Många rapporter beskriver vilka svårigheter som uppstår när kundalinen vaknar. Den västerländska reaktionen är att försöka stoppa den process som har kommit igång och trycka ned den okända kraften. Den österländska inställningen är att med sakkunnigt stöd hjälpa människan igenom processen så att hon till slut skall nå ett högre medvetande. Det senare är vår psykiatri utan tvivel inte i stånd till. Dess behandlingar, såsom psykofarmaka, tycks inte hjälpa. Gopi Krishnas värdefulla bok "Kundalini" beskriver vad han fick gå igenom. Det har sagts om hans fall att han hade

en fantastisk tur som inte hamnade i psykiatri, för då skulle allt ha förstörts för honom. Han tycks till slut ha uppnått ett högre medvetande.

Vår västerländska vetenskap står här inför ett fenomen som den inte begriper. Den vill inte acceptera att det är fråga om en för oss okänd kraft inom människan, och den avvisar vissa upplevelser som fantasier eller hallucinationer, vilka i östern anses ha verklig bakgrund.

Vad som här behövs torde vara att skaffa sakkunnig hjälp österifrån, för i österlandet vet man vad det är fråga om.

Enligt österländsk visdom är det i sådana här fall inte fråga om ett sjukdomstillstånd, utan snarare en sorts tillfrisknande genom ett uppvaknande ur ett inskränkt medvetande. Men tyvärr kan ett sådant tillfrisknande vara en svår process. En människa som har lyckats ta sig igenom den här processen fungerar inte likadant som vi andra i samhället! Hon betraktas då som avvikaande, konstig eller rentav sjuk. Eftersom man inom psykiatri gör allt för att försöka stoppa processen, leder detta snarare till att hon fastnar på vägen. Det är kanske dessa människors värsta problem. Men varken de själva eller psykiatri förstår detta. Det är kanske då som processen kan urarta till en psykos.

Jan Erik Sigdell

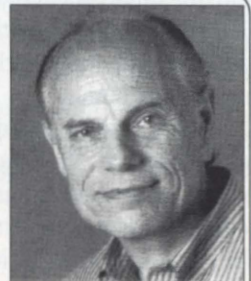
Den enligt många upplevelse
STÖRSTA ANDLIGA SKRIFTEN I MODERN TID

"MIRAKELKURSEN"
Har även Du funderat på att studera
A COURSE IN MIRACLES® - ACIM®?

I en NY HUVUDKURS studerar vi A COURSE IN MIRACLES (ACIM) på djupet. **HELA TEXTMATERIALET PÅ SVENSKA! Dags för anmälan till den NYA HUVUDKURSEN! RING** om övriga aktuella **KURSDATA** för HUVUDKURSEN 2003 – för introduktionskurser – veckoslutsseminarier – TEMAHELGER/VECKOR och Clearinghelger!

PRIVAT RÅDGIVNING för Din aktuella livssituation. För Dig som upplever oro, rädsla, ångest, sociala eller andra fobier. **HJÄLP ATT TA DIG UR** en depression i KRISSITUATIONER avseende RELATIONER med avundsjuka, svartsjuka, otrohet, skilsmässa, mobbing, ensamhet, stress, utbrändhet. Det gäller din HÄLSA och FRAMTID.

Alla praktiska upplysningar genom: **ESOTHERACIM-KURSER**
i Helsingborg och Karlstad, tel: 070-170 65 33, 054-56 21 80, 042-13 56 94

Hans-Jörgen Gerloff

FÖRENING FÖR
JORDLÄKEKONST

Föreningen Alda blev till efter ett seminarium med Marko Pogacnik* år 2000. – Vi anordnar kurser, seminarier, föreläsningar – och nu också en utbildning i Geomanti. Vi har träff en gång i månaden för medlemmar och andra intresserade. Kontakt: Föreningen Alda c/o Helle Helborg, Hannelund, 610 74 Vagnhärad. Telefon 0156-14 144 Postgiro 221640-6. Medlemsskap 100:-/år.

* se artikel

Att hela auran

På nätet finns en intervju med Barbara Ann Brennan, gjord av Roger Windsor för tidskriften Spectrum. Den har rubriken *Healing with the Human Energy Field*. Barbara berättar att hon redan som barn observerade energifält i naturen, till exempel kring träd, men hon trodde då inte att hon såg något som andra inte såg.

Barbara utbildade sig till astrofysiker och var anställd som forskare av NASA i USA. Naturvetenskap var hennes livs intresse. Men i samband med rasoroligheterna i USA på 70-talet blev hon intresserad av mänskliga rättigheter och mänskliga problem, och hon kände då att hon behövde utveckla sin egen inre sida. Det blev för hennes del ett skifte från intresse för den yttre rymden till intresse för den inre rymden. Hon kom in på humanistisk psykologi som primalskrik och gestaltterapi, och så lämnade hon arbetet vid NASA för att i stället ägna sig åt – healing.

Genom att studera naturvetenskap och filosofi hade hon som ung försökt förstå hur världen fungerade. Men hon kom fram till att inget av de områdena var tillräckligt brett för att förklara världen.

Barbara Brennan kom fram till att kroppen är en manifestation av själens hälsa och erfarenheter. Kroppen är direkt beroende av själen. Själens tillstånd visar sig i den fysiska kroppen.

När Barbra började arbeta som healer fann hon att hon såg sina klienters aura, vilken är ett energifält runt kroppen. Hon kunde i auran se hur kroppsliga problem var direkt relaterade till det psykiska tillståndet. Auran påverkades av psyket. Och auran i sin tur påverkade kroppen och skapade sjukdom.

Alla fysiska sjukdomar syns först i auran, förklarar Barbara. Utifrån den insikten kan mycket göras inom preventiv medicin. Människor skulle kunna botas från en sjukdom redan innan denna visar sig!

Som forskare är Barbara främst intresserad av att det kan tas fram apparater som kan mäta energifältet, ställa diagnoser och hela auran.

Det finns redan en hel del sådana apparater, upplyser Barbara Brennan, men de är inte framforskade med rigorösa metoder, och några skadar energifältet.

Källa: www.spiritofmaat.com/archive/nov1/brennan.htm

Kärlek måste vi ha

1999 hölls i Amerika en konferens, sponsrad av John Templeton-stiftelsen, om empati, altruism och agape. Konferensen ledde bl a till grundandet av *Institute for Research on Unlimited Love*. John Templeton-stiftelsen ställde upp med fyra miljoner dollar. Syftet med institutet är att vetenskapligt undersöka kärlekens funktion och betydelse i samhället.

Många har undertidernas lopp talat om vikten av kärlek – allt ifrån Buddha till Beatles. Kärlek tar bort mycket lidande och skapar en bättre värld, har man förklarat.

I den amerikanska tidskriften *Science of Mind*, juni 2003, finns en artikel av Ann Kathleen Bradley om det nya institutet, som tydligen arbetar i Pitirim A. Sorokins anda, även om dennes namn inte nämns.

Institutets ledare är dr Stephen Post, som undervisar i bioetik i Cleveland, där institutet också finns. Han förklarar att institutet vill stödja forskning och undervisning om kärlekens natur och uttryck. Han säger att det i dag finns en tendens inom psykologin att mindre studera det som är negativt i mänskligt beteende och mer fokusera på det som är rätt. "Positiv psykologi är en mycket stor rörelse nu", upplyser han.

I november 2002 anslog institutet 1,7 miljoner dollar till 21 olika vetenskapliga projekt. Bland annat skulle man utreda om de som blir föremål för kärlek därmed får en ökad vilja att älska andra och om kärlek från en partner kan bli en hjälp till hälsa hos cancerpatienter. Andra utredningar gällde vad som motiverar organ-donatorer, varför människor arbetar frivilligt inom organisationer, baserade i någon tro, och varför människor visar omtanke och kärlek till folk utanför den egna etniska gruppen.

I en tidigare undersökning har psykologen dr Stephanie Brown funnit att altruism uppenbarligen är till fördel för den altruistiske själv. Altruister lever exempelvis längre än andra. Det kan vara så, menar dr Brown, att givande ger givaren positiva känslor, som bland annat eliminerar upplevelse av stress.

Dalai Lama har en bestämd övertygelse att medkänsla är en del av den mänskliga naturen och kan öka genom rätt påverkan. Dr Samuel Oliner, som tillhör styrelsen för institutet, håller med om att altruism och medkänsla finns i människans natur och kan stimuleras genom undervisning.

Mäniskors andliga intresse avspeglas i hjärnans kemi

Öppenheten för religiösa och andliga upplevelser hänger samman med hjärnans kemi. Det tycks två svenska forskare ha visat. Deras resultat tas upp av vetenskapsjournalisten Per Snaprud i Dagens Nyheter 21 mars.

Forskarna är professorn i psykiatri vid Karolinska institutet Lars Farde och doktoranden Jacqueline Borg.

– Det var en oväntad upptäckt, säger Farde.

Forskarna har med en hjärnkamera fotograferat hjärnan hos femton friska män. Med hjälp av bilderna har de sedan räknat antalet kemiska mottagare – receptorer – för signalämnet serotonin i hjärnan hos männen. Det visade sig att antalet receptorer varierade kraftigt. En person kunde ha upp till fyra gånger så många som en annan.

Men det märkliga var att de som hade flest receptorer också var mest skeptiska till mystiska erfarenheter medan de som hade få receptorer var mer öppna för att ta emot intryck från en utomsinnlig verklighet. Detta framgick av personlighetstester.

Det här betyder att forskare nu har hittat ett samband mellan hjärnans kemi och "self transcendence", dvs en benägenhet att uppfatta livet i ett religiöst eller andligt sammanhang.

Innebär nu dessa resultat att religiösa upplevelser är illusioner som uppstår i hjärnan? Har det rentav visats att Gud inte finns?

– Vår forskning säger ingenting om den saken, säger Lars Farde. Resultaten kopplar hjärnans kemi till andliga upplevelser, men de säger ingenting om varifrån upplevelserna kommer. De säger heller ingenting om vad som är orsak och vad som är verkan: är somliga födda med andligt präglade hjärnor, eller blir hjärnan präglad av ett liv i en andlig miljö?

Farde menar att de nya rönen inte hotar hans egen kristna tro.

– För mig är det självklart att det finns någon biologisk mekanism som omvandlar en andlig verklighet till en medveten varseblivning i en människas inre, säger han enligt Per Snaprud i Dagens Nyheter.

Fader Ernettis chronovisor

Fader Pellegrino Ernetti (1925–1992) var en italiensk benediktinmunk. Han var också musiker, musikhistoriker och filosof och hade en examen i fysik; han var inte en person som uteslutande hängav sig åt inre visioner.

Ernetti meddelade världen att han på 1950-talet hade byggt en tidsmaskin, en *chronovisor*; med vilken han kunde observera och höra historiska händelser långt tillbaka i tiden.

Han hade bland annat ställt in sin maskin på ett tal, som den framstående romerske filosofen och vältalaren Cicero höll år 63 f.Kr. Han beskrev Ciceros gester och sätt att tala. Även Napoleon Bonaparte och Mussolini hade han lyssnat till. Och han hade bevitnat Jesu lidande på korset.

I byggandet av tidsmaskinen hade han haft hjälp av flera vetenskapsmän. Men han nämnde bara Enrico Fermi och Wernher von Braun; de var då båda döda.

Fader Ernetti gav inga detaljer om maskinens konstruktion. Men han nämnde att den hade många antenner, som kunde få in vilken som helst våglängd för ljus och ljud, och en riktningssinnare, som verkade utifrån dessa våglängder; denna kunde ställas in på en plats, ett datum och även en person. Dessutom hade maskinen en komponent som möjliggjorde inspelning av allt, som fångades in.

Ingen hade sett fader Ernettis chronovisor, men 1972 publicerade den italienska veckotidningen *La Domenica del Corriere* en bild som enligt fader Ernetti hade tagits med hans maskin. Den visade Jesu plågade ansikte, medan han hängde på korset. Fader Ernetti berättade att han hade sett den sista måltiden, Judas förräderi, ja allt fram till korsfästelsen. Allt hade han också filmat med maskinen. Men något spår av denna film kom aldrig till synes. Det enda beviset var bilden av den lidande Jesus ansikte. Dock framkom det att just denna bild kunde köpas i en affär för en ringa penning. Den visade ett träsnitt gjort av en spansk konstnär vid namn Cullot Valera.

Fader Ernetti förklarade nu att konstnären hade skurit ut bilden av Jesus efter instruktioner av en nunna, som var mystiker och i extatiska visioner hade fått en exakt bild av den korsfästes ansikte.

Inga bevis för tidsmaskinens existens fanns. Fader Ernetti sa att den hade

monterats ned och gömts undan på en säker plats. Men varför hade detta skett? Det var ju en nästan otrolig maskin, en av mänsklighetens viktigaste uppfinningar. Fader Ernetti förklarade att eftersom maskinen kunde tona in på vilken händelse som helst i det förflutna, skulle ingenting längre kunna vara hemligt. I orätta händer kunde maskinen vålla stor skada. Därför monterades den ned.

Källa: En artikel av Massimo Polidoro i den amerikanska tidskriften *Skeptical Inquirer*, maj/juni 2003.

NDU-rapport i The Lancet

Den 15 december, 2001, hade den högt ansedda medicinska tidskriften *The Lancet* en rapport om en 13-årig studie av nära döden-fenomenet, NDU, på tio olika holländska sjukhus. Forskare hade intervjuat 344 personer som återupplivats efter bl a hjärtstillestånd. Genom intervjuerna fick forskarna veta vilka av dessa patienter som hade haft en NDU. De kunde sedan göra jämförelser mellan dessa och dem som inte haft en NDU, vilket är en fördel, när man söker förklaringar.

En del skeptiker har gjort gällande att en NDU helt enkelt är en hallucination som orsakas av syrebrist i hjärnan, sedan hjärtat slutat slå. Men hjärtläkaren Pim van Lommel, som ledde den holländska studien, säger att medicinska faktorer inte kan förklara en NDU. Alla 344 patienterna upplevde hjärtstillestånd och var kliniskt döda med medvetlöshet på grund av otillräcklig blodtillförsel till hjärnan. I sådana fall upphör den elektriska aktiviteten i hjärnan, och om blodtillförseln inte kommer igång inom 5–10 minuter, så drabbas hjärnan av irreparabla skador och patienten dör. Om teorin att en NDU orsakas av syrebrist i hjärnan är riktig, borde alla patienterna i den holländska studien ha haft en NDU, menar dr van Lommel, men endast 18 procent sa att de hade haft något slags NDU – av dessa hade 12 procent haft en "djup" NDU med t ex observation av omgivningen, rörelse genom en tunnel, kontakt med ett ljus, känslor av lyckalighet, observation av ett himmelskt landskap, möte med avlidna och revy över det tidigare livet.

Det finns också en teori att NDUer

har sin grund i fruktan för döden. Men endast mycket få av de holländska patienterna sa att de hade varit rädda sekunderna före hjärtstilleståndet, som inträffade så plötsligt att de inte hann förstå vad som hände.

Skillnader i medicinering under återupplivningen kunde inte heller förklara att en del av patienterna haft en NDU.

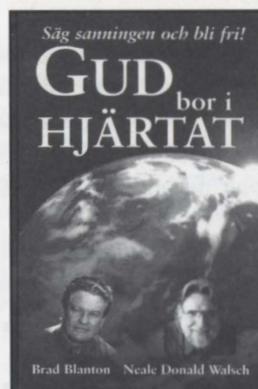
Vid nya intervjuer flera år senare visade det sig att de som haft en NDU skilde sig på ett signifikant sätt från de andra bl a genom att de visade mer acceptans av andra människor och mer empati. De satte också mer värde på de vanliga tingena i tillvaron och var mindre rädda för döden.

Rapporten i *The Lancet* väckte världsvid uppmärksamhet. Dr van Lommel menar att möjligheten att medvetandet kan existera utanför kroppen, när hjärnan tycks vara död, är ett särskilt viktigt resultat av forskningen. Dessa erfarenheter utgör en utmaning mot den gängse uppfattningen inom den medicinska vetenskapen att medvetandet är en produkt av hjärnan. Dr van Lommel undrar om det kan vara så att hjärnan är en *mottagare* i likhet med en TV-apparat? Det som hjärnan mottar skapas inte av mottagaren, utan är i stället elektromagnetiska informationsvågor som alltid finns runt omkring oss och görs synliga eller hörbara genom hjärnan och sinnesorganen.

De patienter som haft en NDU berättade att de under upplevelsen haft ett klart medvetande, där förstånd och känslor var normala, liksom upplevelsen av identitet och minnen från det tidigare livet, och de kunde iaktta omgivningen från en position ovanför den till synes döda kroppen.

Källa: http://www.iands.org/dutch_study.html

Internationellt känd healer och spåman från Västafrika vägleder och löser de flesta problem, t ex relationer, familjeproblem, hälsa, ekonomi och kärlek. 300 kr per konsultation. Ring och boka tid för besök: Gassama, tel 08-29 01 33 eller 08-760 43 35 eller 070-439 08 52.

Radikal ärlighet

Gud bor i hjärtat. Författare: Brad Blanton & Neale Donald Walsch. Översättare: Cecilia Lyckow Bäckman. Förlag: Energica, 2003.

Psyko-terapeuten Brad Blanton (omkriven i Sökaren nr. 4, 2002) har myntat uttrycket radikal ärlighet. Neal Donald Walsch har skrivit en serie böcker som enligt författaren är kanaliserade från Gud. Nu har Blanton och Walsch tillsammans gjort "Gud bor i hjärtat", som baserar sig på ett tre timmars videoinspelat samtal mellan de två.

Blanton hävdar att det är bättre att säga den subjektiva sanningen i nuet – alltså vad jag tänker, känner och upplever – än att undanhålla denna sanning eller medvetet ljuga. Om du då sårar den andra personen är det viktiga att ej smita iväg, utan att stanna kvar i relationen till dess att den blivit harmoniserad. Enda undantagen för radikal ärlighet är gentemot myndigheter – som Blanton tycks ha ett horn i sidan till – samt under krig, då detta att säga sanningen kan innebära konkret livsfara för andra människor.

N. D. Walsch har en något mjukare attityd. Han menar att det viktiga är att "dela med sig av sin sanning när och om man blir tillfrågad" och då även väga in om man tror att den egna sanningen skulle kunna gagna den man pratar med.

Både Blanton och Walsch menar dock att denna "sanningens väg" också är en andlig väg i och med att du börjar inse, att du varken är dina tankar eller dina känslor, utan den som upplever dessa medvetandetryck.

Intressant nog kopplar de också in ett globalt perspektiv:

Det går inte att längre ha lögnen som en oskriven regel i samhället och den subjektivt upplevda sanningen som undantaget som bekräftar denna regel. Nej, den andliga utvecklingen går hand i hand med en social förvandlingsprocess. Radikal ärlighet kan

implementeras i såväl företags- som i politikersfären, menar författarna. Allt hemlighetsmakeri måste bort. Det är en svindlande tanke, i synnerhet mot bakgrund av 9/11-attackerna och "kriget mot terrorismen" som synes indikera den motsatta tendensen.

Men Blanton är övertygad om att fortsatt "krig mot terrorismen" bara föder ännu fler terrorister. "Det måste till en ny grupp människor som kan se bortom 'ismer' och gränser", hävdar han istället. "Och den måste utgöras av världsmedborgare som upplever sin identifikation med politiska, ekonomiska, litterära, religiösa, och till och med andliga roller som mindre viktig än sin identitet som människor."

Boken avslutas med en uppmaning att samverka i nätverk som sysslar med att överbygga dessa motsättningar samt att fokusera på tanken att mänskligheten är en.

Gunnar Martin Aronsson

Visdom genom sex

Finn din gudomliga källa genom sex. Författare: David Deida. Översättare: Leif Kleman. Förlag: Energica 2003.

David Deidas bok har redan inspirerat tusentals andliga sökare att välja kärlekens väg. Han lär oss att bejaka vår sanna sexuella identitet, och vi kan öppna för ett kärleksjubel som är svaret på alla andliga gåtor. Att älska djupt är att förkroppsliga enheten i universum och hela ögonblicket upplöses i kärlek.

När Deida visar hur man kan finna Gud med hjälp av sex, tar han oss till en värld där sexteknik och porrfilmer dunstar. Han visar till och med hur man bör söka sig bortom njutningen för att hitta den verkliga extasen. Man upplever sig själv och allt som existerar som kärlek och den insikten kommer starkare om man först gjort den i sig själv utan en partner.

Om man vill koncentrera budskapet i ett ord, så är det Deidas älsklingsord *öppenhet*. Allt handlar om hur öppna vi kan vara i nuet oavsett vilka känslor och förnimmelser som passerar. Mitt i intensiv njutning lever en sanning som finns kvar även om njutningen byts ut mot rädsla eller

vrede. I ett öppet möte sorteras ingenting bort. Först när vi vågat se den känslomässiga nöden och habegäret kan vi gå in i vår älskades djup som är kärleksporten till allt.

Det manliga och det kvinnliga har, enligt Deida, olika uppgifter i ett sexuellt möte, oavsett i vilken kropp denna läggning finns. Kvinnan förkroppsligar världens skönhet, kärlek och föränderlighet medan mannen står för själva Varandets frihet och orubbliga förankring i total tomhet. Mannen vill med andra ord tömma sig och kvinnan vill fylla sig, men i djupt sex handlar det om att mannen ger av sin totala närvaro och kvinnan ger av sin njutning, energi och hängivenhet. Mannen inspirerar till att befrias själsligen och släppa greppet och kvinnan lockar in honom i själva livet fullt av förtrolighet, kärlek och fullkomlighet. Kvinnan behöver mannens distans och humor och mannen behöver kvinnans strålgång och sensualitet. I mötet mellan energi och medvetenhet kan den gudomliga källan ta över.

Innan dess finns det en hel del att jobba på. Deida beskriver utifrån egna erfarenheter hur det går till. Om mannen skall kunna välja att stanna kvar i total medvetenhet måste han ha insett att det finns en helkroppslig lycksalighet som vida övergår den kortvariga njutning som han av vana lätt dras in i. Det handlar inte om att krystat hålla igen utan om att vara centrerad, känna igenom kvinnan och andas in i en medvetenhet bortom rummet.

Kvinnans utmaning är att lita på mannen fullt ut och kunna ge sig hän utan att släppa kontakten och hjärtats öppenhet. Känns det inte bra, måste hon kommunicera det. Kommer det negativa känslor är det hennes uppgift att förkroppsliga dem och se att kärleken finns där och inte i ett förnekande. Kvinnan står för livets alla yttringar. Hon är modern, tigrinnan och skökan. Om hon inte vågar släppa fram alla sina sidor kommer mannen att leta efter dem någon annanstans. Deida rekommenderar rollerkar och vågade utspel för både män och kvinnor. Det vi bär på behöver erkännas och i ett sant kärleksmöte finns det plats för sådan läkning.

Recensenten har läst flera böcker av David Deida och även gått på kurs för att träna på öppenheten. Efter två år börjar jag nu känna igen mig i den värld av kärleksjubel som Deida beskriver. Detta är en andlig skola som förför. Vad mer behövs än att se det innevarande ögonblicket som det sista? Det är lättare när man älskar.

Agneta Milde

Inre mening i en galen värld

Godhetens paradoxer (Forum, 138 sidor) av den amerikanske juristen Kent Keith är en enkel och lättläst bok. Författaren presenterar sina tio paradoxala budord och berättar om deras tillkomst och lite om sin egen bakgrund. Boken är pedagogiskt upplagd och kryddad med personliga upplevelser, citat och exempel. Grundtonen är att kärlek föder kärlek, att livet får en mening när vi upplever att vi är delar av en större helhet.

Trots att världen på många sätt är galen kan vi alla hitta en egen inre mening och det är när vi har modet att följa den som vi känner verklig frihet.

Varje budord har fått ett eget kapitel, som författaren resonerar och reflekterar kring. Första budordet lyder: "Människor är ologiska, oförnuftiga och självupptagna. Tyck om dem i alla fall." Även om boken är amerikansk känns den europeisk. Det är en sympatisk liten bok, som jag gärna rekommenderar. I sin anspråkslöshet utstrålar den ett djup och en levnadsvisdom som är ovanlig i många av dessa otaliga digra new age-böcker från USA.

Att våga vara den jag verkligen är utan tanke på uppskattning och erkännande är att leva i frihet. Det handlar om integritet, äkthet och helhet. Vi behöver ständigt påminnas om dessa byggstenar i tillvaron. Kent Keiths bok är en sådan påminnelse.

Eva Jagrell

Chopra om ayurveda

Perfekt hälsa. Det helande sambandet mellan kropp och själ. Författare: Deepak Chopra. Översättare: Björn Linné och Kristina Larsén. Förlag: Forum 2003.

"Perfekt hälsa" kom ut 1991 på svenska och nuvarande utgåva är en lätt bearbetad version av den tolv år gamla boken. Främst lägger jag märke till att namnet Maharishi (Mahesh Yogi) på ett markant sätt suddats bort ur den aktuella upplagan. Orsaken: Chopra arbetade först för Maharishis organisation och blev ett slags apostel för

den av Maharishi exporterade indiska ayurvediska läkekonsten. Därpå inträffade en kontrovers mellan den alltmer framgångsrike Chopra och den äldre yogin, varvid den förstnämnde bannlystes – dock till yogins nackdel. Idag är Deepak Chopra en av giganterna inom amerikansk nyandlighet.

Boken beskriver grunderna i den ayurvediska läran, där de tre doshorna, "styrande principerna", genom sin respektive dominans i kroppen bildar de tre grundläggande typerna Vata, Pitta och Kapha. De tre doshorna kombineras på tio olika sätt, vilket resulterar i tio olika kroppstyper. Dock finns de styrande principerna även representerade i varje cell: vata styr rörelsen, pitta ämnesomsättningen och kapha strukturen, samt i olika kroppsorgan: exempelvis har Kapha sitt säte i bröstet, Pitta i tarmarna och Vata i grovtarmen. Tillsammans bildar de olika energiprincipernas framträdande i kroppen grunden för den medicinska bedömningen och behandlingen. Doshorna "gör det möjligt för själen, eller vårt psyke, att kommunicera med kroppen", skriver Chopra.

När de olika kraftprinciperna är i balans, mår en människa vanligtvis bra. När de är i obalans, kan sjukdom ha brutit ut. Men det finns också en möjlighet att behandla en obalans innan den givit fysiologiska sjukdomsuttryck. Chopra räknar upp sex stadier av obalans: ackumulering, störning, spridning, lokalisering, manifestation och (sjukdoms)utbrott.

Författaren kopplar ihop denna uråldriga tradition med "kvantmekanik" (som dock är hämtad ur Maharishis västliga form av Veda-filosofi) där kroppen inte längre enbart skall beaktas som en biologisk organism, ty parallellt med den fysiska organismen finns en osynlig "kvantmekanisk kropp", som "formar, styr och skapar det fysiska jaget". En ayurvedisk behandling påverkar sålunda bägge dimensionerna av kroppen.

Boken går också igenom några enkla, generella förslag hur vi kan förbättra hälsan beroende på vilken dosha-typ vi är samt av-

slutar med en serie illustrerade yoga-övningar.

Vad gäller ayurvedisk läkekonst är det utan tvivel så, att den har hjälpt hundratals människor och därför förtjänar ett stort intresse. Chopras bok fungerar fortfarande, tycker jag, som en utmärkt dörröppnare för den nyfikne.

Gunnar Martin Aronsson

Att tala med djur

Hur man pratar med djur. Telepatisk kommunikation mellan universums alla livsformer. Författare: Penelope Smith. Översättare: Carl G. Liungman. Förlag: New Page 2003. (Ny upplaga.)

Låt mig från början säga, att anmäla den ej är helt opartisk: jag fungerade som simultantolk när Penelope Smith besökte Sverige för några år sedan. På plussidan må sägas, att genom att studera Penelope Smith i arbete och inte bara via den här boken, har jag fått övertygelsen att hon kan kommunicera med djur, åtminstone de husdjur som var med under kurstillfället. Hur det går till är dock en helt annan fråga.

En biolog skulle säkerligen hävda, att det inte går att "samtala" med djur, åtminstone inte vad vi menar med samtala. Självt har jag hört uttrycket "biologiska robotar" användas: djuren är helt styrda av sina instinktsfunktioner. De flesta tycks dock vara ense om att våra hundar har en speciell kontakt med matte och husse och att många djur kan lära sig nya saker genom att "dresseras". Men kan ett djur tänka? Nej, blir nog majoritetens svar.

Penelope Smith hävdar dock att mindre barn har den naturliga förmågan att kommunicera med djur. Genom uppfostran får de lära sig att förmågan inte är önskvärd (och faktiskt inte ens existerar). Smith hävdar att samtalen sker på telepatisk väg; djuren sänder främst bilder, så sättet att tala med djur är att göra sammalunda. Först måste man dock få djurets fulla uppmärksamhet, och detta sker med full respekt för djurets särart och aktuella situation.

Smith är dessutom "djurterapeut", dvs hon menar sig kunna få vetskap om vad som bekymrar ett djur och kan även fungera som en länk mellan djuret och dess vårdnadshavare. Med tusentals uppklarade "fall" är det svårt att förneka att "samtalsterapin" fungerar.

När hon däremot kommer in på spekulationer om att människor kan återfödas som djur, och djur som människor, blir jag mer betänksam. Hon säger sig exempelvis ha uppfattat, hur två som tidigare varit vänner eller makar i tidigare liv kan inkarnera så att den ena föds som en människa, den andra som dennas hund eller katt. Detta grundas på övertygelsen att människan inte är den högst utvecklade livsformen, det rör sig om ett "överläghetskomplex" hos oss. "Ande flödar i alla livsformer", skriver hon. "Om vi gör oss av med all förställning finner vi att vårt innersta, vår andliga essens, är densamma."

Personligen håller jag med om att det finns ett "överläghetskomplex", däremot är det betydligt svårare att ta till sig författarens slutsatser om reinkarnation.

Boken genomsyras hursomhelst av en sällan skådad stor omsorg, förståelse och kärlek för våra djur, och sådana exempel behövs definitivt i vår värld, där de flesta av dessa varelser uppfattas som objekt att användas för vårt godtycke.

Vad gäller djurkommunikationen hoppas jag att fortsatt forskning kommer att ske – och helst då en forskning som utgår från den djupa medkänsla som Penelope Smith i såväl skrift som handling ger uttryck för.

Gunnar Martin Aronsson

Att läsa av föremål

Konsten att utveckla och använda psykometri. Författare: Ted Andrews. Översättare: Mona Almgren. Förlag: New Page, Nykil, 2003. (Ny upplaga.)

Psykometri är enligt författaren "förmågan att upptäcka något om en person eller händelse genom känselsinnet". Förmågan har undersökts nyligen i såväl svensk

som dansk TV, med tveksamt resultat, vilket i sig inte behöver betyda, att psykometrisk talang inte existerar.

Ted Andrews har skrivit ett dussintal böcker i skilda ämnen, från magi till något han kallar drömkemi och "den ockulte Kristus", vilket får mig att undra över om inte kvalitén på innehållet påverkas av kvantiteten. Andrews menar att alla kan lära sig psykometri med hjälp av denna bok. "Om du någon gång fått en insikt eller information om en person eller en händelse, som du inte förut kände till, så är du medial."

Teorin bakom är att på en andlig (subatomär) nivå har även fysiskt avgränsade varelser och objekt en gemensam aspekt och att biologiska varelser har en för psyket avläsbar aura, som sträcker sig cirka tre meter utanför kroppen i alla riktningar. "Vår egen aura lämnar avtryck på allting som vi påverkar", skriver författaren. "Det kan vara en annan person, del av omgivningen eller ett föremål." Föremålet får i sin tur en subtil psykisk hinna på sig genom denna kontakt. "Ju längre personen har haft kontakt med ett föremål eller en plats, desto starkare blir laddningen med energimönster likadant som det som personen har."

Som förberedande övningar föreslår Andrews bland annat avspännings- och visualiseringsövningar, ensam eller i grupp, under lugna och harmoniska omständigheter.

När det gäller föremålspsykometri skall man först rengöra händerna och söka tömma sinnet på ovidkommande tankar, därpå hålla objektet i händerna, mot pannan eller mot solar plexus. "Detta är de punkter på kroppen där våra chakracentra är mest mottagliga för känselintryck genom psykometri."

Intressant nog har Andrews även några kapitel kritiska till mediumistisk verksamhet: "Mediala intryck, visioner, kanalisering och insikter kan vara enbart okontrollerade fantasier, ett sätt för din föreställning om att slå ett slag för ditt ego." Dessutom varnar han, att de som öppnar sig själva psykiskt också kan förlora sitt naturliga integritetsskydd och bli alltför inkännande i exempelvis andra människors sjukdomar eller dramatiska öden och själva börja må dåligt. Detta motverkar man genom att "rena auran" efter varje uppdrag med hjälp av visualiseringar, samt genom goda kostvanor, genom att undvika tobak, genom att dricka mycket vatten samt – om nödvändigt – blockera vissa personers energimässiga påverkan.

Gunnar Martin Aronsson

Sjuk blir frisk

Healing: resan till läkedom. Författare: Matthew Manning. Översättare: Martin Krauklis. Larsons förlag 2003 (312 sid.).

Matthew Manning framstår som en av de mest sympatiska och sakligt inriktade personligheterna när det gäller healing. Han konstaterar utan åthävor att han har healingförmåga och att han använder sig av den.

Redan under 70-talet ställde han upp i laboratorieförsök, där han bland annat lyckades påverka blodceller i provrör så att de levde längre.

Mannings klienter har alla slag av sjukdomssymptom. Men liksom de flesta healers har han erfarit att healing inte alltid fungerar eller åtminstone inte alltid får de av patienten önskade resultaten.

Anledningen till att denna bok skrevs är att Mannings hustru Gig fick diagnosen cancer i juli 1998. Boken kan ses som ett veritabelt uppslagsverk i hur man kan hjälpa människor i liknande situationer. Manning redovisar sitt och hustruns sökande inom såväl den traditionella som den alternativa vården. Han varnar sjuka och anhöriga för att i panik välja en bestämd behandlingsform. Vi får möta såväl överoptimistiska alternativbehandlare som legitimerade läkare utan förmåga till empati.

Till sist beslutar sig Gig för en kombination av konventionell behandling, dvs kemoterapi och strålbehandling, och alternativ behandling, såsom massage, reflexologi, fortsatt healingbehandling från maken, samt, som jag förstått det, en viss omläggning av kost och livshållning. Hon förklarar frisk i samband med en datortomografi i april 1999.

Detta är en balanserad bok, där klientfall och forskningsrapporter blandas med konkreta och beprövade sätt att främja ett återställande av hälsan, oavsett om patienten använt operativa ingrepp och strålbehandling eller sökt sig andra vägar. Här finns ett avsnitt om psykoneroimmunologi, dvs hur man rätt hanterar sina känslor, tar ansvar för dem: upplever dem och uttrycker dem; kanske har negativa känslor varit un-

dertryckta i decennier. Lika viktigt är dock att därpå släppa taget om vrede, bitterhet och skuld känslor, i och med att detta rensande förbättrar det immunologiska försvaret i kroppen.

Här finns ett kapitel om mineralers och vitaminers betydelse, en sektion om mathållning i samband med biverkningar av cancerbehandling, ett parti om viktiga naturmedel och växter såsom selen, echinacea, palmetto, vitlök, tomat och broccoli.

Boken noterar hur viktigt det är med ett socialt nätverk för patienten, med optimism och humor, och att tro att läkande är möjligt, att sätta upp positiva mål och att acceptera sig själv helt och fullt. Manning skriver att många av hans cancerpatienter är "för bra för att vara sanna", det vill säga de är hjälpsamma intill behagsjukans och självutplåningens gränser. Genom att skapa medvetenhet går det att ändra fokuseringen, så att även den sjuke i högre grad kan acceptera, respektera och älska sig själv – vilket påverkar hälsan positivt.

Slutligen finns något som är mycket ovanligt i sådana här böcker, nämligen ett kapitel om "att förbereda sig för den sista resan". Manning inkluderar bland annat en meditation som ett slags generalrepetition inför döendet och hur man kan ta farväl av närkretsen på ett kärleksfullt sätt. Själva är han övertygad om att individen går vidare till ett annat tillvaroplan, men därmed inte sagt att själva separationen skulle vara utan smärta och sorg. Genom att prata igenom gemensamma minnen, förlåta och "ge varandra fria" uppstår möjligheten att döden också kan ha en ljus sida.

Boken avslutas med omfattande referenser, förteckning över litteratur för vidareläsning samt ett uppslagsordsregister. "Healing: resan mot läkedom" är en bok som varmt kan rekommenderas, inte bara för läsare som på ett eller annat sätt ställs inför cancersjukdom utan också när det gäller att möta alla typer av livshotande sjukdomar.

Gunnar Martin Aronsson

Trevligt på andra sidan?

Sylvia Browne är en 67-årig amerikanska. Hon har haft mediala upplevelser sedan hon var fem år, och har i mer än 40 år verkat som medium. Tydligt går den mediala förmågan i hennes släkt; den finns även hos hennes barn och barnbarn.

Sylvia har skrivit flera böcker om sina spiritistiska upplevelser. Den senaste

heter *Livet på andra sidan – Ett mediums guide till vår värld och nästa*. Den har 240 sidor översatta av Anita Sandberg, och är utgiven i sin andra upplaga av Richters förlag 2001. Boken är välöversatt och lättläst, illustrerad med några teckningar av scener "på andra sidan" eller "i nästa värld". Den främsta källan till informationen är en varelse vid namn Francine, som Sylvia första gången såg vid arton års ålder (och som sågs även av flera andra i familjen). Francine är nu hennes vägledare på andra sidan.

Boken beskriver utförligt den tillvaro som enligt Francine och Sylvia väntar oss efter kroppens död. Kort sammanfattat är det en idyllisk tillvaro. Alla är eller blir omkring 30 år gamla, lever i en tillvaro som ganska mycket påminner om den jordiska men är fri från sjukdomar och konflikter. Man ägnar sig åt arbete i lagom doser, studier, forskning, artistiska skapelser. Det finns olika nivåer att utvecklas igenom, och en hierarki av högre väsen som övervakar det hela. Efterhand blir man mätt på denna tillvaro och går av egen fri vilja mot en ny fysisk inkarnation, såvida man inte tillhör dem som har valt att avsluta kedjan av jordiska liv och gå in i den eviga andliga tillvaron, där ens individualitet går upp i något högre. Vägen till nästa inkarnation beskrivs detaljerat; processen förefaller komplicerad. Man väljer själv betingelser för nästa liv utifrån vad man behöver utveckla.

Det finns många skildringar av tillvaron på andra sidan. De källor för sådana skildringar som jag närmast har kommit i kontakt med är traditionellt spiritistiska, Martinus kosmologi och instrumentell transkommunikation (ITK). Deras respektive jordiska kanaler är mediumistiska upplevelser genom mer än hundra år, en "kosmiskt medveten" persons beskrivning, och meddelanden mottagna genom dator, telefon och radio av en liten krets personer under 1980-90-talen. Hur stämmer de överens med Sylvias beskrivning?

De traditionella spiritistiska beskrivningarna av andra sidan skiljer sig åt i de-

taljer mellan olika medier, som jag kan tänka mig det blir om man beskriver olika "regioner" på andra sidan. De beskrivningar jag har läst stämmer rätt väl med Sylvias. Skillnaderna är inte större än de skulle vara om en utomjordisk besökare skulle berätta om sina intryck av t.ex. livet i New York jämfört med en indisk eller afrikansk by.

Martinus beskrivning liknar också Sylvias. Hans beteckning på det närmaste avsnittet av nästa värld är "det jordiska paradiset", en värld där människor får ägna sig åt sina högsta mänskliga intressen, för en tid befriade från sina fysiska, psykiska och moraliska skavanker. De stannar i denna tillvaro tills de är mätta på den, och via en kort genomresa som "gäster" i högre andliga sfärer går de sedan mot en ny jordisk inkarnation. Den processen är enligt Martinus inte medvetet viljemässig utan mer automatisk.

Den beskrivning som kommit genom ITK stämmer också i stora drag såtillvida att tillvaron i nästa värld för dess innehållare ter sig mer "jordisk" än vad vi kanske föreställer oss. ITK:s bild av livet på andra sidan är dock inte helt idyllisk; där finns visserligen inte sjukdomar och allas kroppar är i 30-årsåldern. Tillvaron är dock inte fri från konflikter och tillfälliga psykiska lidanden. Till skillnad från bilden i de andra källorna kan somliga stanna på denna nivå i tusentals jordiska år, medan andra återföds ganska snabbt och åter andra går till högre sfärer och stannar där.

Förutom dessa beskrivningar av livet efter kroppens död finns andra, radikalt annorlunda som i sig är lika troliga eller otroliga. Hur kan vi veta om någon av dessa beskrivningar är "sann" eller "riktig"? Såvitt jag förstår finns inget sätt att veta det. Vi får inte se när vi dör, eller vi får se. Till dess får vi var och en välja den tro som mest berikar vårt liv, det enda som vi har just nu.

Nils-Olof Jacobson

Medial andlig vägledning och hjälp i livsfrågor per tel./e-post.
soundfromlyre@hotmail.com
Margareta 070-689 59 00
//medlem.spray.se/inrekallan/

Visdomsbladet

När du slutar jämföra livet här och nu med vad du önskar att det vore, då kan du börja njuta av livet som det är.

Cheri Huber

Livet blir inte gammalt. Livet faller inte sönder. Livet dör inte. Livet är en evig, dynamisk, flödande process. Livet är en process av förnyelse och pånyttfödelse.

Eric Butterworth

Det finns aldrig en tid eller en plats då vi är maktlösa. Det finns bara tider då vi glömmer vilka vi verkligen är.

Doreen Virtue

Vårt sanna hem är nu. Det sanna miraklet är inte att gå på vattnet... det sanna miraklet är att gå på jorden nu.

Thich Nhat Hanh

Ljuset lyser överallt omkring oss, men vi förstår det inte.

Earlyne Chaney
i *Lost Secrets of the Mystery Schools*

Att söka skönheten och njuta av den är ett sätt att ge själen näring.

Matthew Fox

Kan du vara överksam tills den rätta handlingen uppkommer av sig själv?

Lao Tzu

Att älska är att lyssna.

Thich Nhat Hanh

I Kärlekens ljus strålar varje stund.

Rumi

Folk är så lyckliga som de bestämmer sig för att vara.

Henry David Thoreau

Ur den amerikanska tidskriften *Science of Mind*,
www.scienceofmind.com

Benares ligger i öster, Mecka i väster. Men utforska ditt eget hjärta, ty där finns både Rama och Allah.

Kabir

Ur Sökaren nr 1, 1964

Livet är vad det är. Du kan inte förändra det, men du kan förändra dig själv.

Inayat Khan

Ur nr 2, 1964

Förändring är världens väsen.

Ur *Japanska ordspråk och visdomsord*

Ur nr 1, 1965

Det är i våra dagar inte bakterierna som är människans stora fiende, utan människan själv.

G. Domagk, nobelpristagare i medicin 1939

Ur nr 2, 1965

Sannolikheten att livet skulle ha uppstått av en slump är jämförlig med sannolikheten att ett stort konversationslexikon skulle uppstå genom explosion i ett tryckeri.

Biologen *Edwin Conklin*

Ur nr 3, 1965

"Den vise vet att hans vetande är tro, men den oförnuftige tror att hans tro är vetade", säger en orientalisk diktare.

Axel Fredenholm

Ur nr 4, 1965

Uppenbarelsen under narkos är människans invigning i Varandets hemlighet, en intimt personlig illumination av tillvarons motiv och natur.

Ur *Ouspensky*: Tertius Organum. Erfarenheter under eternarkos.
Ur nr 5, 1965

Var finns healingkraften? frågar dr Joseph Murphy. Svaret, skriver han, är att kraften finns hos undermedvetandet, och varje människa äger den. Det gäller att "ställa in" undermedvetandet så att kraften blir verksam.

Ur nr 6, 1965

Jag tror att hinduismen just nu har ett särskilt bud till världen genom att den så starkt framhäver livets helighet, livets enhet och människans gudomlighet.

Swami Lokeswarananda

Ur nr 7, 1965

Krönika

Bertil Falk

Kristen förnyelse eller härdsmläta?

Ett intressant fenomen som jag då och då stött på är när kristna förkunnare inom frikyrkliga samfund attackerat icke kristna riter som ockultism. Liknande riter inom den egna tron klassas däremot som fullt naturliga. Man liksom ser grandet i andras ögon, men missar den egna bjälken.

Begreppet ockultism kommer från latinets *occultus*, som betyder "dold, hemlig". I den gamla Uggleupplagan av Nordisk familjebok kan man läsa att ockultism handlar om "en riktning inom världsåsikterna, som antar att det finnes ett annat och högre sätt att förklara verkligheten än det, som grundar sig på den sinnliga erfarenheten och det logiska förståndet...".

Vad är då den kristna mystiken, den kristna bönen och föreställningen om bönhörelse? Så vitt jag kan förstå så tycks dessa fenomen vara "ett annat sätt att förklara verkligheten än det, som grundar sig på den sinnliga erfarenheten och det logiska förståndet".

Av kristna förkunnare har vi många gånger fått höra att Guds sanna natur är så väldig att den inte kan förklaras. Den är fördold, hemlig, med andra ord: en ockult företeelse. Sak samma gäller bönen och bönhörelsen. Vad är bönen annat än ett kristet hokus-pokus av ockult natur, fullt jämförbart med andra trosriktningars mystiska riter.

Föreställningen att den egna tron är överlägsen andras tro är nu inget speciellt för kristna fundamentalister. Den finns överallt, bland muslimer, hinduer, inom olika former av New Age etc., men det som jag här vill peka på är att när en kristen predikant utdömer ockultismen, så är hon eller han ute på hal is. Fördömandet slår tillbaka på fördömarens eftersom också kristendomen bär på en hel del ockultism.

Jag har hitills aldrig hört någon präst i Svenska kyrkan attackera ockultism i andra trosriktningar, men det kanske förekommer. Tvärtom förefaller det mig som om både lutherska, anglikanska och katolska präster rent allmänt sett numera intar en betydligt mer förstående hållning till andra trosriktningar. Det kan bero på dessa kyrkors ålder. Man har haft tiden på sig att inse sina

misstag och bli mer toleranta. Påven och ärkebiskopen har bett om förlåtelse för allt lidande som kyrkan i form av judeförföljelser, inkquisition, häxprocesser etc. åsamkat medmänniskor under årtusendenas lopp.

Intressant är utvecklingen i den katolska kyrkan just nu. Det som mest uppmärksammas är visserligen förfärliga avslöjanden om pedofiler i skuggan av celibatet, biskop som i lönnedom gör barn och betalar barnets underhåll med kollekten och liknande skandaler som skapar löpsedlar. Vatikanens obönhörliga attityd när det gäller barnbegränsning och påvens motstånd mot att avskaffa celibatet och tillåta kvinnliga präster debatteras också livligt och oppositionen i de egna leden mot sakernas tillstånd bara växer.

Men det rör sig även i rena trosfrågor. Vatikanen tycks ha tagit intryck av Nietzsches gamla påstående: "Gud är död!" Påven Johannes Paulus II har visserligen inte anslutit sig till påståendet, men när han säger att Guds tystnad är bedövande och att Gud inte längre manifesterar sig i tillvaron, så låter hans uttalande ändå som en försiktig återspeglning av den gamle filosofens ord. Gud som "deus ex machina" i tillvaron tillhör med detta nya synsätt det förflutna.

Vatikanen har dessutom förklarat att helvetet inte alls är den eldstad och fysiska plågoanstalt som påståtts utan helt enkelt innebär frånvaron av Gud i den enskilda människans liv.

Om man nu ser de båda uttalandena belysa varandra, så kan man inte undgå att notera att vi alla enligt denna nya teologi tycks befinna oss i helvetet, även påven då, som ju inte längre tycker sig se någon gudomlig manifestation i tillvaron. På TV har vi sett honom be och be och be, men han får tydligen inget svar. Icke förty så tycks den kristna tron i dessa nya tappningar något mindre ockult än den varit under de gångna tvåtusen åren.

Jag vet inte hur man ska tolka de nya signalerna. Handlar det om en teologisk förnyelse i trosfrågor eller är en religiös härdsmläta på gång? Men visst är det intressant.

Bertil Falk

Yeats – en ockult Nobelpristagare

När William Butler Yeats (1865–1939) 30 år gammal besökte det obebodda slottet Castle Rock i Lough Key i Irland, började han drömma om att där skapa ett ockult samfund. På Castle Rock skulle likasinnade utöva ritualer och studera mystik utifrån keltiska traditioner. Han talade om att göra slottet till ett irländskt Eleusis eller Samothrake.

Det blev aldrig av, men i sina memoarer skrev han följande: "Förtärliganden och produktion hade gjort världen ful; den hedniska naturdyrkans undergång hade berövat den synliga skönheten dess okränkbara helighet. Jag var övertygad om att alla ensliga och vackra platser var befolkade med osynliga väsen och att det var möjligt att kommunicera med dem. Jag hade för avsikt att initiera unga män och kvinnor i denna dyrkan, vilken skulle förena kristendomens radikala sanningar med de från en uråldrigare värld, och tänkte använda Castle Rock för de initierades tillfälliga avsked med världen."

Yeats var påverkad av många mystiker, däribland vår egen praktiske analytiker av det fördolda, Emanuel Swedenborg, och det är intressant att en annan swedenborgian, August Strindberg (1849–1912) i ett annat sammanhang hade liknande funderingar på någon form av klostertillvaro.

"I grunden är han en mystiker, misstrogen mot rationalism och vetenskap. Den djupa kunskapen kan blott fattas intuitivt." Så beskriver Kaj Attorps denne irländare. Och Yeats var livet igenom en mystiker med intresse för praktiskt utövad magi.

Redan 1887 hade han träffat madame Blavatsky och han blev medlem i den esoteriska sektionen av "The Theosophical Society". Blavatsky förbjöd emellertid medlemmarna att utöva mystiska ritualer. Det räckte med teoretiska studier, menade hon. Den unge Yeats ville själv komma i kontakt med den fördolda världen och hade en annan uppfattning. Han ombads därför 1890 att lämna sällskapet. Han kom i stället att ansluta sig till ett annat ockult sällskap, ordenssällskapet "The Golden Dawn", där han kom att stå i ledningen. Han kom nu i kontakt med Tarock-korten och lät sina tankar och handlingar påverkas av kortens spådomar. Tarocken kom också att få betydelse för hans texter.

Hatet som en positiv esoterisk faktor spelar en stor roll för honom och han citerar vid något tillfälle Jonathan Swifts tal om att "hata sin nästa såsom sig själv" och i diktsamlingen 'Parnell's Funeral' and other poems (1935) finns en serie "övernaturliga sånger", däribland *Ribh considers Christian Love*

insufficient (Ribh betraktar kristen kärlek som otillräcklig), där det heter att "Hatred of God may bring the soul to God" (Hat emot Gud kan leda själen till Gud). Det är alltså inte att ta miste på att Yeats verkligen var en fritänkare, precis som protestanten Swift på sitt sätt och William Blake, en annan swedenborgspåverkad visionär, som Yeats tog intryck av.

För Yeats går historien i 2000-årsstycken. Han satte år 2000 som slutet på kristendomen, alltså ungefär lagom för inträdet i Vattumannen. Vi som nu befinner oss vid denna tidpunkt i tillvaron ser kanske inget slut på kristendomen, men däremot ser vi hur sekulariseringen kraftigt påverkar olika kyrkor. Inte ens den katolska kyrkan har undgått att påverkas och pressen från grupper inom påvedömet som kräver kvinnliga präster, avskaffande av celibatet, "ja" till abort och liknande förändringar blir allt högljuddare.

Bara några dagar efter Yeats giftermål den 20 oktober 1929 med Georgie Hyde-Lees började hustrun att skriva automatisk skrift. Det kom att betyda mycket för Yeats, som använde sig av hennes texter för sitt författarskap.

I den engelskspråkiga världen jämföras Yeats med sådana herrar som T. S. Eliot (vars *Det öde landet* just nyöversatts till svenska av Jonas Ellerström), James Joyce och Ezra Pound. Men i Sverige är han i stort sett bortglömd. Millennieskiftet tycks emellertid ha inneburit en viss renässans. 2001 kom *Han önskar att hans älskade vore död* (Lind & Co Förlag) där Kaj Attorps presenterar 52 dikter och gör en presentation av författarens liv. 2002 kom en ännu viktigare skrift, nämligen noveller och prosaskisser, som skrevs omkring sekelskiftet 1900. Under titeln *Flamman och Skuggan* har Alastor Press i Malmö gett ut denna prosa i översättning av Arthur Isfelt och med en inledning av J. O. Almqvist.

I denna prosa möter oss en Yeats, som i sanning förenar sitt överskuggande intresse för keltiska myter med ett mer överskuggat intresse för kristendomen. Det är märkliga berättelser, och märkligast av dem alla är kanske *Den Förkastades Korsfästelse*, där en abbot dömer en förkastad att korsfästas och där den korsfäste överges av andra förkastade. Invävd i samlingen ligger berättelserna om Röde Hanrahan, som vaknar upp efter ett år och finner att hans älskade är borta ur hans liv, också de finstämda berättelser av mystisk art. Men det gäller hela samlingen, som i långa stycken bjuder på text av stor skönhet. I

dessa noveller dyker också Yeats blandning av kristendom och hedendom upp, som t ex i *Vår Kvinna av Kullarna*, där det heter så här:

"De andra barnen var likväl övertygade om att hon var Jungfrun, för hon bar Jungfruns färger. Hennes goda protestantiska hjärta var djupt bedrövat och hon fick barnen att sätta sig ner runt henne, och försökte förklara vem hon var, men de ville inte lyssna till hennes förklaringar. Då hon insåg att inga förklaringar skulle tjäna något till frågade hon om de någonsin hört talas om Kristus? "Ja", sade en; "men vi tycker inte om Honom, för Han skulle döda oss om det inte var för Jungfrun." "Säg åt Honom att vara snäll mot mig", viskade en annan i hennes öra. "Han skulle aldrig låta mig komma nära honom, för pappa säger att jag är en jävel", utbrast en tredje.

Hon talade till dem en lång stund om Kristus och apostlarna, men blev slutligen avbruten av en äldre kvinna som misstog henne för en missionär på jakt efter folk att omvända och körde iväg barnen med sin käpp trots att de försökte förklara att detta var den stora Himladrottningen som hade nedstigit på berget för att vara vänlig mot dem. När barnen försvunnit gick hon vidare; och hade gått ungefär en kilometer när flickan som kallades för "en jävel" hoppade upp ur ett djupt dike vid vägkanten och sade att hon skulle tro att hon var en vanlig kvinna om hon haft "två skötar", för "damer har alltid två skötar". Hon visade de "två skötar" och flickan sprang modfärdig iväg, men hoppade på nytt fram ur diket några minuter senare och skrek upprört: "Pappa är en jävel, mamma är en jävel och jag är en jävel, och du är bara en vanlig kvinna", och efter att ha kastat en näve gytta och jord sprang hon gråtande iväg." Som synes ställs vi här inför en legendartad händelseutveckling med ovanliga undertoner, som man sällan stöter på i andra sammanhang.

Novellen *Rosa Alchemica* är en ockult berättelse, som verkligen griper tag i läsaren. Vi får uppleva en esoterisk kamp mellan novellens jag och en Michael Robartes. Jag-gestalten förlorar och följer Robartes till den Alkemiska Rosens Tempel, där bland annat följande utspelar sig: "Bakom dörren tycktes någon ha hört våra steg, för en röst ropade ut: 'Är den beständiga eldens verk över?' Och omedelbart svarade Michael Robartes: 'Det rena guldets har kommit ur *athanoren*.' Dörren slog upp och vi befann oss i ett stort cirkulärt rum, bland män och kvinnor som dansade sakta i karmosinröda kåpor. I taket satt en enorm ros av mosaik; och på väggarna, också i mosaik, stred gudarnas och änglarnas härskaror, gudarna glimmande likt rubiner och safirer, men änglarna var enformigt gråtonade eftersom de, vilket Michael Robartes viskade, hade av sagt sig sin gudomlighet och av kärlek till förnedringens och sorgens Gud vänt sig från sina egna hjärtans utveckling. Pelare bar upp taket och påminde om ett slags cirkelformat valv där varje pelare var en kolumn av förvirrade skepnader, vilka föreföll vara vindens gudomligheter

som höjde sig i en virvlande dans av övermänsklig vildhet och spelade på pipor och cymbaler; och från dessa skepnader sträcktes händer ut och i händerna låg rökelsekar." Alltsammans mynnar i en extatisk dans. Jag-personen vaknar som ur ett rus och finner att omvärlden bestående av fiskarefolk är på väg att storma templet. Jag-personen flyr.

Man skulle kunna kalla Yeats ockulta sagor för fantasy, men till skillnad från Tolkiens Ring-berättelser och Harry Potter, där demarkationslinjen mellan orcher och hober, mellan ondska och godhet, är klar och tydlig, så finns ingen sådan självklar gräns hos Yeats.

Det är både fascinerande och förvirrande, inspirerande och irriterande. *Den Förkastade Korsfäste* liksom *Vår Kvinna av Kullarna* är t ex berättelser, där Yeats vänder upp och ner på begreppen. Det skulle kännas väldigt frustrerande om det handlade om långa texter, men Yeats historier är föredömligt korta, vilket ger läsaren tid till eftertanke.

Dessa övernaturliga redogörelser, inte sällan av stor skönhet, innehåller en del spännande handling samtidigt som de väcker frågor av mystisk och existentiell natur, men Yeats ger

inga klara svar. Det ockulta är lika ogenomträngligt som förut. I så måtto handlar det om ett sökande, eller kanske snarare om ett "famlande", som troligen har att göra med de keltiska och kristna traditioner, som oscillerar mellan den hedendom och den kristendom, som hos Yeats ingår en sorts symbios.

Yeats texter är alltså inte förutsägbara i konventionell mening. Det handlar mycket om en vandring i blindo, en vandring utan klar vetskap om målet, som den ovan nämnde Röde Hanrahan, mannen som i ett hallucinatoriskt rus missar sin älskade både i tid och rum. Dessa fagra berättelser speglar det faktum, att Yeats trots ansatser i den riktningen aldrig förverkligade sina ockulta strävanden i praktiken. Hans försök rann ut i sanden. Det blev ingenting av med planerna på ett ockult samfund på Castle Rock.

Även om mystikern Yeats inte ger några svar, så beskriver han i alla fall kampen mellan individer och ideologier likaväl som kampen inom den enskilda människan. Och som sagt: det handlar inte om en kamp mellan ont och gott i den bemärkelse som vi återfinner hos dagens bästsäljande fantasyberättelser och kvartersvältande filmer.

"Skär man bort mystiken ur Yeats poesi, dramatik och prosa kapar man också nervtrådarna mellan hjärtat och hjärnan i hans verk och lämnar kvar ett konstnärskap som inte bara blir obegripligt utan som också ger en falsk och ofullständig bild av författaren", fastslår J. O. Almqvist och han menar att Svenska Akademien "helst såg förbi hans intresse för mystiken, alkemin och kabbalismen – hela kopplet av de esoteriska traditionerna – när de beslutade sig för att tilldela honom Nobelpriset."

Kanske är det så. 2005 är det 140 år sedan Yeats föddes. Hade han levt och verkat nu hade de aderton knappast ägnat honom en tanke. Hans texter tillhör inte det som i dagsläget rosar

marknaden inom det kulturella etablissemangen. I dag hade man förmodligen uppfattat honom som en sån där New Age-tönt.

Men litterära pendlar som präglas av Zeitgeist har en tendens att svänga och kanske står Yeats inför en svensk renässans nu när två bokförlag återupptäckt och återutgett honom. J. O. Almqvist menar att en "fullständig förståelse för författarens liv och verk kommer den svenske läsaren förmodligen inte att få förrän Yeats samlade poesi och memoarer har publicerats på svenska". Kanske det, men jag menar nog att om man inte är ute efter att i Hänt-i-veckan-anda djupdyka i Yeats privatliv, som innehöll sådana saker som att låta operera sitt kön för att bli en bättre älskare, utan intresserar sig för hans esoteriskt inriktade filosofi, så fyller urvalet av berättelser i *Flamman och Skuggan* sin funktion mycket väl.

I den mån Yeats är ihågkommen hos oss är det främst som dramatiker. Ett skådespel som *Cathleen, Houlihan's dotter* går inte riktigt att komma förbi. Det handlar om det av engelsmännen ockuperade Irland och Cathleen är Irland ungefär som Moder Svea är Sverige. Men med *Flamman och Skuggan* kan vi ta del av den visionära mystikern Yeats, och det är ofta spännande berättelser, som speglar både ljus och mörker.

Litteratur:

Yeats, William Butler:

Irlandska dramer (P. A. Norstedt & Söner 1923)

Collected Poems (Vintage 1992)

Han önskar att hans älskade vore död (Lind & Co Förlag 2001)

Flamman och Skuggan (Alastor Press 2002)

Foster, R. F.:

W. B. Yeats A Life I. The Apprentice Mage 1865 -1914 (Oxford University Press 1997)

Böcker från Nova Förlag

Naturandar och elementarväsen

Ett standardverk av Marko Pogacnik, som i sitt mångåriga arbete med jordläkning har erövrat förmågan att se, beskriva och kommunicera med naturväsen. **Pris 215 kr.**

Läkedom för jorden

Marko presenterar här metoder för att läka jordens finare livssystem, och beskriver hur man kan utveckla sin kunskap om de osynliga rikena i naturen. **Pris 215 kr.**

Änglar

Hur de ger sig till känna i vårt liv. En bok som väcker vårt medvetande. Flera författare. **Pris 150 kr.**

Nära-dödenupplevelser

Människor som återvänt från häpnadsväckande erfarenheter berättar. Ger en ny syn på döden! **Pris 150 kr.**

Vägen till mystiken

Hur kan man utveckla en djupare inre andlighet? En erfaren lärare ger här praktiska råd. **Pris 160 kr.**

Böckerna kan fås genom alternativbokhandeln eller direkt från förlaget: sätt in pengarna på vårt postgiro **441 55 86-9** och ange boksitel, namn och adress på talongen, så kommer de hem i brevlådan!

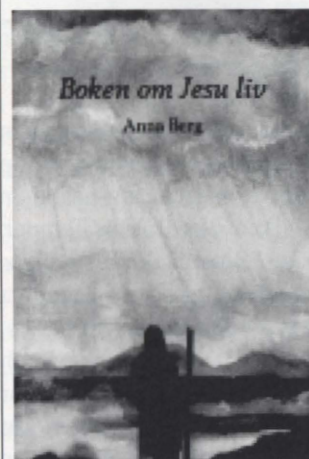
Nova Förlag, Kungsg. 2 B, 223 50 Lund

Tel: 046-12 12 48 E-post: info@novaforlag.nu

Webb: www.novaforlag.nu

Boken om Jesu liv

Spännande bok om Jesu privatliv!

• Var Jesus gud eller människa?

• Hade Jesus en relation med Maria Magdalena?

• Tillhörde Jesus två familjer?

Här får du de överraskande svaren!

Introduktionspris: 90:–
(normalpris 110:–)

Sann Anda Förlag KB • Box 170 41 • 167 17 Bromma

Tel 08-87 27 96 • Fax 08-442 30 00

E-mail: sannanda@telia.com

www.sannanda.com

Parapsykologins framtid

Har den parapsykologiska forskningen en framtid, och hur kan den i så fall se ut? Vad bör parapsykologerna tänka på för att hålla sin vetenskap på en så hög nivå att den får framgång och röner erkännande? Parapsykologerna Stanley Krippner och Gerd H. Hövelmann har redogjort för sin mening i en artikel, som Sökaren erhållit från Krippner. Här några väsentliga delar av tankeinnehållet.

Olika slag av s k paranormala fenomen har varit kända så länge mänskligheten har skrivit sin historia. Idag kallas dessa fenomen telepati, klärvoajans, prekognition och psykikinesi, och de brukar sammanfattas under beteckningen psi. De tycks bryta mot den uppfattning om tid och rum och krafterna i universum, som är rådande inom huvudströmmen av dagens naturvetenskap.

Parapsykologer, eller psi-forskare, försöker studera dessa fenomen genom att använda normala vetenskapliga metoder. Ändå finns inom naturvetenskapens huvudström idag en tendens att avfärda psi-forskningen som pseudovetenskap, eftersom den har ett överflöd av antaganden som inte går att testa, begrepp som är av sådan art att det inte går att avgöra om de är sanna eller falska och experiment som inte går att upprepa.

På 80-talet lade Stanley Krippner och Gerd H. Hövelmann fram 11 rekommendationer för den framtida psi-forskningen. Dessa väckte uppmärksamhet och en hel del gillande, även bland skeptiker.

De 11 "budorden" är följande:

1. Du skall icke framhålla parapsykologin som en revolutionär vetenskap. Det sägs ofta att parapsykologins upptäckter har revolutionerande följder för mänskligheten och att parapsykologerna är en förtrupp som hävdar en ny världsbild. Men, menar Krippner och Hövelmann, parapsykologin är inte revolutionär i någon rimlig mening. Den använder sig av normala forskningsmetoder, kända från andra vetenskapsområden. Och parapsykologernas upptäckter hittills har inte kunnat skaka den världsbild som är rådande inom naturvetenskapens huvudström, och de har inte kunnat lägga fram en övertygande ny bild av världen. Därför bör de avstå från att tala om revolution.

2. Du skall icke tillmäta överlevnadsforskningen någon större betydelse. Det verkar ytterst osannolikt att forskning för att få svar på frågan om människan överlever döden kan ge någon empirisk kunskap eller på något sätt bidra till en lösning av överlevnadsproblemet. Det finns så många alternativa förklaringar till nära döden-upplevelser, tidigare liv-rapporter, medial kontakt med "andra sidan" och liknande att det kan vara omöjligt att verifiera sådant som pekar på överlevnad av döden.

3. Du skall icke fästa något större avseende vid icke-experimentella undersökningar. Parapsykologer skall inte lita för mycket på bevisvärdet hos spontana fall eller försök med ett quasi-experimentellt upplägg. Brister som ofta finns hos denna typ av undersökningar brukar efteråt vara omöjliga att upptäcka; de kan också övertolkas eller bedömas i ett önsketänkande. Ändå kan rapporter om sådana undersökningar ofta stimulera till mer rigorösa studier.

4. Du skall icke missbruka beteckningen psi. Det behövs en reformerad terminologi inom parapsykologin. Nuvarande begrepp, framför allt ESP, utomsinnlig varseblivning, har en negativ

karaktär, eftersom de säger vad det *inte* är, inte vad det *är*. Man bör inom parapsykologin skilja mellan förklarande och beskrivande ord, men i stället verkar det som om forskarna förklarar en anomali, när de i själva verket bara *beskriver* den.

5. Du skall icke tvivla på att psi till sist kan låta sig utforskas. En del parapsykologer menar att de studerar undflyende fenomen som inte går att uppepa. Men denna åsikt kan vara förhastad. Kanske är parapsykologernas metoder ännu inte fullt adekvata. Psi är något komplext, men kanske kan de underliggande processerna till sist komma att förstås, så att tydliga, upprepbara resultat visar sig.

6. Du skall lyssna till och ta intryck av kritik utifrån. Parapsykologerna har inget att förlora men mycket att vinna på att samarbeta med sina kritiker. Kritiken utifrån har varierat i räckvidd, skarpsinne, relevans, rättvisa och objektivitet. Men den nuvarande uppdelningen i förespråkare och kritiker skulle kunna undanröjas genom ett aktivt tankeutbyte mellan grupperna och till och med ett samarbete mellan parapsykologer och de mest skarpsinniga av kritikerna, så att det blir en samverkan mellan alla som uppriktigt önskar en lösning av det paranormala problemet.

7. Du skall icke förena dig med de "sant troende". Psi-forskare behöver vara kritiska och ha en intellektuell självdisciplin; därför bör de inte förena sig med sådana som gör uttalanden om fenomen av övernaturlig karaktär, vilka inte går att pröva vetenskapligt.

8. Du skall lämna fullständiga, detaljerade upplysningar om dina experiment. Fullständiga detaljer gör det lättare att upprepa dina försök, och dessutom hindrar det kritiker att komma med oberättigade anklagelser.

9. Du skall upprepa tidigare experiment. Parapsykologer bör ägna mer tid åt att upprepa sin egna och andras forskning, om den är av betydelse, bland annat för att hitta tendenser, mönster och lovande ledtrådar.

10. Du skall ägna dig åt planering och samarbete. Parapsykologer bör ägna sig mer åt långtidsplanering och samarbete mellan olika laboratorier.

11. Du skall studera psi-liknande företeelser som inte är psi. Parapsykologer bör ägna sig åt hela raden av påstått paranormala fenomen, oavsett vilken typ av förklaring som visar sig mest användbar. När de första sällskapen för psykisk forskning bedrev sin verksamhet, hörde hypnos, fenomenet multipel personlighet och nära döden-upplevelser till det som studerades. Denna forskning har nu nästan glömts bort, fastän den har bidragit till förståelsen av det mänskliga medvetandet i samarbete med huvudströmmen inom psykologin, som lagt fram plausibla förklaringar. Om denna trend fortsätter, kommer psi-forskarna att bli ännu mer isolerade i stället för att dela sina kunskaper och erfarenheter med andra.

Bevisfrågan inom parapsykologin

Ett litet antal parapsykologer menar att det inte finns några paranormala fenomen. Jag känner till två:

Nils Wiklund i Sverige, som en gång i tiden studerade parapsykologi för Martin Johnson i Lund och skrev sin psykolog-examensuppsats i ämnet parapsykologi. Han är numer docent i psykologi.

Eric Dingwall i England, som var mycket känd inom området.

Praktiskt taget alla parapsykologer anser att psi är en berättigad arbetshypotes. Många menar att vi kan påstå att psi är en verklighet, även om avgörande vetenskapliga bevis ännu saknas.

Några anser att det finns regelrätta bevis, som den vetenskapliga världen borde acceptera. Att parapsykologin trots detta har förblivit en kontroversiell vetenskap menar de beror på att resultaten inte stämmer med den verklighetsbild som dominerar bland dagens naturvetenskapare.

En vanlig uppfattning bland parapsykologer är att det bästa inom psi-forskningen håller en hög klass om man jämför med forskning inom andra likartade vetenskapliga områden.

Hur psi skall förklaras finns det olika teorier om.

Några vill förklara psi inom ramen för en mekanistisk tolkning av verkligheten, genom vad som redan är känt inom naturvetenskapen. Psi faller alltså inte utanför den nutida naturvetenskapliga bilden av verkligheten.

Andra tror att psi endast kan förklaras utifrån egenskaper hos det mänskliga medvetandet vilka ännu inte har utforskats.

SM

Kritiker av parapsykologin är okunniga

Svaret på frågan om olika psifenomen kan anses vara bevisade beror på vad man menar med bevis. Här aktuell bevisföring åstadkoms lämpligen genom vetenskaplig forskning. Vetenskaplighet bygger på vissa kriterier. Att tro eller gissa något hör inte hit. Hur forskning bedrivs kan jag inte gå in på här, men eftersom jag skrivit en bok med titeln *Vetenskaplig metod*, så kan den som så vill där få veta exakt vad som gäller.

Det har ofta förvånat mig att mycket som publiceras och skrivs vid våra universitet och som kallas vetenskap, inte alls fyller de krav som jag uppställer. I stället för ovederhäftig kritik av parapsykologin borde nog många akademiker röja upp i eget bo.

För någon vecka sedan läste jag i DN en artikel av en känd skribent, tillika docent, som kritiserade svensk ungdom för okunnighet om vad vetenskap är. Det fanns nämligen sådana som trodde att parapsykologi kunde vara vetenskap. Man

kan undra hur docentens utbildning gått till, när han tror att ämnet avgör om något är vetenskap. Man kan tveklöst bedriva god och sund forskning om nazism, gudstro, alkemi, buddhism eller snart sagt vilket ämne som helst. Det avgörande är *hur* forskningen utförs. Man kan göra undersökningar inom teknologi, sammanställa resultat från intervjuer, läsa sanskrittexter eller beskriva livet i en myrstack utan att det blir ett uns vetenskap.

Jag kan inte påstå att jag träffat på undersökningar som obestriddligen och regelrätt bevisat vissa psifenomen. Inte heller har jag sett några forskningsresultat som bevisar att exempelvis telepati är en omöjlighet. Däremot har jag ett otal gånger hört från personer som inte gjort ett enda parapsykologiskt experiment att telepati är en orimlighet. Vad som därvid förs till torgs är mer tro än bevis.

Att inom parapsykologin arbeta med hypoteser om psifenomen är alldeles utmärkt. Hypoteser skall verifieras eller falsifieras. Inbilla sig, gissa och spekulera får man göra i andra sammanhang. Problemet med tro är att den kan leda forskaren fel. Den som inte tror på telepati har en tendens att lägga upp experiment som omöjliga kan bevisa telepati. Den som tror på telepati kan göra experimenten så oklara att feltolkningar lätt uppstår. Hela mänsklighetens kunskapshistoria är full av hävdanden, påståenden och åsikter vilka reviderats. Så fort man hävdar något, så går man utanför vetenskapen, ty den som hävdar något gör det vanligen i stället för att framlägga forskningsresultat. Den som vet att telepati inte finns, gör förståeligt nog inga parapsykologiska experiment.

Det finns få vetenskaper som är mer lämpade för vetenskapsteoretiker att studera än parapsykologi. Här vet varje forskare att man måste söka undvika *alla* tänkbara forskningsfällor. Det skulle nog inte skada om fler svenska universitet än det i Lund inrättade en professur i parapsykologi.

Rolf Ejvegård

professor emeritus, fd ordförande i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning

Enligt min mening vet vi att paranormala fenomen finns. Jag finner det orimligt att betvivla det. Många människor har egna erfarenheter. Jag har själv upplevt tydlig telepati. Det finns övertygande reportage och åtskillig forskning som visar att paranormala fenomen tillhör vår verklighet.

Men det som räcker som personliga bevis, är inte tillräckligt inom vetenskapen. Där är kraven på bevis högre. Många parapsykologer formulerar sig försiktigt. Men några uttalar sig bestämt och säger att tillräckliga bevis finns. Det är främst de uttalandena som jag tagit till mig.

SM

Inga slutgiltiga "bevis" för psifenomen

Parapsykologisk forskning har under mer än 100 år försökt besvara frågan om fenomen som telepati, clairvoyance, prekognition existerar eller inte. Det står efter denna tid klart att det inte gått att visa att fenomenen existerar. De experiment som ansetts vara välgjorda och beviskraftiga har regelmässigt visat sig vara behäftade med felkällor, i de fall där de utsatts för en detaljerad granskning. Inte heller har det gått att få fram ett upprepbart experiment, trots att de senaste 60 årens parapsykologiska forskning i stor utsträckning haft den målsättningen. Varje gång som vissa forskare börjat tala om ett upprepbart experiment, har det visat sig vara ett ohållbart påstående, och ändå har det hela tiden gjorts anspråk på att man funnit "de vises sten", senast inom den s.k. ganzfeld-forskningen, som också finns representerad i Sverige.

Kan man då säga att den parapsykologiska forskningen visat att de paranormala fenomenen *inte* finns? I princip kan man aldrig bevisa att någonting inte finns, men man kan säga att de senaste 100 årens forskning visat att inte ens de mest idoga försök att påvisa fenomenens existens har lyckats, vilket stöder den utgångspunkt som bäst överensstämmer med övrig kunskap om naturen, nämligen att dessa fenomen inte existerar.

Det måste vara acceptabelt att fortsätta söka efter bevis för fenomenens existens (lika väl som för UFO-fenomen och annat), men den som utgår ifrån att fenomenen existerar och i stället försöker beskriva specifika detaljer med den utgångspunkten har lämnat det vetenskapliga fältet för att i stället ägna sig åt trosföreställningar.

Försöken att bevisa de paranormala fenomenens existens har visat sig vara en återvändsgränd, och unga forskare måste varnas för de ogrundade påståenden som ibland framförs även av ansedda parapsykologer att man kan utgå ifrån att fenomenen finns. Försöken att bevisa existensen har visat sig vara ofructbara och de drar uppmärksamhet från det som är mer väsentligt, nämligen de spontana mänskliga upplevelser som många människor har av tankeöverföring, drömmar om framtiden, möten med avlidna, varsel, ut-ur-kroppen-upplevelser, nära-döden-

upplevelser osv. Dessa upplevelser är naturligtvis högst reella och flera parapsykologiskt intresserade forskare har under senare decennier gett viktiga bidrag till forskningen för att förstå sådana fenomen ur ett psykologiskt och neurofysiologiskt perspektiv. Det kommer troligen att dröja länge innan vi får god förståelse för fenomenen, eftersom vår kunskap om hjärnan ännu är högst begränsad.

I framtiden kan jag tänka mig att vissa forskare kan ägna intresse åt det märkliga fenomenet att många väl kompetenta parapsykologiska forskare, med god metodisk skolning, ändå lyckas att med stor kreativitet skapa nya felkällor i sina experiment, något som de sedan tolkar som stöd för att de paranormala fenomenen existerar.

Nils Wiklund

docent i psykologi

Parapsykologerna: Det finns "någonting" där...

Man kan ställa frågan: Hur stor procent av parapsykologerna menar att psi har bevisats existera? Ett problem är då hur man skall definiera *parapsykolog*. En användbar definition är *medlem av Parapsychological Association*. (Det finns *full members* och *associated members*.) De som är medlemmar i PA har god kännedom om den vetenskapliga litteraturen på området; *full members* har publicerat minst ett vetenskapligt arbete inom parapsykologin.

Jag ställde frågan om parapsykologernas åsikt i bevisfrågan till den kände parapsykologen professor emeritus Charles T. Tart (psykolog) som svarade utifrån ovan nämnda definition (han skilde inte på *full members* och *associated members*).

Tart meddelade att han inte kunde nämna något exakt procenttal beträffande hur många som anser att psi är ett bevisat faktum, eftersom han inte kände till att någon sådan undersökning gjorts. Men han talade om sitt allmänna intryck, eftersom han i många år är känd medlemmar i PA.

Tart tror att nästan ingen skulle säga att han har en *absolut övertygelse*, positiv eller negativ, på området. Troligen, säger han, menar alla att det finns goda belägg (evidence) för att "någonting" händer och att detta förtjänar att undersökas vetenskapligt. Ett stort antal, men inte alla, anser nog att det finns bevis för något slags grundläggande psi (basic psi – ESP och PK) men de är troligen också öppna för att i framtiden någon ny faktor kan komma fram som upphäver tidigare bevis.

Hur ser ett bevis ut?

I skolan en gång i tiden tyckte jag att det var väldigt intressant och fascinerande med bevisen inom geometrin. När ett bevis förelåg, kunde man tydligt och klart se detta – endast *en* slutsats var möjlig. Ingen tvekan kunde råda. Resonemangen slutade med VSB = vilket skulle bevisas.

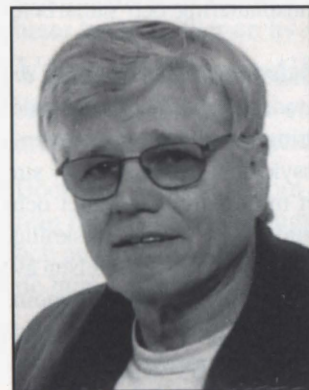
Jag fick en stor respekt för begreppet bevis. Sedan har jag förstått att bevis används med lägre krav i många andra sammanhang, exempelvis juridiken.

Det har sagts att egentliga bevis endast förekommer inom matematiken och logiken.

Men hur är det nu med parapsykologin? Hur ser ett

bevis ut där? Bevis i strängaste mening måste innebära att endast *en* slutsats är möjlig. Men så är det sällan i verkliga livet – och inte inom psi-forskningen. Kryphål, luckor, mångtydighet kan kanske alltid hittas. Och dessa blir av avgörande vikt för skeptikerna, som inte kan eller vill tro på något paranormalt. Men med en mindre sträng, och kanske rimligare, syn på begreppet bevis överflödar det av bevis för existensen av paranormala företeelser, såväl inom vetenskaplig forskning som i journalistiska och andra redogörelser.

SM

Lasses helande Mingflöde

Kan en varelse från andevärlden ge instruktioner som helar människor? Ja, det hävdar Lars Engström, som uppger att Chang Ming, som finns i en icke-jordisk verklighet, vill hjälpa människor och därför har kontaktat honom. Direktiv från Chang sägs ha lett till att människor helats genom Mingflödets kraft.

– Via händer och hjärta förmedlas Guds helande energi, det är inte konstigare än så, säger Lasse.

I Idealbyn i Skokloster kan man hitta både det ena och det andra. Här kom jag i kontakt med Lars Engström som på sin fritid jobbar med Minghealing. Det började med att jag fick en kortbehandling mot energilöshet och det var så effektivt att jag bokade in fler behandlingar. När det sedan blev kurs för sådana som ville lära sig hela med denna Mingmetod blev jag inbjuden att närvara en eftermiddag. Lasse har hunnit undervisa ett hundratal personer sedan –97, då Ming valde honom som kanal. Några av dem arbetar aktivt med Mingmetoden på sina klienter, men de flesta nöjer sig med att hela för husbehov. Enligt Lasse är det viktigast att utnyttja Ming som ett redskap för att själv bli mer hel, dvs bli mer av sig själv.

När jag kom till Mingkursen rådde en koncentrerad tystnad på fritidshemmet Örnen. Deltagarna tränade på varandra och hade nu lärt sig att ställa diagnos med hjälp av muskeltestning och chakrasystemet, de hade lärt sig hur man går tillväga för att öppna sig för Mingflödet och de var mitt uppe i starka processer som kommit i gång sedan de fått egna provbehandlingar. Ingen tvivlade i detta läge på Lasses försäkran att alla som vill kan lära sig detta. Dock orkade inte alla sitta upprätt, när jag fick chansen att ställa frågor.

Lasse hade mycket att förtälja:

– För mig råder inget tvivel om att det alltid är rätta personer som kommer till kurserna, och kännedom om dem sprids utan

någon marknadsföring.

– Jag drömde en mycket klar dröm om vad det hela handlade om, innan kursen startade, berättade en av deltagarna. Dragningskraften var stor och jag kände starkt att jag skulle hit.

Det visade sig att alla närvarande hade börjat med att få egna behandlingar i byn av Lasse eller hans f d elev, Lysa Öster, som inkorporerat Ming i sitt övriga terapisortiment. De hade också testat Mingvatten och Mingkräm och nu hade jag alltså tagit på mig uppgiften att försöka förstå detta hokus pokus lite bättre. Sådant som att dra ut "nålar" som ej är synliga för ögat (Lasses term är nåldragning) av negativ energi ansamlade i akupunkturpunkterna, eller metoden att använda osynliga akupunkturnålar är inte precis vardagsmat för mig, men Lasse praktiserar detta som självklarheter.

Lasse:

– Jag var utbildad homeopat och jobbade även med kinesologi, när Ming kom i min väg. Min vän Lena, som kanaliserar Ra, fick helt enkelt in en hälsning från Chang Ming i en kontakt med andra sidan, där jag blev erbjuden att via Lenas kanalisering få lära mig om Mingflödet av honom.

– Ordet flöde är centralt, eftersom två av betydelseerna av det kinesiska ordet Ming handlar om ström, flöde och flod. Man sätter fart på själsliga processer och lär sig att vara i flödet. Man kan också se det som en energi, där himmel och jord är i förening.

Instruktionerna från denne osynlige Chang Ming har sedan flödat på för Lasse och där ingick att han skulle dela med sig av kunskaperna och dessutom fabricera ett vatten och en kräm för förmedling av ren Gudsenergi. Han kanaliserar Mingenergin till vatten och hemmagjord kräm som anses bli bärare av helande energi.

– Ming har ju inget monopol på Gudsenergi, men det har faktiskt hänt förbluffande saker med hjälp av vattnet och krämen. Någon blev av med smärtan från åderbräck, ett svårbehandlat eksem läktes över natten och en kille med långsynthet fick klart bättre syn. De flesta kroniska åkommor kräver djupare förändringar på ett själsligt plan för att gå bort, men småsår och småskador har ofta blivit dramatiskt förändrade. Mot allergier har nåldragandet fungerat mycket bra.

– Jag var lite skeptisk och testade med att överdosera Mingvattnet rejält en gång. Utrensningen blev alldeles för stark, så det gör jag inte om!

En av kursdeltagarna varnade på detta sätt för överdosering,

men dagens tillstånd tolkade hon positivt:

– Jag känner mig som en stor gryta med en slev som går runt i hela kroppen.

Några dagar efter kursen fick jag tillfälle att bli försökskanin åt en av de utbildade. Det var ingen tvekan om att jag kände effekter, så starka att det blev svårt med sömnen. Min nya terapeut beskrev sin egen process med dessa ord:

– Så här efteråt kan jag bara säga att det känns *mycket*, att jag själv fått väldigt stark healing.

En annan av Lasses tidigare kursdeltagare, Mae O'Loughlyn ställde upp på telefonintervju. Hon kom i kontakt med Mingmetoden, när hon fick uppdraget att måla Mingenergin som en kanaliserad blomma ("spirit flower").

Mae:

– Jag kände genast att denna energi kom direkt från källan till allt skapat som en blå otroligt stark flod sprungen ur vår fader/moder.

Mae berättade vidare att hon upplevt hur Mingenergin hjälper till att öppna känslocentret och tredje ögat och att man får tillgång till sin andliga kärna. Den som hittat sin balanspunkt blir också mer medveten om vad som rör sig i ens inre. Allra viktigast för Mae själv var att hon kom i kontakt med sin egen inre helare och klart kunde se var blockeringarna fanns som hon hade att bearbeta. Hon anser att en Mingsession handlar om ett samarbete, där Mingenergin ger förutsättningar och ett slags utrymme för helande, men resten måste skötas av klienten själv.

– Du måste vara beredd på att göra arbetet själv och ta ansvar för ditt eget helande. Allt sker i mötet mellan det fysiska och det icke-fysiska i kroppen och det får oss att dras djupare mot jorden.

När jag tar ännu en kontakt med Lasse, visar det sig att han börjat med proceduren att ytterligare multiplicera sig själv. Nu har han haft en kurs för blivande instruktörer. Sånt är svårt eftersom Ming inte kan göras till en intellektuell kunskap.

Lasse:

– Detta är en själskunskap. Hjärnan kan inte tänka ut vad som skall ske. Det sker på ett djupare plan och i stunden kommer det man behöver. När jag ger healing arbetar jag med intuition och inre vetande. Jag kan ge hur många exempel som helst på hur problem, som uppkommit, fått sin lösning på detta sätt. Endast den som känner igen sig själv i detta kommer att göra Ming till sin egen metod.

Gåvor

K-G Häggström, 100:-, Sivan Klaesson, 50:-, Matz Dovstrand, 50:-, Povel Randén, 300:-, Per Hornberg, 250:-, Inger Liljedahl, 50:-, Artur Nilsson, 50:-, Lena Engholm, 50:-, Bengt Holsby, 50:-, Sture Hazard, 50:-, Tore Alsing, 50:-, Torbjörn Frid, 50:-, Helge Wimelius, 50:-, Elsa Bäckman, 50:-, Irja Gynther, 50:-, Niklas Bergström, 50:-, Wiebeke Lagerström, 100:-, Povel Randén, 100:-, Christel Danehof, 50:-, Pia Lundh, 50:-, Laila Ekvall, 50:-.

Stort tack för värdefull ekonomisk hjälp!

SM

På sidan 38 i förra numret skrev jag att över 200 vetenskapliga undersökningar av homeopatiska mediciner har publicerats och att de flesta har redovisat någon positiv effekt av medicinen. Som källa uppgav jag James Randi. När jag efter publiceringen försökt återfinna uttalandet av Randi har jag bara hittat en pappersutskrift från ett dokument på BBC:s hemsida – <http://www.bbc.co.uk/science/horizon/2002/homeopathyqa.shtml>. Där stod under mellanrubriken How has homeopathy performed in clinical trials?: There have been over 200 trials published that have examined the effectiveness of homeopathic medicines. The majority of these have found some positive effect of homeopathy.

SM

Lasse ger Agneta healing.

音 象

LYSSNA DIN VÄG TILL HÄLSA

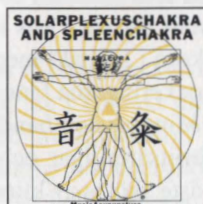
www.musicacupuncture.com

VITALISERA DIN KROPP OCH TA BORT DIN STRESS
FÖRYNGRA DIN KROPP OCH SJÄL

En serie på fem CD-skivor som reducerar stressen i din kropp. Skivorna är uppdelade på de fem elementen; eld, jord, metall, vatten och trä. Varje CD behandlar olika organ i din kropp. Dessa CD-skivor hjälper dig att förbättra och förstärka din hälsa. En CD motsvarar ca 30 akupunktur-timmar och är testad av en kinesiolog.

Din karma renas av dessa CDs enligt test gjord av en professionell spirituell healer.

Denna chakra serie är en av de kraftfullaste på marknaden. De fem CD:na innehåller de 10 chakras och är den första produkten i världen i sitt slag. Denna CD kollektion ger en balanserande och vitaliserande behandling till hela chakrasystemet. Vilket är nära kopplat till organen och till de endokrina körtlarna. Balans och harmoni i chakrasystemet är av största vikt för att bibehålla hälsa och vitalitet till kropp och själ.

NYHET!
5 miljoner
akupunktur-
timmar.

Denna CD rensar bort negativa vibrationer i ditt hem eller andra utrymmen som du befinner dig i, som t.ex. på jobbet.

Super Feng Shui är mycket kraftfull vid rening av dina chakras på eter, psykiska och emotionella kroppar.

Dina kroppar avslappnas genom diderido.

Renar rum, hus, jord, vatten och luft.

Ett kraftfullt och naturligt instrument som frigör och balanserar energin. Dessa CDs ger livskraften tillbaka i det endokrina systemet och förenar de olika energisystemen i hela din kropp genom andlig kraft och hjälper även till att förbättra och vitalisera din hälsa.

Efter 6-12 månaders regelbunden användande av dessa CD skivor, har många människor erfarit en snabb och bestående förändring för sitt eget välmående. Detta har i sin tur reducerat en stor mängd obehag med allt från inre stress till sjukhusrelaterade smärtor med behov av rehabilitering. Du kan se på detta som en underbar form av personlig hälsoförsäkring, likaväl som en enkel och avslappnad metod för att vårda din själ! **Det fungerar!** Med användning av ovanstående CD skivor uppnår du ett högre medvetandetilstånd, och det 6:e sinnet blir därmed öppnat.

Föredrag, seminarium och workshops kan arrangeras på er hemort om intresse finns. Skicka ett E-mail!

För professionell medial kinesiologisk vägledning personlig konsultation och behandling, v.g. kontakta:

MusicAcupuncture®

Michael B Johnsson – Founder and President of MusicAcupuncture

Distributör: Top Health. Torsgatan 59, 113 37 Stockholm, Sweden. Tel: +46-8-300 889. Fax +46-8-612 31 51.

E-mail: top.health@swipnet.se – www.musicacupuncture.com